XXXV. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1979. JANUÁR 25.

Ludas Matyi

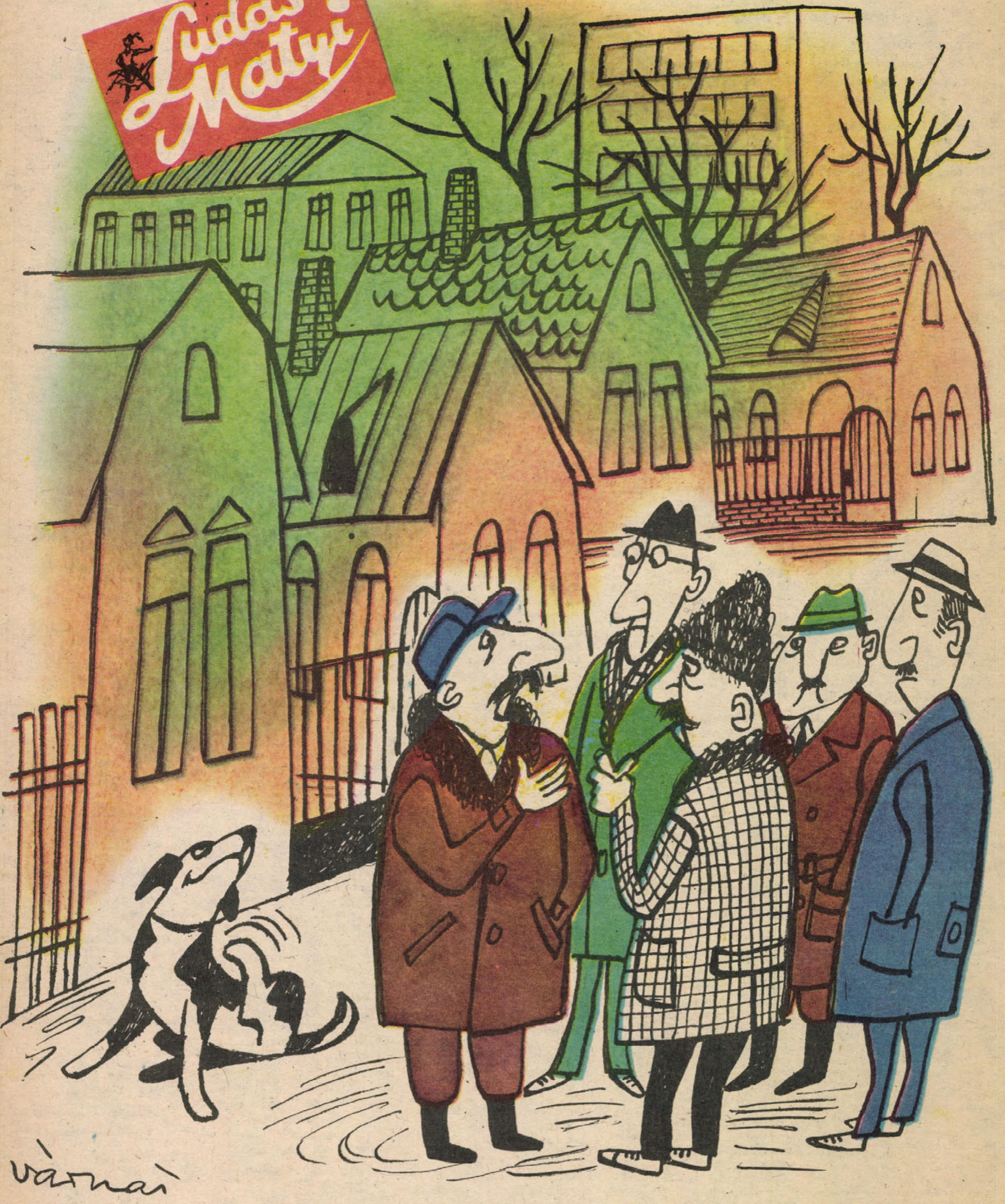

Várnai György rajza

–Most, hogy mi is város lettünk, válasszunk testvérvárost! Én Tokióra gondoltam...

KEDVES LUDAS!

TV-HIÁNYCIKK A PONTOS ÓRA

TELEVÍZIÓNK ILLETÉKESEI sokszor elmondták már: azért van két csatorna, hogy a néző a maga havi ötven forintjáért *szabadon válogathasson* a műsorok között. Ha készüléke alkalmas a második műsor vételére, csupán rajta múlik, hogy melyik csatorna adásait óhajtja élvezni. Azt is ismételten elmondták, hogy az adás-, illetve kezdésidőket *összehangolják.* Így nem kell a nézőnek az egyik műsort félbe hagyva átkapcsolni vagy a másikon „menetközben" belépni.

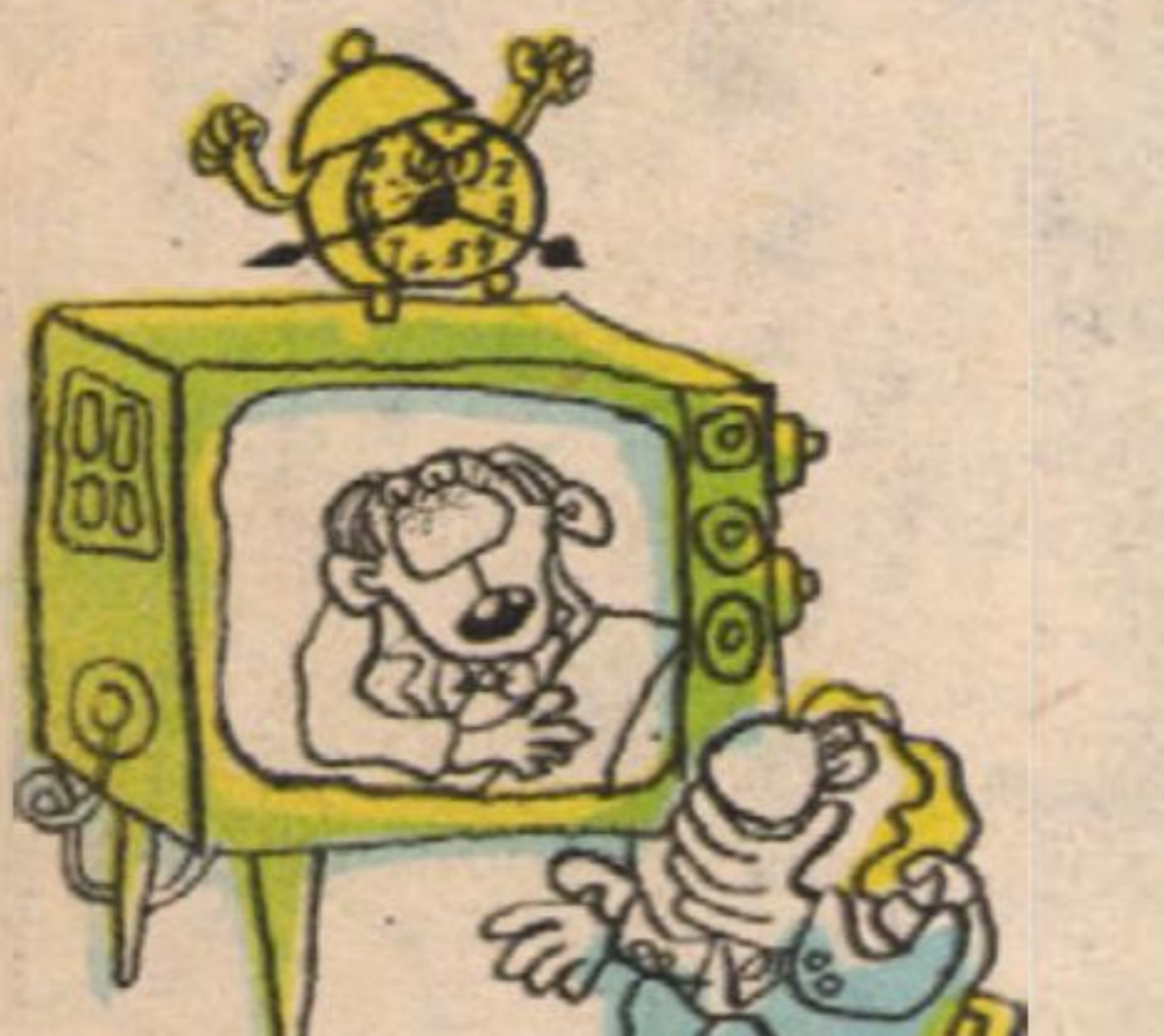

Eddig az elmélet. A gyakorlat viszont arra enged következtetni, hogy a Magyar Televízió épületében hiánycikk — a pontos óra. Megtörténik ugyanis (sajnos, nem ritkán), hogy — például — az elvben mindig pontosan este fél nyolckor kezdődő TV-Híradó szignálja csak 7.35-kor vagy még később hangzik fel. Ilyenkor a pontos időt jelző óra képe sem jelenik meg a képernyőn. A gyanútlan tévénéző azonban úgy gondolja, hogy az a pár perc késés nem számít, bizonyára a többi műsort is ehhez igazítják majd a stúdióban.

Lefut a kereken félórás műsor. A néző jó előre úgy döntött, hogy utána a 2. csatornán hirdetett filmet nézi meg. Akkor éri a csalódás: a második műsor szerkesztői és rendezői bizonyára nem nézték a híradót, a maguk időszámítását követve elkezdték a film vetítését pontosan 20,00-kor. Így aztán a néző saját fantáziájára bízhatja magát, neki kell kitalálnia, mit vetítettek az első öttíz percben.

MÉG ROSSZABBUL JÁR, ha a film után ismét visszakapcsol. Mindkét csatorna éli a maga független életét, a kora esti időbeni elcsúszással összekavarva az egész, papíron szépen felépített egyeztetést.

Pedig mindezt el lehetne kerülni. Csupán egy pontos óra kellene hozzá, amely egyformán mutatná az időt mindkét csatorna számára bent a stúdiókban. No meg egy ember — nevezzük rendezőnek, ügyelőnek vagy akárhogyan —, aki gondoskodik az időbeni egyeztetésről. Csupán azért, hogy legalább ennyivel kevesebb bosszúsága legyen a tévénézőnek.

(v. e.)

SZŐRÁRAK

Január 8-án, az áremelések napján fodrászhoz mentem. (Állami Férfi Fodrászat.)

Az első — kisebb — meglepetés akkor ért, amikor a manikűrös hölgy közölte, hogy mától ez a művelet, az eddigi 5 forint helyett 10 forintba kerül. Ez ugyan 100 százalékos áremelkedés abban a szabad áras kategóriában, ahol az árak úgy emlékszem, 2 százalékkal emelkedhetnek. Ez azonban csak átlag, ha valahol 100 százalékkal csökkennek az árak, akkor még nincs baj — gondoltam.

Ebben a reményben néztem a következő művelet, a hajvágás elé. Kiderült, hogy a borotvahajvágás ára (példás önmegtartóztatás a szabad áras fodrászat részéről!) egy fillérrel sem emelkedett. A meglepetés csupán az volt, hogy mégis többet kellett fizetnem. A számlán eleddig ismeretlen tételek jelentek meg. Úgymint: szemöldökigazítás 5 forint, orrból szőrkivágás 3 forint. Ezeket korábban a borbély amúgy mellékesen elvégezte, hozzátartozott a szolgáltatáshoz. Ezután a plusz szőr plusz költség.

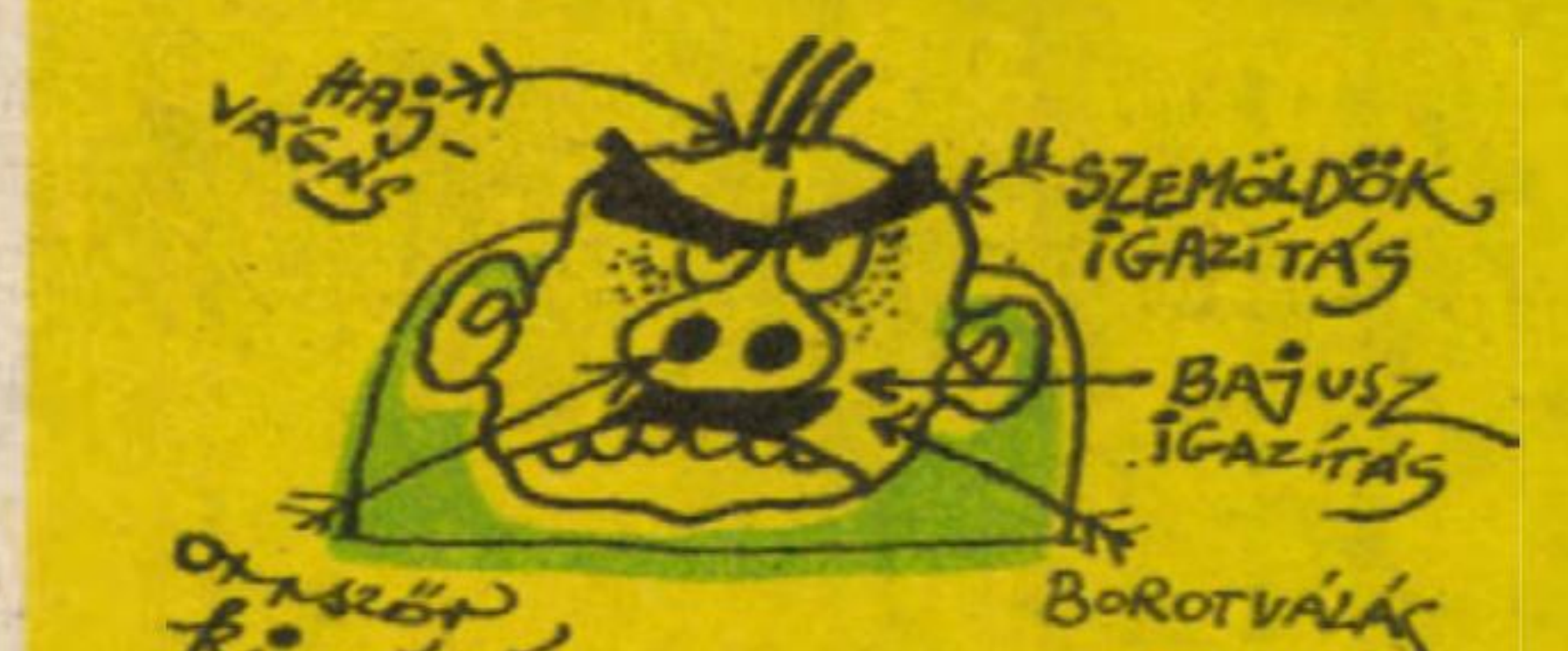

Várom a következő menetet, amikor is külön felszámítják majd, ha a borbély lesöpri a hajat a ruháról, felköti a kendőt a nyakba, jó napot kíván, vagy viccet mesél a kedves vendégnek.

Például egy viccet a szabad árakról.

N. S.

MOZI, FŰTÉS NÉLKÜL

Január 4-én a Május 1. moziban voltam. Kint mínusz tíz fok körül járt az átlaghőmérséklet, bent a Bobby Deerfield című amerikai filmet vetítették, amelynek azonban csak a felét láttam. Ugyanis, mintha egy korábbi magyar film ment volna: a Talpuk alatt fütyül a szél... Csakhogy az én talpam alatt fütyült, meg a többi néző talpa alatt. Lehet, hogy a Bobby Deerfield jó film, lehet, hogy nem jó —, de hogy ilyen hidegben, ennyire fűtetlen moziban képtelen voltam végignézni, az bizonyára érthető.

Odze Endre
Bp., Bethlen tér 3. 1071

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Könyv, füzet, borító
(Ludas, 1978. 46. sz.)

A PIÉRT információja alapján közlöm, hogy a szabványos méretű füzetekhez kapható háromféle méretű füzetborító nem az egyébként szintén szabványos méretben gyártott tankönyvek borítására készült, így erre a célra nem is lehet alkalmas. Műanyag tankönyvborító forgalomba hozatalát a kereskedelem nem tervezi.

Téri Rudolf
Magyar Szabványügyi Hivatal

Gyors válasz, csigalassú intézés
(Ludas, 1978. 47. sz.)

A panaszolt 150 napos határidőt nem a MÁV határozza meg, hanem a vonatkozó nemzetközi díjszabás (SzMPSz-megállapodás). A 150 nap elintézési határidő azt a maximális időtartamot jelenti, amely alatt az érdekelt vasutaknak a visszatérítési kérelem elintézésével kapcsolatos levelezéseket és a visszatérítést el kell végezniök. Ha mindezt egymás közt rövidebb idő alatt rendezik, az elintézés tényleges időtartama természetesen rövidebb 150 napnál.

Süle Miklós
KPM Vasúti Főosztály MÁV Vezérig.

Árkon át...
(Ludas, 1978. 51. sz.)

A fenti című közleményt kivizsgálva megállapítottuk, hogy a kábelárkot a cikk megjelenésének időpontjáig betemettük.

Dunántúli Vízügyi Építő V.
Veszprém

GIMBELEM, GOMBOLOM

Van egy nyomógombos felvonónk, amelynek elromlott az egyik emeletre szóló gombja. Erre leállították a liftet, hogy majd kicserélik az egész dobozt. Csak állt, csak állt a felvonó, de nem tudták kicserélni, mert kiderült, hogy a gyárban, ahol ezek a dobozok készülnek, selejtet gyártottak. Így mit tehettek a javítók, összeeszkábálták a meghibásodott gombot és a felvonó megindult. Örömünk nem tartott sokáig, már másnap a másik gomb romlott el, és a felvonó ismét csak állt, csak állt, amíg újra megjavították a haszontalan gombot. Azóta így folyik ez a társasjáték. De nemcsak nálunk, hanem a többi házban is, ahol ugyanezek a típusú felvonók vannak. Értjük már, miért nem győzi a munkát a karbantartó vállalat. Most már csak abban reménykedünk, hogy a gyár selejtje elfogy és új — el nem romló — gombokat készít.

R. E.

Levelesládánkból

Igényelt és időben kapott is a Bp., Gyenes utca 17. sz. épület házfelügyelője hólapátot

a hó eltakarítására

—, írja ebből a házból *Kertai Kálmán* olvasónk. De — milyen lapátot? Hajlított funérlemezből készült, szépen lakkozott 28×37 cm, amelyet két szárnycsavarral kellett a nyélhez erősíteni, együttes hosszúsága 1 méter. Olvasónk szerint a házkezelőség talán a gyermekjáték-választékot kívánta bővíteni ezzel a „hólapáttal", amelynek előállítása, meglehet, nem volt olcsó, csak éppen havat lapátolni nem lehet vele.

Halmai Ferenc (Bp., Rimaszombat u. 1/C. 1202) páramentesítő szappant és szemüvegtörlőt akart vásárolni Pesterzsébeten, a Kossuth Lajos utcai elegáns Ofotért boltban, a boltvezető azonban közölte vele, hogy ezek nem kapható hiánycikkek. Mégpedig azért, mert a páramentesítő szappant az autósok vásárolják fel, lévén olcsóbb a páramentesítő spray-nél. Közönséges szappan is ellátja a páramentesítés feladatát, ajánlotta a boltvezető, olvasónk ezt otthon kipróbálta és örült, mert a boltvezetőnek igaza volt. De honnan vegyen olvasónk szemüvegtörlőt, kérdi, mert erre az Ofotértes vezető sem tudott felelni.

Két paplant

rendelt a Főv. Ruhaipari V., paplanszaküzletében, a Lenin krt. 85-ben *Krasznai Emilné* olvasónk (Bp., Budafoki út 31 — 1111) szeptember elején, s 500 Ft előleget hagyott. Október közepére ígérték a paplanokat, amelyek azonban még december végére sem készültek el. A cég egyébként, ezt meg kell hagyni, Krasznainé reklamációira mindig udvariasan sajnálkozik, sohase gorombán.

A Patyolat szőnyegtisztító részlegére panaszkodik *Lovász Béláné* (Bp., Kenyérmező u. 12. — 1192). „Tisztítás" után egyik szőnyegét terepszínűen, a másikat koszosan kapta vissza. A szőnyegek célt nem érő kocsikázása viszont 300 Ft-ba került. Miért hirdeti a Patyolat, hogy korszerű gépei vannak, ha nem használja őket, vagy azok nem alkalmasak a használatra?

A villanybojlerek víztároló

(belső) része miért nem készül olyan vastagságú lemezből, mint évekkel ezelőtt? — kérdezi *dr. Tájber Tamásné* (Sátoraljaújhely, Kazinczy u. 9. — 3980). A húsz évvel ezelőtti villanybojlerek időtartama 15—20 év volt, a most készülőké 3—4 év. — Kicsit hasonló, gyártással kapcsolatos a panasza *Rácz Lászlónak* is (Bp., Leányka u. 4. — 1221). Wartburg kocsija dinamójában szénkefét cserélt, az egyórás munka félnapot vett igénybe, mert mindkét szénkeféből félcentit kellett leköszörülni. Miért nem gyártanak méretes alkatrészeket? — kérdi olvasónk.

Néhány éve nagy hírveréssel adták át rendeltetésének a

margitszigeti játszóteret

— írja *Mészáros Lajosné* (Bp., Aulich u. 8. — 1054). Szép és jól felszerelt, egyről azonban elfeledkeztek a tervezők és kivitelezők, pedig éppen abból több is kellene: arról a bizonyos épületről, ahová időnként kívánkoznak a gyermekek. Ennek hiányában maradnak a bokrok...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egyszer az egyik kistehetségű fizikus kollégájának szólította Einsteint.

— Tessék? — kiáltott fel csodálkozva Einstein —, nem is tudtam, hogy kollégák vagyunk?! Csak nem kínozza önt is a csúz, ha frontátvonulás van?

✦

A rabló megállít az utcán egy nőt:

— Ide a pénzt, madame, de fürgén! Képzelje csak, mi lenne, ha ezzel a vízipisztollyal lemosnám az arcáról a sminket!

KÖTÉLHÚZÁS

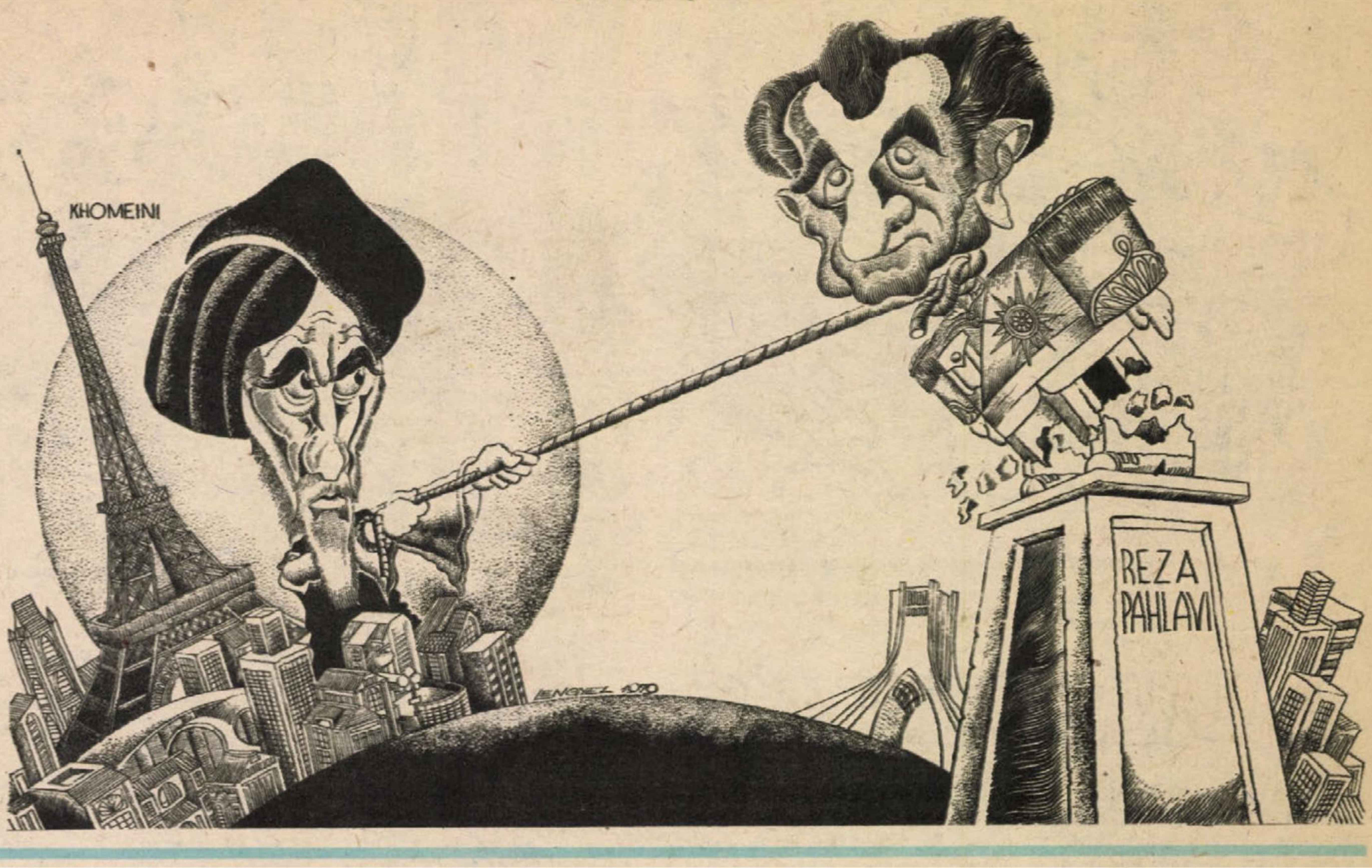

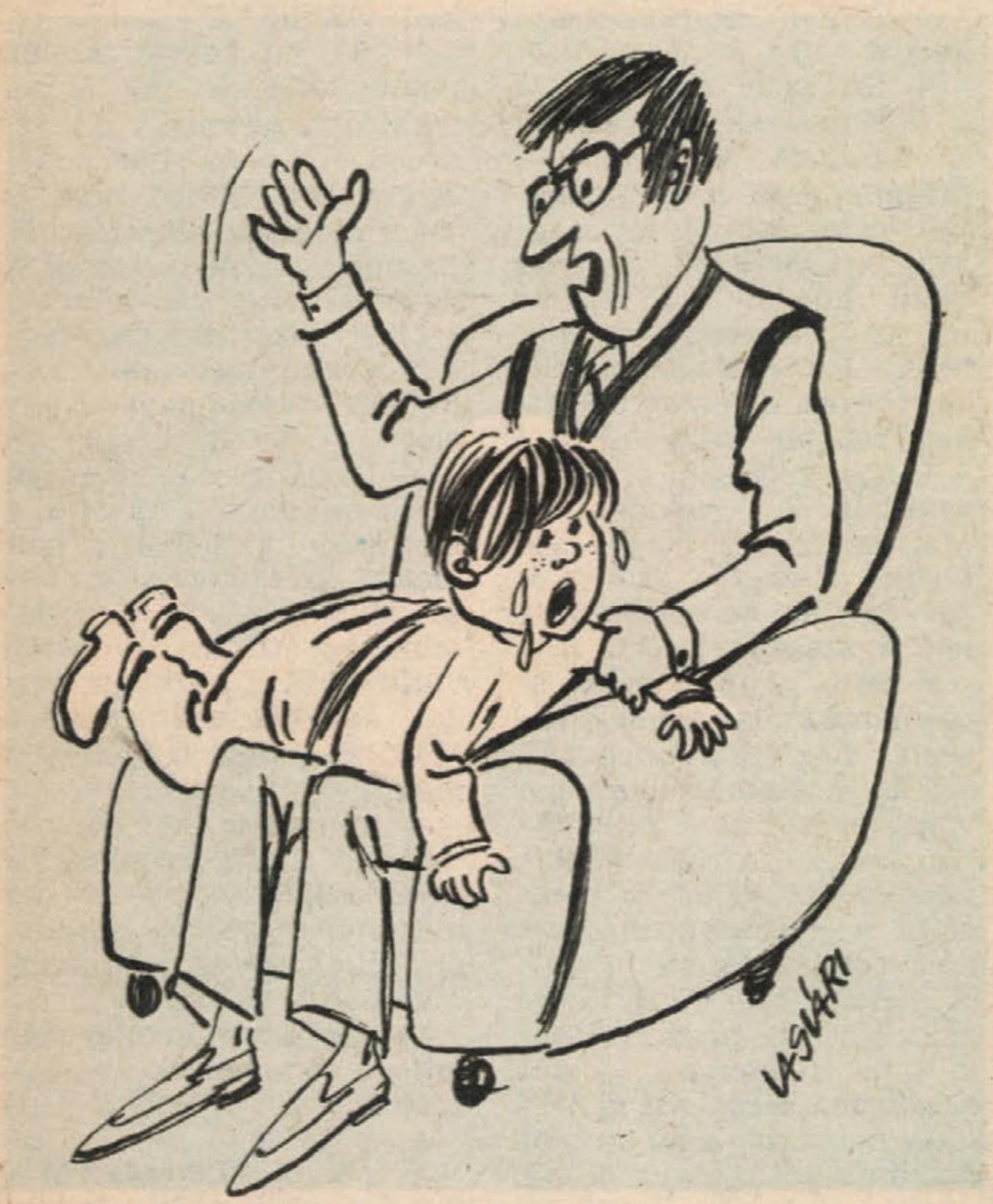

– Majd adok én neked gyerekévet!

HOGYAN LEHET KIJÁTSZANI?

Újságcikk:

Az autóspekuláció megakadályozására rendeletet hoztak. Eszerint újonnan vásárolt személygépkocsi a forgalomba bocsátástól számítva 3 évig magánszemélynek nem adható el. Az eladási tilalom nem vonatkozik a közeli hozzátartozók — szülő, nagyszülő, unoka, testvér örökbefogadó szülő, örökbefogadott gyermek házastárs — körében történt eladásra.

Újságcikk (néhány héttel később):

Az autóspekuláció megakadályozására hozott rendelet máris érezteti üdvös hatását. Az új személygépkocsikkal való üzérkedés megszűnt.

Munkatársunk felkereste az autópiacot és azt tapasztalta, hogy a vevők és az eladók példamutató törvénytiszteletről tesznek tanúságot: új kocsikat nem vesznek és nem adnak el. Ugyanakkor viszont nagy számban keresik fel a közeli anyakönyvvezetőséget és házasságra lépnek, vagy örökbefogadják egymást. Erre a különös társadalmi jelenségre munkatársunk egyelőre nem talált magyarázatot.

Újságcikk. (néhány héttel később):

Illetékes szervek megállapították, hogy az autóspekuláció elleni rendeletben felsorolt kivételekkel egyes spekulánsok visszaélnek. Ezért az illetékesek a rendeletet, illetve annak hozzátartozók körére vonatkozó szakaszát megszigorították. A módosítás szerint csak akkor lehet új autót magánszemélynek eladni, ha a vevő és a szóban forgó gépkocsi között áll fenn közeli rokoni kapcsolat.

Újságcikk (néhány héttel később):

Mukatársunk felkereste a használt autópiacot és örömmel állapította meg, hogy a vonatkozó rendelet és annak módosítása máris érezteti üdvös hatását. A három évnél fiatalabb kocsik eladása teljesen megszűnt. Növekedett viszont a magánszemélyek és az autók között kötött házasságok száma, igen sok személygépkocsit pedig örökbefogadtak. Demográfusok becslése szerint ettől a jelenségtől a születések számának visszaesése várható. Az új autórendelet következményeképpen valószínűleg csökkenni fognak az igények a bölcsődei férőhelyekre.

Novobáczky Sándor

TÉVÉKRIMI A DIVAT

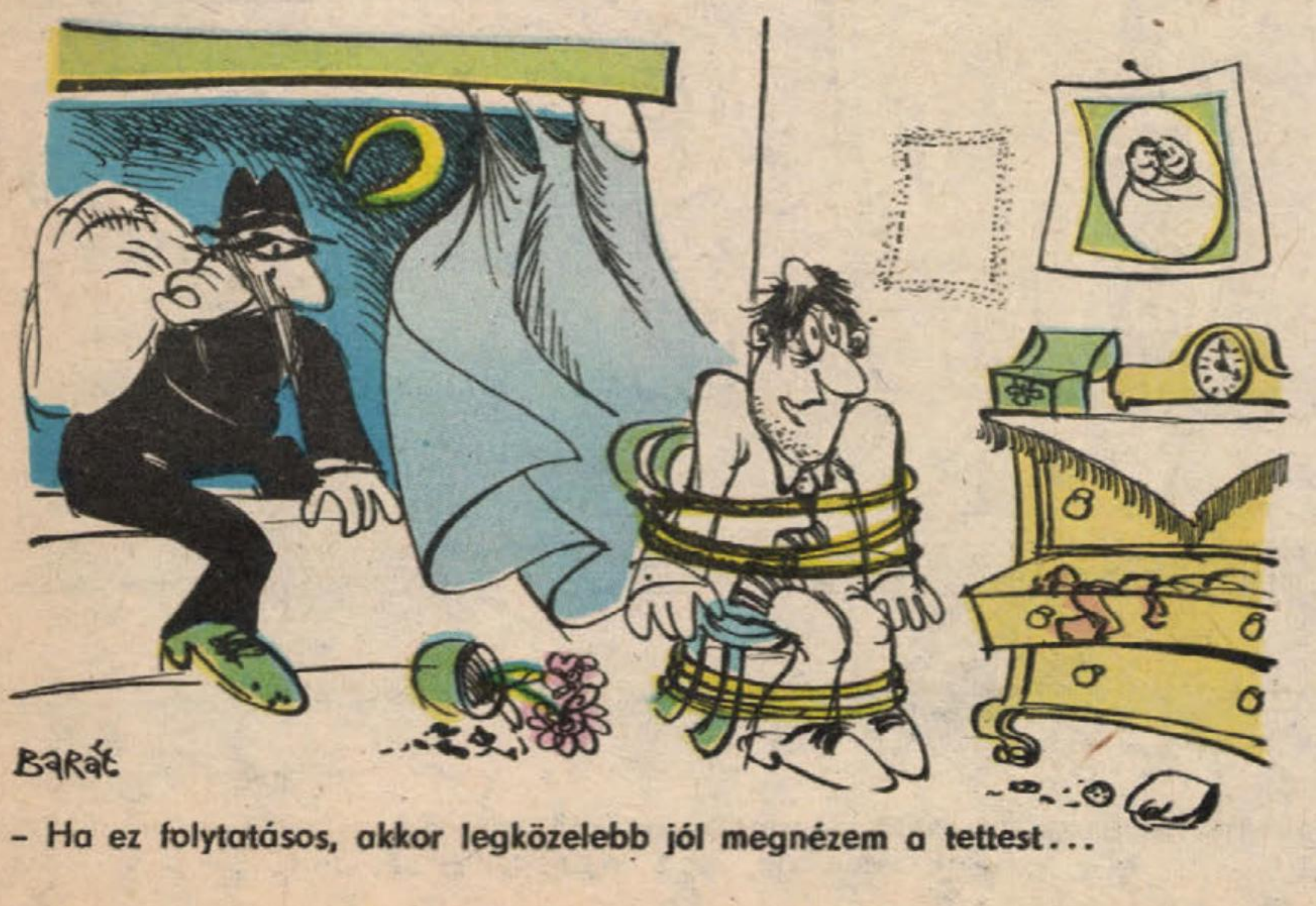

– Ha ez folytatásos, akkor legközelebb jól megnézem a tettest...

CSÖMÖR

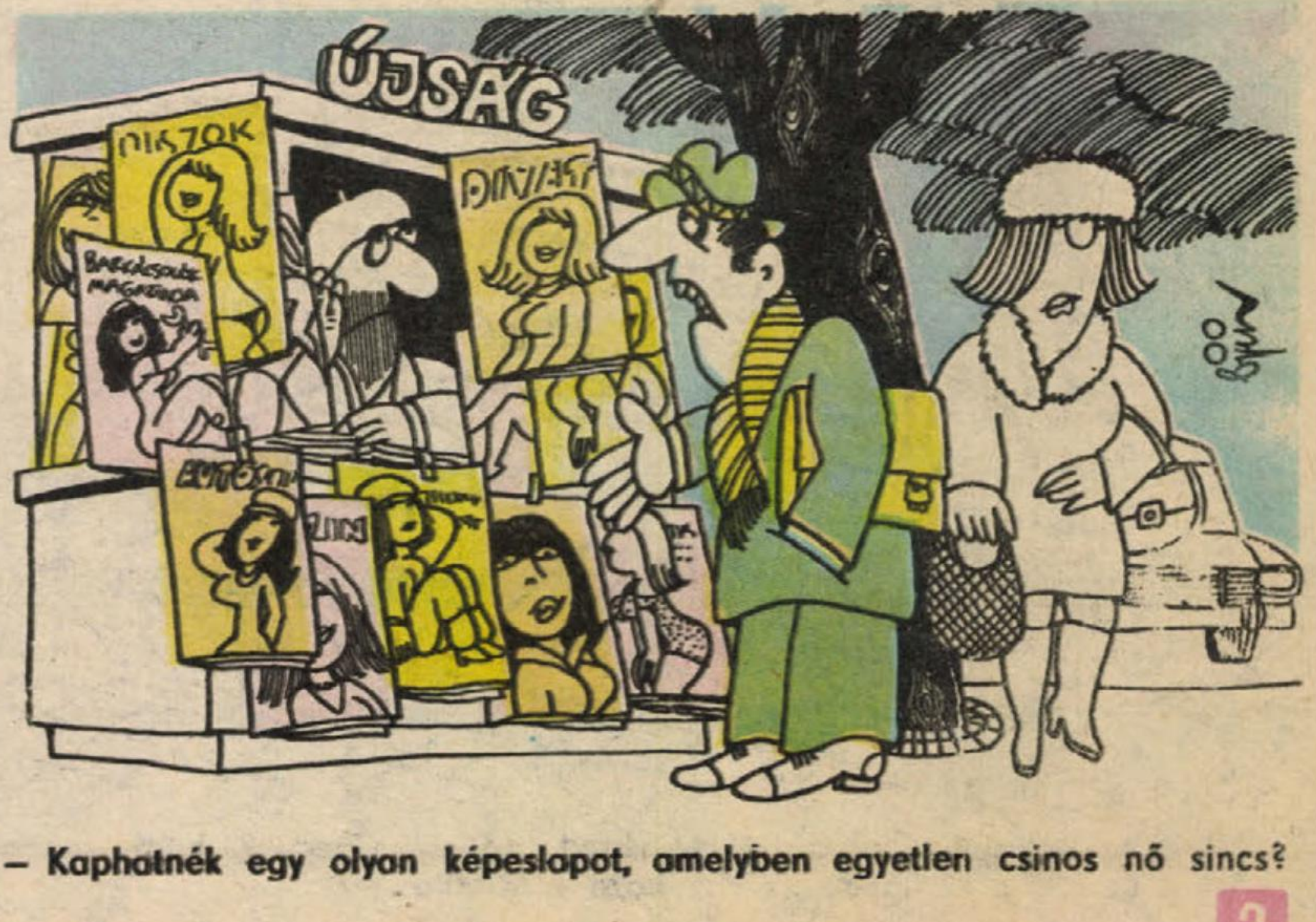

– Kaphatnék egy olyan képeslapot, amelyben egyetlen csinos nő sincs?

TÉVÉ-HÍRADÓ

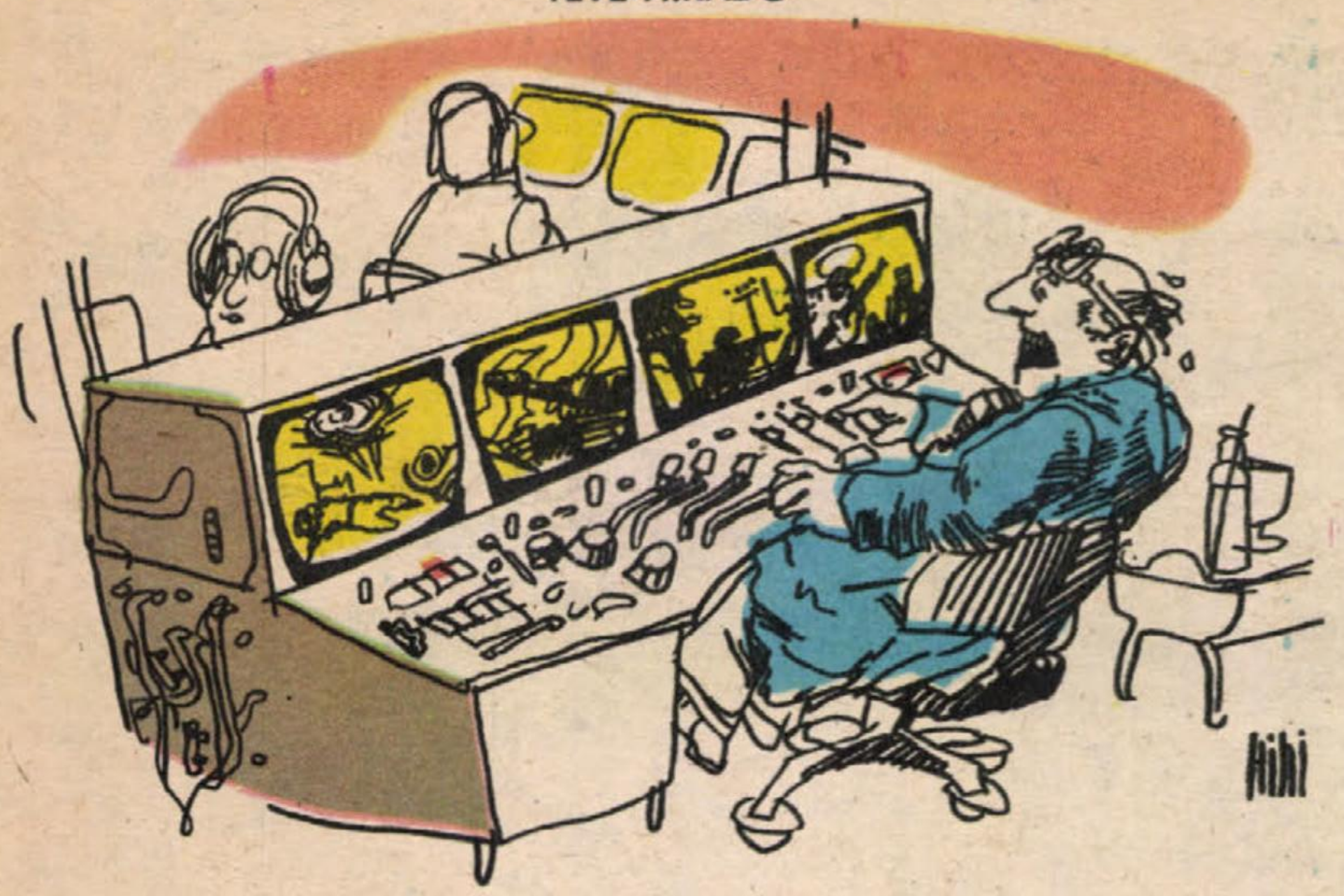

– A sok válsággóc közül most melyiket keverjem be?

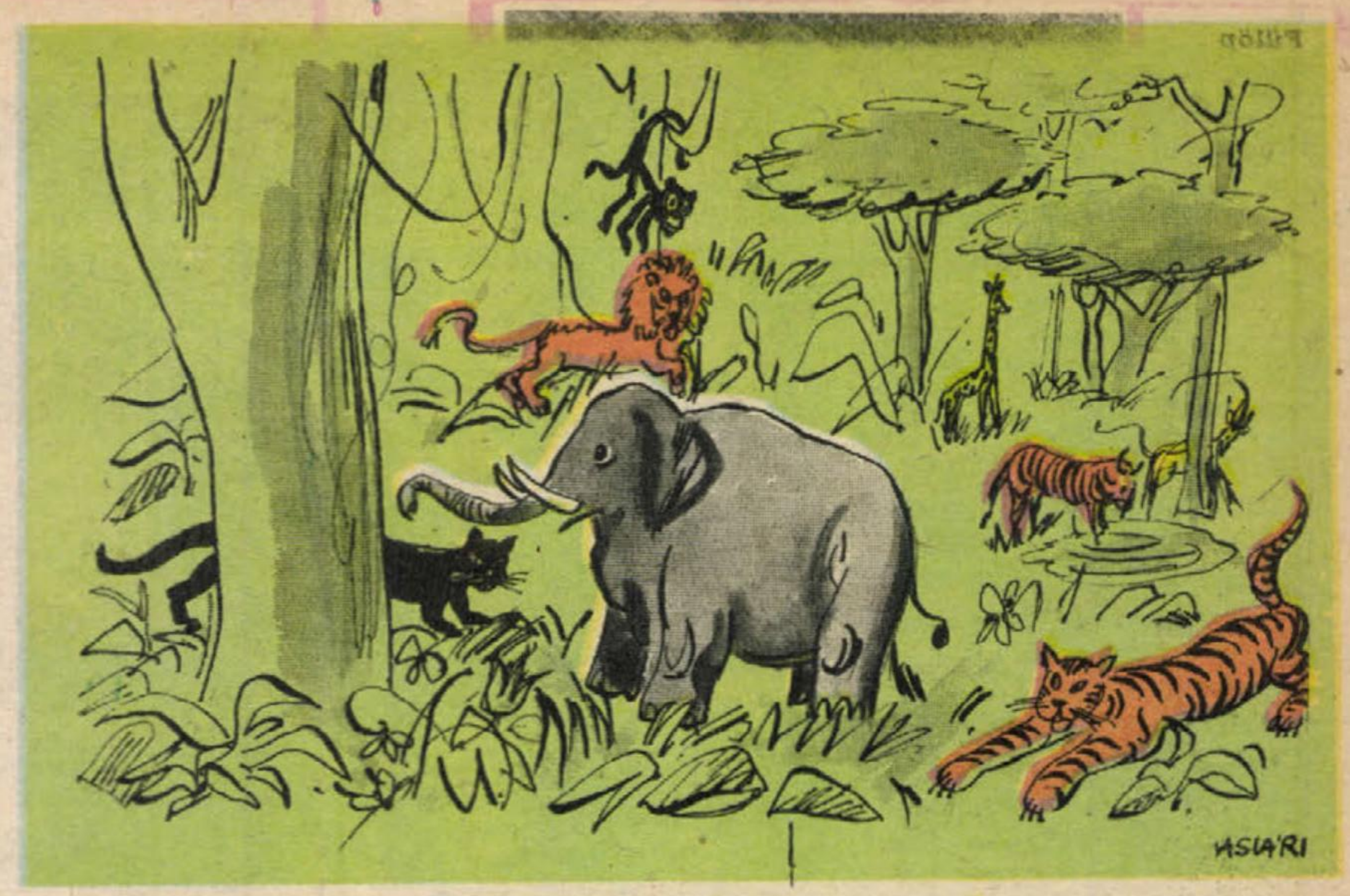

– Gyerekek, láttátok a Tarzant?

MULASZTÁS

Nemrégiben bementem a Zenebonaboltba és nyolcezerért egy szagadaptert vásároltam a lemezjátszómhoz. A szagadapter tudvalevőleg a modern rádiótechnika legújabb vívmánya, nélküle elmélyült zenehallgatás el sem képzelhető. A szagadaptert a lemezjátszó karjára kell csippenteni, s akkor az éppen játszott zenedarabot a mű hangulatának megfelelő tüzijátékkal és illatjelenségek kibocsátásával kíséri. Örömömre szolgált, hogy az én szagadapterem magyar gyártmány volt, az Elektrosokk Szövetkezet mesterműve és bár a fokhagyma meg a kalapbélés illatsávjának intenzitása némileg elmaradt a nagy nyugati világcégek hasonló jellegű cikkei mögött, mégis maradéktalan élményt nyújtott.

Különben is utálom a kalapbélés illatát.

A jól sikerült vásár után két nappal, cseng a telefonom. Csicsergő női hang.

— Itt az Elektrosokk.

— Parancsoljon.

— Csak érdeklődni szeretnék, működik-e még a szagadaptere?

— Természetesen.

— Kifogástalanul

— A legkifogástalanabbul.

— Hm. Érdekes. Na, viszonthallásra!

Elmelegedett a szívem. Hiába, csakcsak kulturálódik a mi kereskedelmünk, aki áldója is van. Örömömben feltettem egy Karel Gottot lila fénnyel és reszelt tormával.

Két napra rá megint cseng a telefon. Érdes férfihang.

— Itt az Elektrosokk. Csak nem akarja azt mondani, hogy még mindig működik az a szagadapter? Na? Kivele. Őszintén.

— Kérem, mit csináljak, működik.

— Az anyád ne sirasson.

Zutty, letette.

Na, ülök tegnap is a lemezjátszó mellett, Elton John énekel görögtűzzel és macskaszaggal, egyszerre kivágódik az ajtó és be az Elektrosokk teljes vezérkara. Az igazgatóság, a fejlesztés, a piackutatás és a kiszerelde. Az igazgatóság lekapja a lemezjátszóról a szagadaptert, nézegeti, forgatja, szaglássza, még meg is nyalogatja.

— Ez kétségkívül a mi gyártmányunk — mondja dühösen. — Két hete vásárolta és még mindig működik. Uraim, ez példátlan!

— Biztosan babrálgatta — kiáltja a fejlesztés. — Külföldi alkatrészeket tett bele. Vallja csak be, tagadással nem megy semmire.

— De uraim! — rebegem rémülten. — Esküszöm...

— Akkor nem rendeltetésszerűen használta — bök mellen a piackutatás.

— Szögeket vert be az adapterrel, igaz?

— Eszembe se jutott.

— Hajítófegyvernek sem használta?

— Mindenre, ami szent...

— Akkor legyeket csapkodott vele!

— Szó sincs róla.

— Kartársak — mondja az igazgató komoran —, megállapítom, hogy az ügyfél birtokában levő szagadapter két hete zavartalanul működik. Ez példátlan az Elektrosokk történetében. Kétségkívül mulasztás történt és ezért valakinek felelnie kell.

— Egy szót sem értek az egészből — nyögöm. — Már az is baj, hogy működik? Hiszen a szövetkezet egy év garanciát vállalt a szagadapterért.

— Igen, ha rendeltetésszerű használat során hibásodik meg. A rendeltetésszerű használat azonban véget ér abban a pillanatban, ahogy a vásárló kiveszi a dobozából és megsérti a szagadaptert burkoló celofán fóliát.

— Borzasztó — nyöszörgök. — Hát hogyan lehet a fólia felbontása nélkül a szagadaptert használni?

— Az már nem a mi gondunk.

— Akkor mit jelent az egyéves garancia?

— Hogy a garanciális idő alatt a hozzánk beszállított szagadaptert szervizünk tizenkét hónapig megőrzi. Természetesen a hibaállag legcsekélyebb módosítása nélkül.

— És ha alkatrészeket kell pótolni?

— A mi alkatrészeink pótolhatatlanok. Az összes alkatrészt beépítjük a készáruba. Sőt, van olyan adapterünk, amelyikbe nem is jut mindegyik alkatrészből. Nálunk csak komplett adaptert lehet vásárolni.

Már csak a fejemet tudtam fogni, mert mit foghattam volna ennyi ember előtt.

— Idehallgasson, maga szerencsétlen — mondta a kiszerelde, akiből nem halt még ki az emberiesség utolsó szikrája. — A mi érdekünk az átfutási idő lerövidítése. Más normális madár két hét alatt már a hatodik adaptert vásárolja nálunk nyolcezerért.

— Mulasztás történt — mondta az igazgatóság a fogát csikorgatva. — De, ha megtalálom, ki a felelős, úgy éljek, kirázom a nadrágjából.

Ebédre Elvis Presley volt villogó sárgával és uborkaecettel.

Peterdi Pál

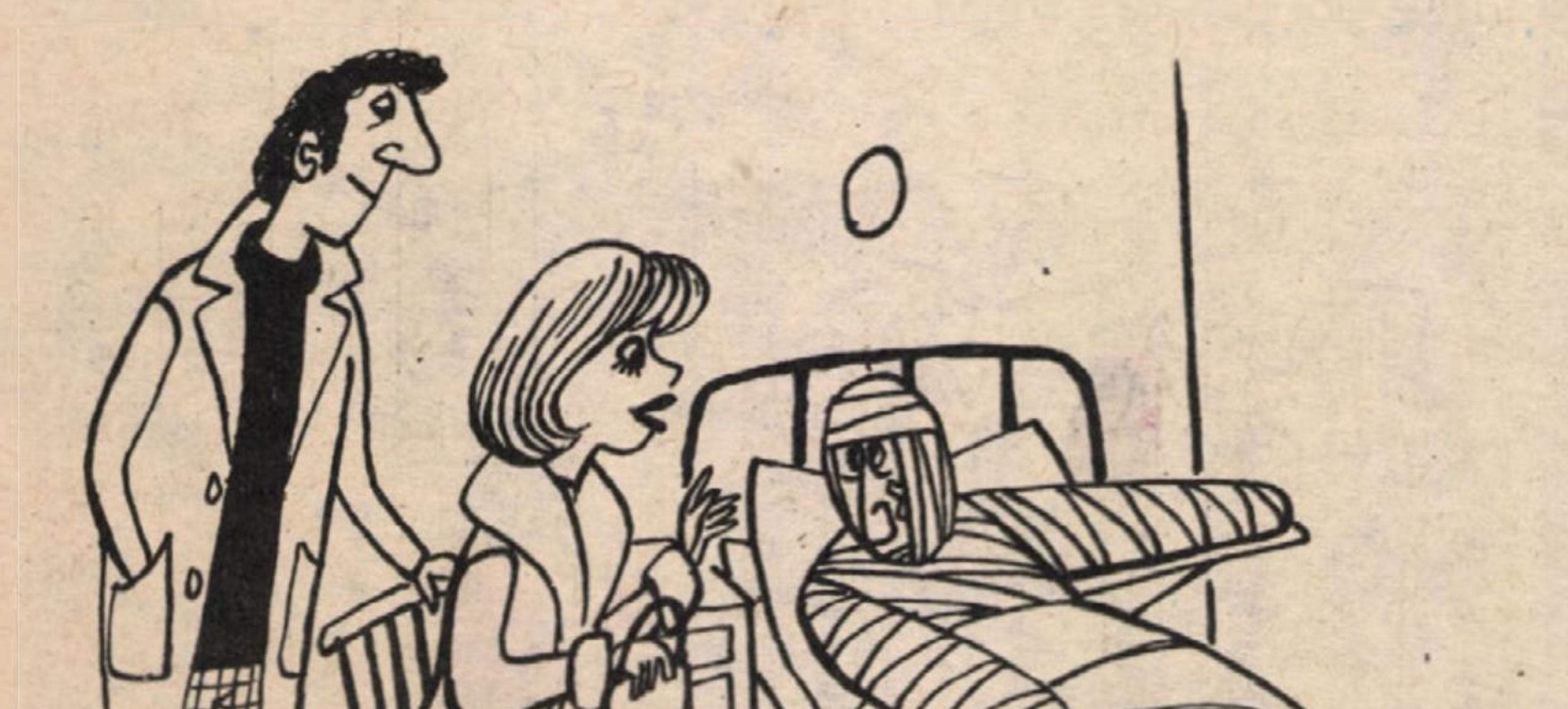

– Ez a fiatalember gázolt el téged, de olyan kedves, hogy naponta ő hoz be ide a kórházba és visz haza a kocsiján.

OK A SZÍVÁSRA

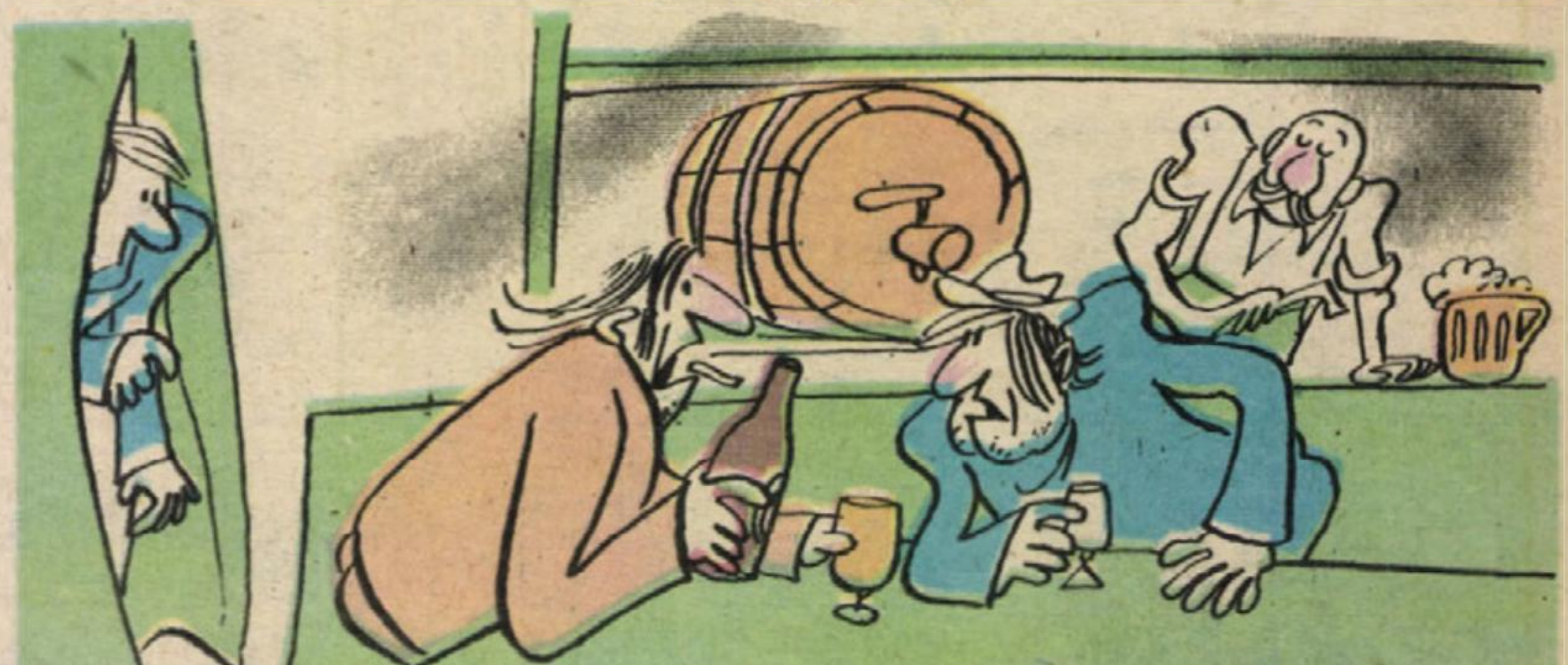

– Miért dohányzol annyit?
– Bánatomban, mert felemelték a sör árát...

Fülöp György rajzai

KÖZÉRDEKŰ

Harisnyanadrág férfiaknak

Lesz elegendő meleg harisnya, zokni, harisnyanadrág az üzletekben. Ehhez a Budapesti Harisnyagyár nagybátonyi gyáregysége is

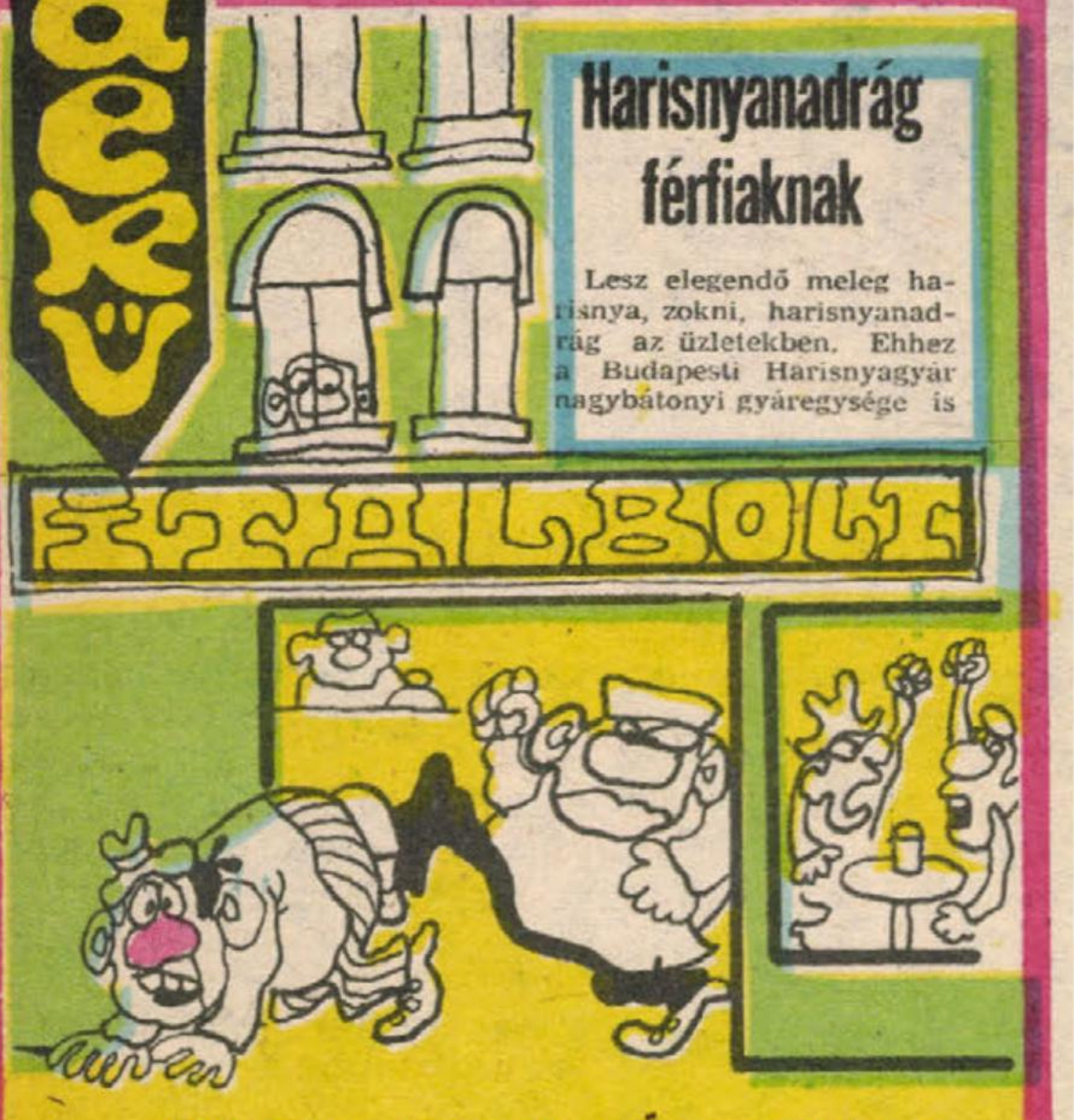

– Puff neki, most mehetek a szemfelszedőhöz!

Edzett ifjúságért

A Fővárosi Tanács határozatot fogadott el, hogy meggyorsítsák az Edzett ifjúságért mozgalom fejlesztését — jelentették be ma délelőtt a Városházán.

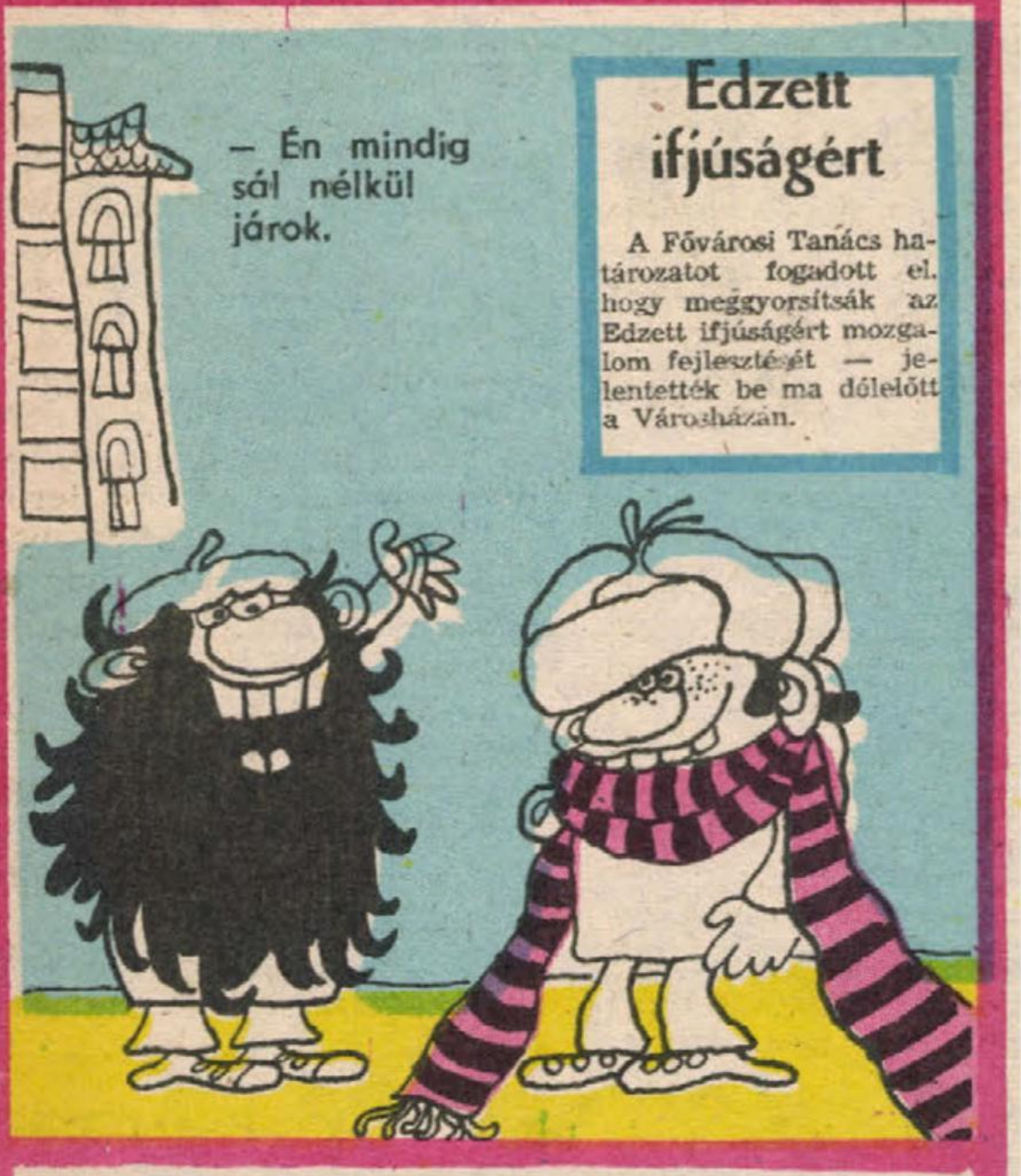

– Én mindig sál nélkül járok.

VETÉST PUSZTÍT, FÉSZKET RABOL

Varjúlábért díjat adnak

Véget értek a vendégvadászatok a bakonyi és a zalai erdőkben. A külföl- egyébként merik a zett vad

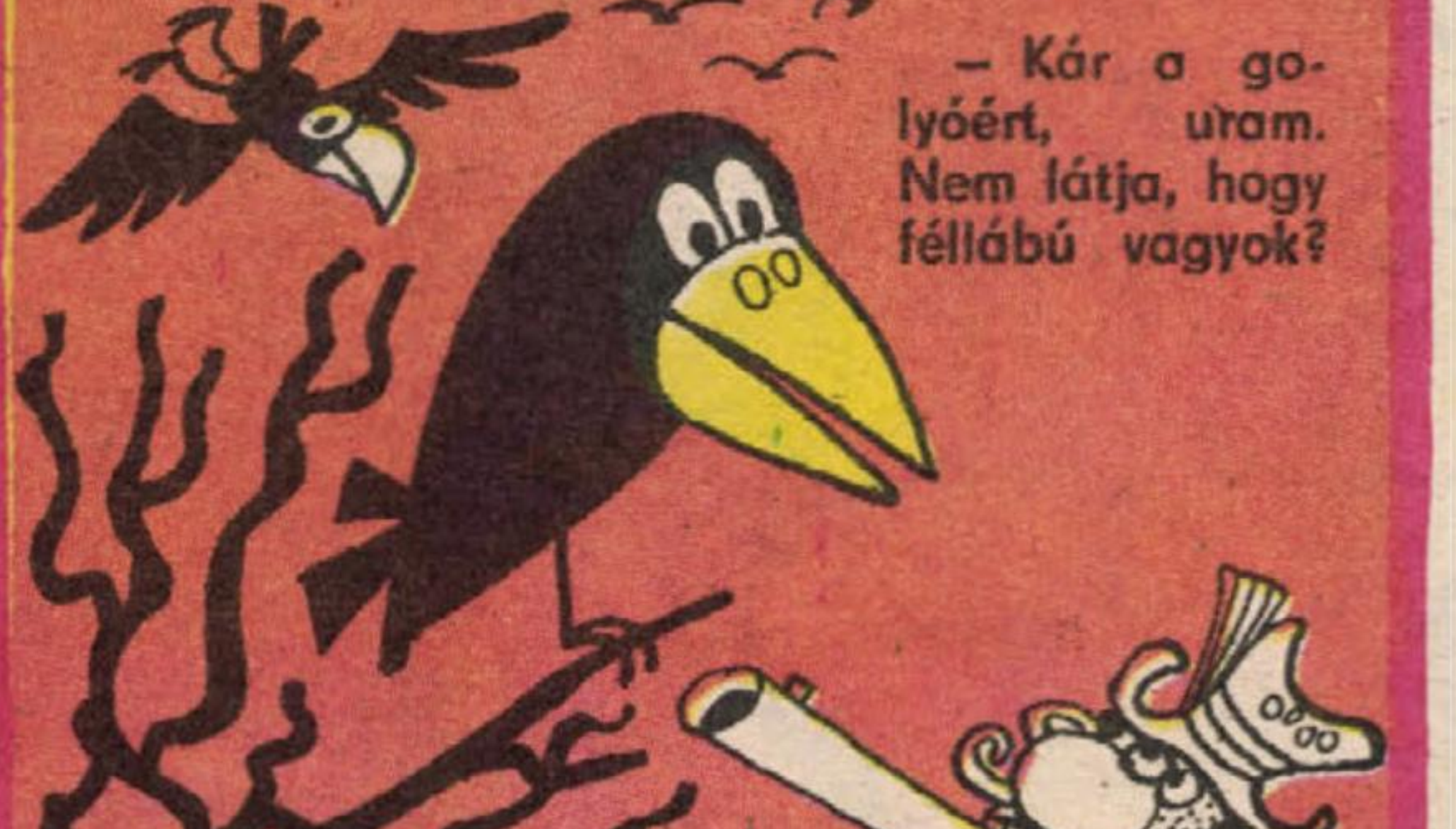

– Kár a golyóért, uram. Nem látja, hogy féllábú vagyok?

AUTOMATIZÁCIÓ

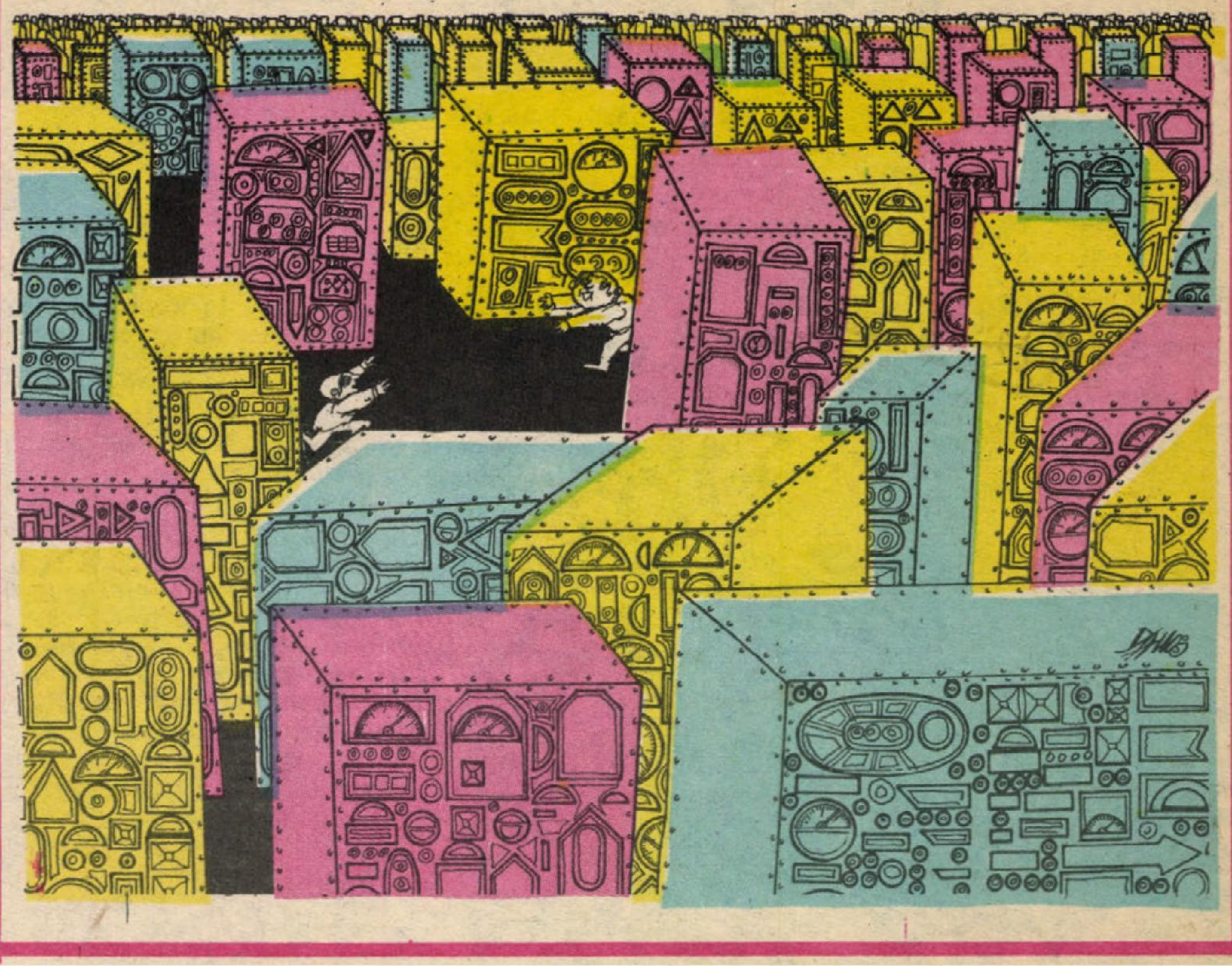

Aztat akarom mondani,

hogy a lányom egy akkora fekete pontot hozott a nyelvtanóráról, mint a Bazilika. Ezt írta le a füzetébe: „Ügyes kisdobos maga csinájja a madáretetőt."

Duzzogva ültünk mindketten a tévé előtt, a képernyőn éppen egy népi fafaragó mutatta be — az ifjúsági műsorban — hogyan kell fafurulyát *csinyáni*.

Erre kaptam fel a fejemet, a csinyánira. *Láthassuk* — mondta a népművészet rokonszenves bácsikája —, hogyan faragjuk a furula fúvókáját. *Eztet* nagyon gondosan köll megvágni, így e!

Hinnye! — kiáltottam fel magamban ízesen —, lehetséges, hogy a gyereket óvni kellene a folklór-műsoroktól, mert összekutyulódik benne a népies a magyartalannal? Én meg oktondi fejjel — a Kojaktól féltem őt, pedig a Kojak még eccer se mondta, hogy „... most már tudhassuk, ki lűtte meg a fijatalembert..."

Ezen a héten figyelni kezdtem a tévé népiesch műsorszámait. Volt bennük három legénybúcsúztató, két nótafa, tizenkilenc láthassuk-tudhassuk és százhúsz eztet-aztat.

Mit lehet itten tenni, hogy a néprajz is megmaradjon, meg a nyelvtan se vesszen össze a pingálóasszonnyal?

A legközelebbi tévé-műsorban, melyben egy szabolcsi krumplipatkoló mesélt a gyermekeknek, elővettem a lányomat:

— Figyelj most rám — mondtam neki. — Vetélkedő következik a tévében. Egy bácsi beszél, és a gyerekeknek ki kell találni, mit mond a bácsi csúnyán. Aki a legtöbbet kitalálja, piros pontot kap nyelvtanból.

* * *

Ebből is láthassuk, nyájas olvasóim, hogy egy gyerek nevelésiben aztat is felhasznosíthassuk a tévébül, ami nem igazán fájintos.

Somogyi Pál

ZAJOS ÜZEM

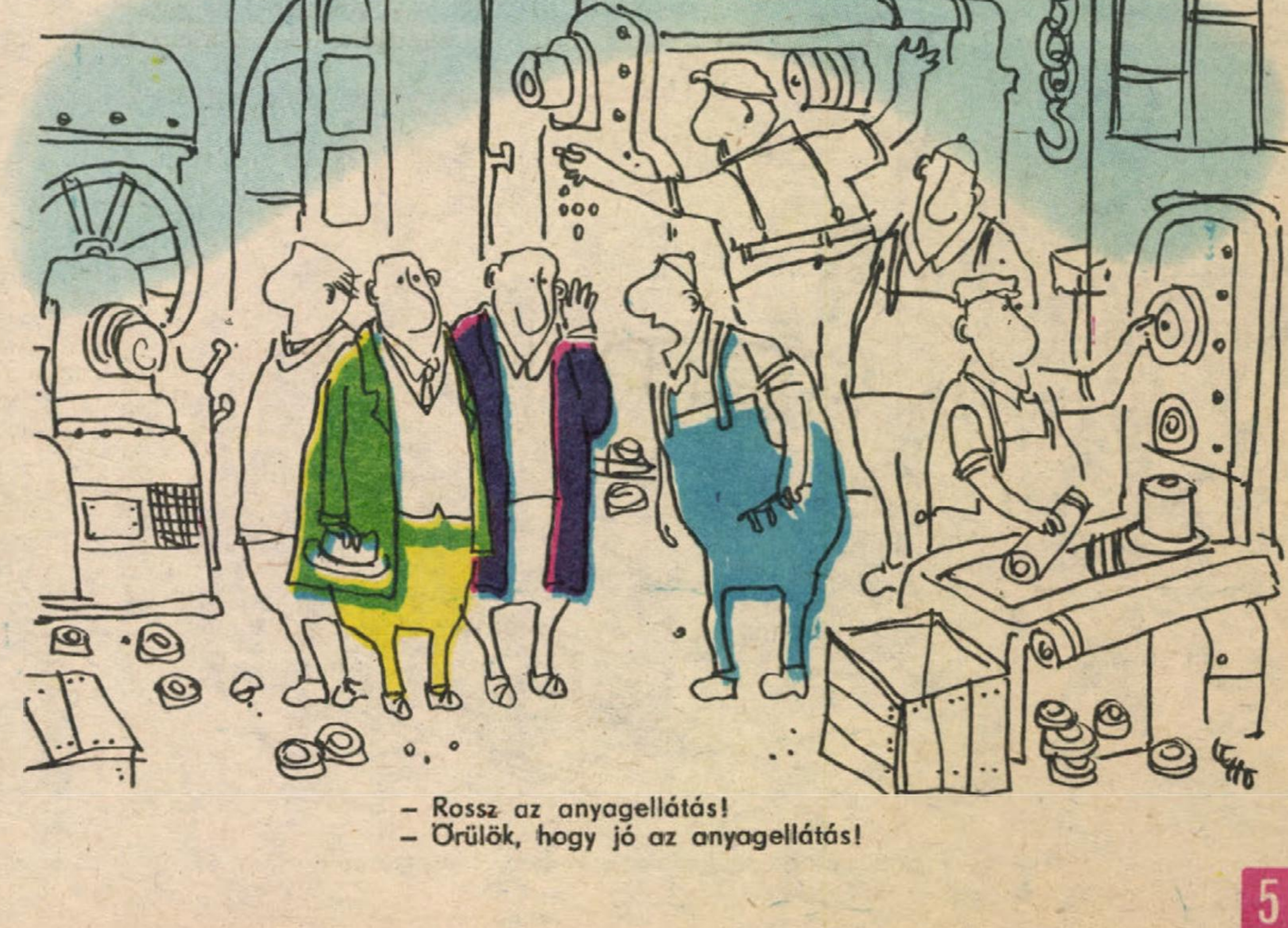

– Rossz az anyagellátás!
– Örülök, hogy jó az anyagellátás!

ÁTUTAZÓ SASOK

A hirtelen zordra forduló időjárás sajnos nálunk is sok problémát okozott, mert a Meteorológiai Intézet jó előre megjósolta, hogy az Északi-sarkvidék felől kegyetlenül szigorú idő közeledik, de ezt az előrejelzést az említett intézet régebben viselt dolgai miatt sokan úgy vették, mint a mesebeli pásztor kiáltozását, hogy: jön a farkas, jön a farkas.

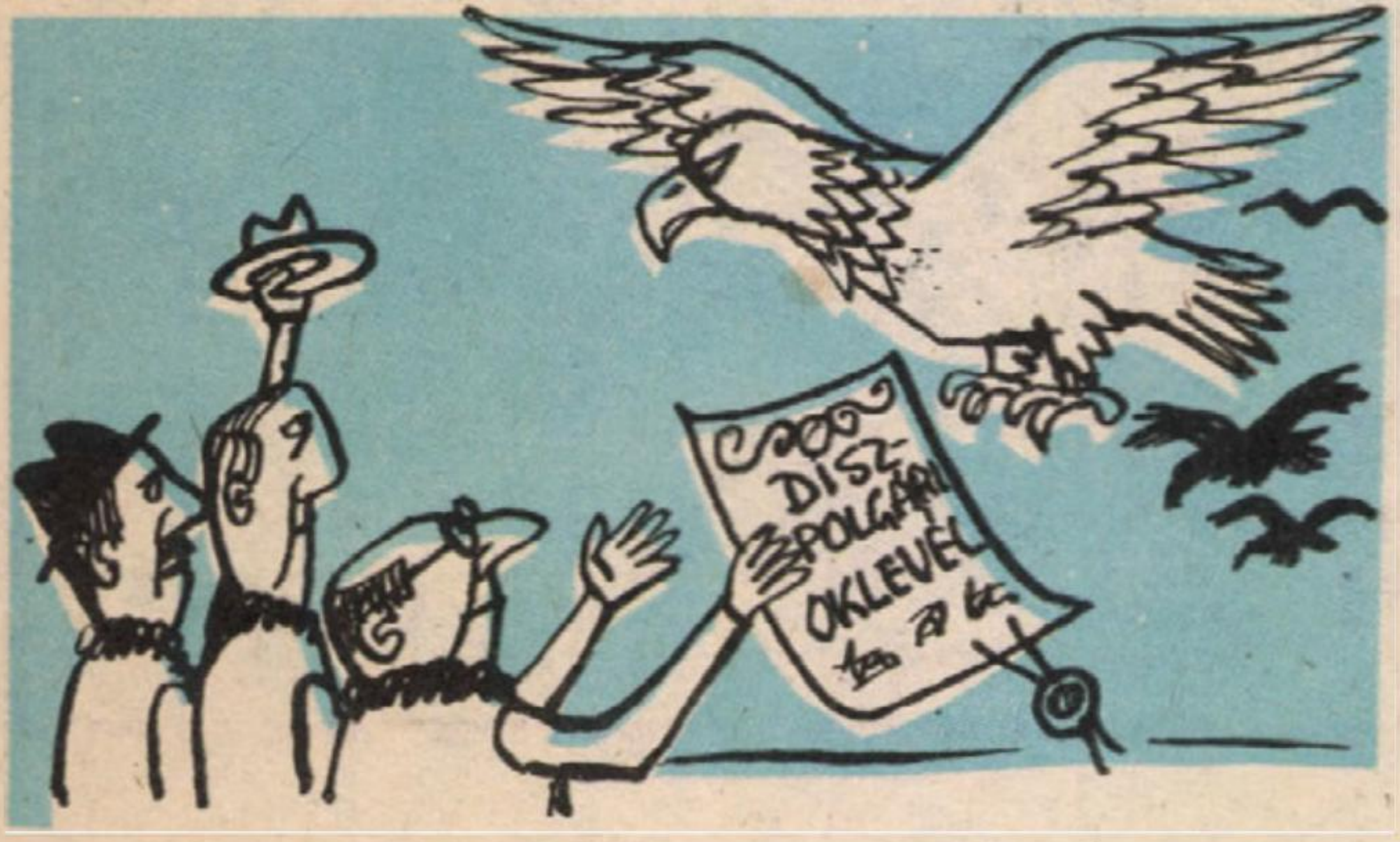

Csakhogy az Északi-sarkvidék felől nem farkasok repültek be hazánk légterébe, hanem óriás sasok, melyeket természetesen nem lőtt légvédelmünk, és határőreink valószínűleg azt se kérdezték meg tőlük, hogy három éven belül hányszor menekültek télen melegebb égtájakra, mint a mi magyar illetőségű búbos vöcsökjeinktől, akik három zord télen belül is csak egyszer repülhetnek törvényeink értelmében nyugatra vagy délre.

Igen ám, de ezek a Hortobágyi Nemzeti Parkba érkező óriás sasok téli utazásuk előtt valószínűleg olvashattak valamit Magyarországról, s ebből megtudták, hogy csak egy nemzeti parkba szabad menekülni a zord időjárás elől minálunk, s nem pedig a Solti-síkságra, vagy a Mezőföldre, mert ezeken a területeken a nemzeti vagyonunkat jelentős mértékben képviselő egerészölyveket, uhukat és sármányokat úgy lövi titokban a nép, mintha nem is védett madarak, hanem kitömésre alkalmas lakásdíszek lennének.

Ezért is mondom, hogy a Hortobágyon üdülő óriás sasokat olyan magyaros vendégszeretetben kell részesíteni, hogy senki se csináljon magyaros szobadíszt belőlük, hanem díszpolgárt, díszdoktort és díszsast, mivel sasban szegény országunknak nagy szüksége lenne az ő állandó letelepedésükre, még akkor is, ha a történelemtudósok tiltakoznak ez ellen, mivel a Habsburg-uralom idején kétfejű sasban gazdag ország voltunk.

A Hortobágyi Nemzeti Parkban való állandó letelepedésük és lakáskiutalásuk érdekében javaslom, hogy ne kelljen három fiókát szülniük OTP-hitelre ahhoz, hogy önálló fészket kapjanak, s hogy a nemzeti parkban a halastavak őrei inkább az éhes óriás sasokat hagyják enni a halállományból, mint a lopós környékbeli lakosokat.

És, hogy az északi illetőségű sasok továbbra is jól érezzék magukat a Hortobágyon, azért fel kellene hajtani nekik a hortobágyi ménest, de még inkább a hortobágyi birkanyájakat, mert azt jobban szeretik eszegetni, arról nem is beszélve, hogy egy nyugati turista illetőségű egyén csupán száznyolcvan forintot ér nekünk, ha birkapörköltet eszik a Hortobágyon, míg egy északi óriás sas legalább hatvanezer forintot ér nekünk, ha a Hortobágyon eszi a birkát, és nem az Északi-sarkon.

De ha már ilyen sok hatvanezer forintot érő óriás sas van minálunk, akkor talán a Magyar Nemzeti Bank is hitelt vehetne fel az eszkimóktól, tízéves garanciát vállalva, hogy szokatlanul hideg, zord téli időjárás lesz Magyarországon, s ezért a nagybecsű vendégeknek nem Hilton szállodát, hanem sastanyát épít a Hortobágyon.

Bár, ahogy magunkat ismerem, úgy az óriás sasok csoportos magyarországi telelése után utazási irodáink biztosan meghirdetik az albatroszok, jegesmedvék és a sarki ezüstrókák magyarországi telelését, különös tekintettel a legutóbbi állatra, melyről a vendéglátóipar szívesen leveszi a bundát.

Azonban a szűkös évet zárt népgazdaságunk szempontjából jobb, ha az óriás sasoknál maradunk, és a vám- és pénzügyőrséggel közösen elhatározzuk, hogy az enyhére fordult időjárás alkalmával nem engedjük ki olyan könnyen határainkon a hatvanezret érő óriás sasokat, mint a hozzánk berepült hatszázezer forintot kicsempésző turistákat.

És, csak az a kár, hogy a zordra fordult nyugati valutaváltságok után nem repülnek be mihozzánk nagy számban a dollárok.

Tormai László

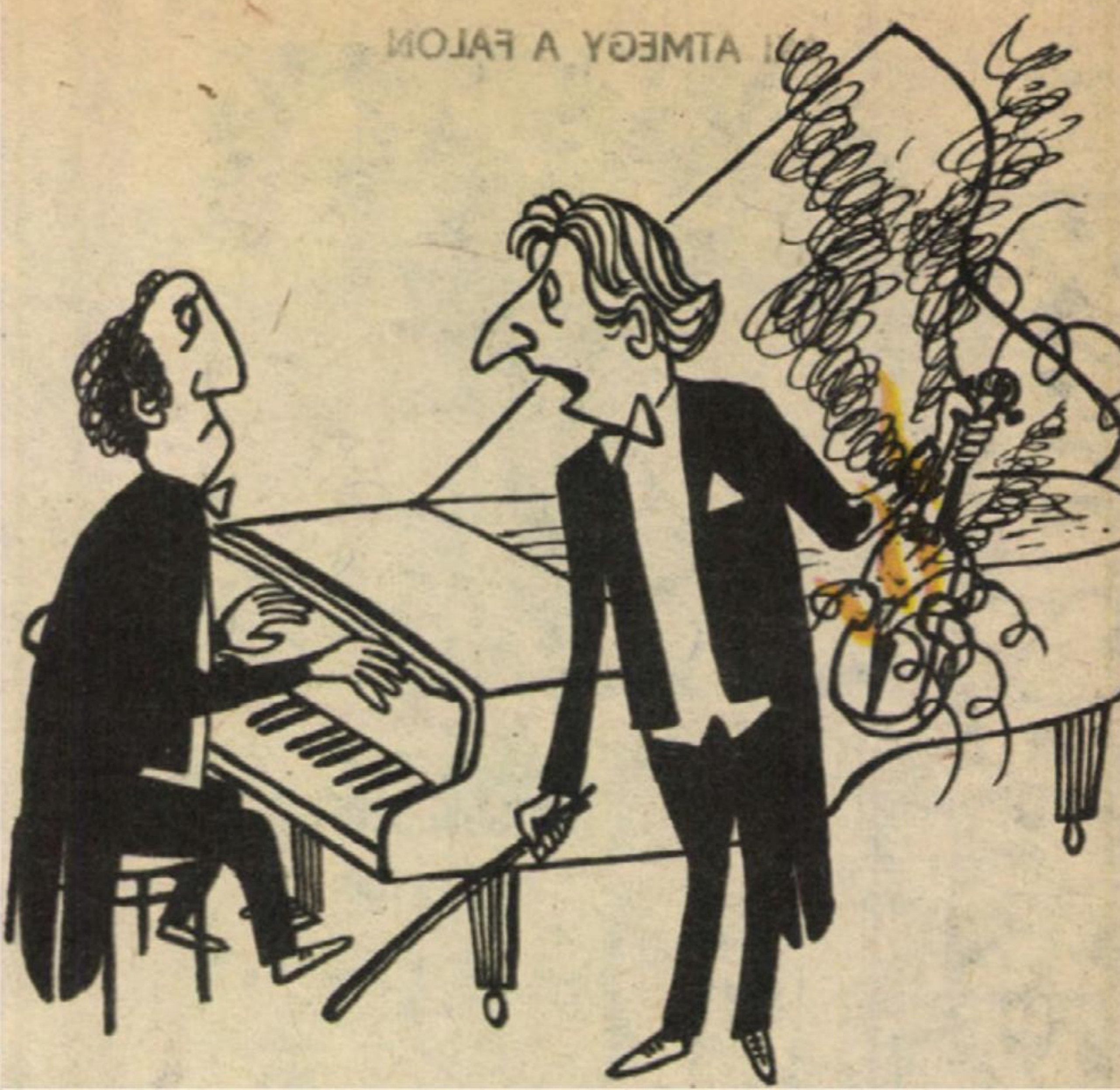

– Légy szíves, vedd lassabbra a tempót . . .

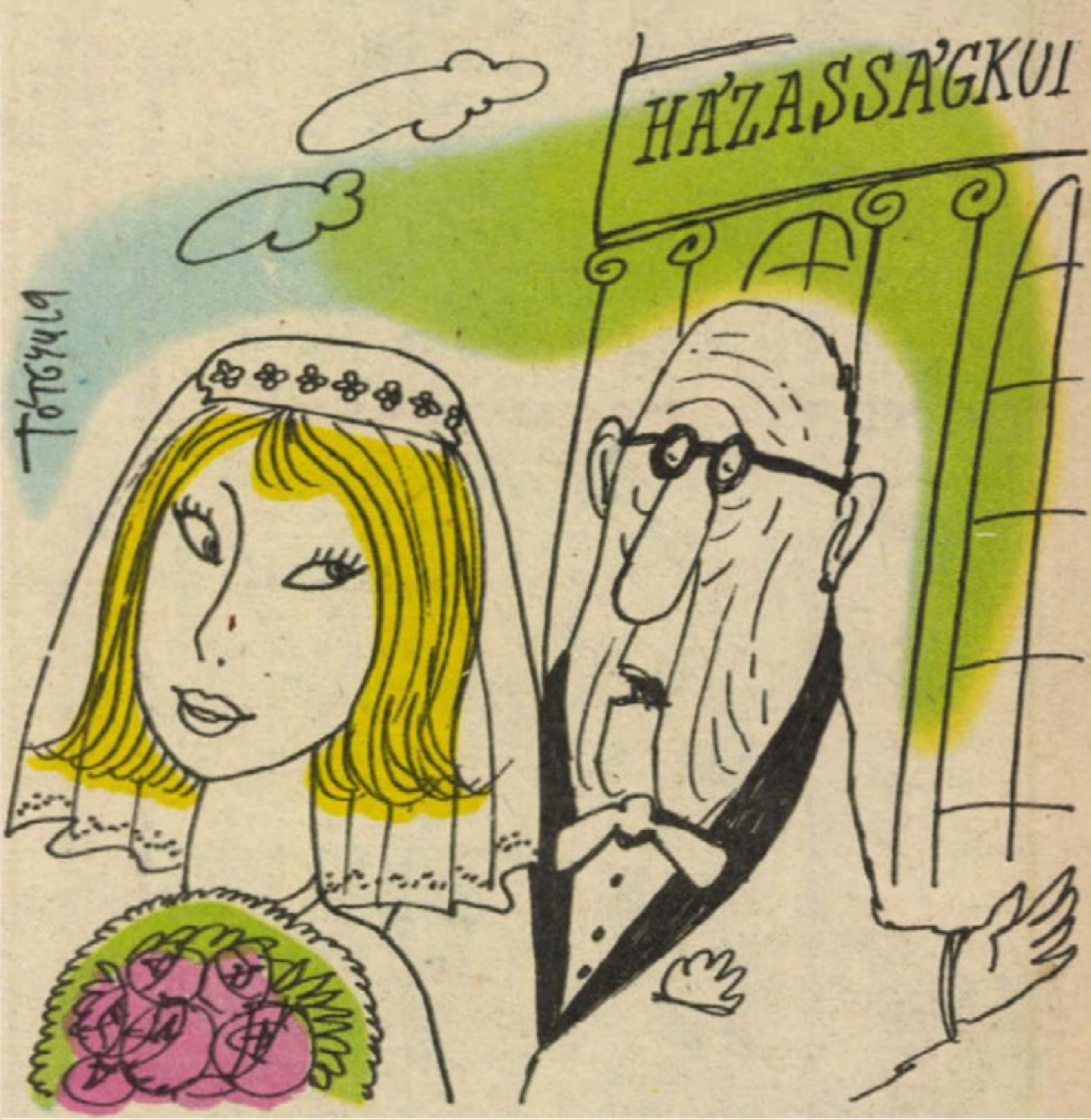

– Most már bevallhatom, Nellike, néhány évet letagadtam a koromból!

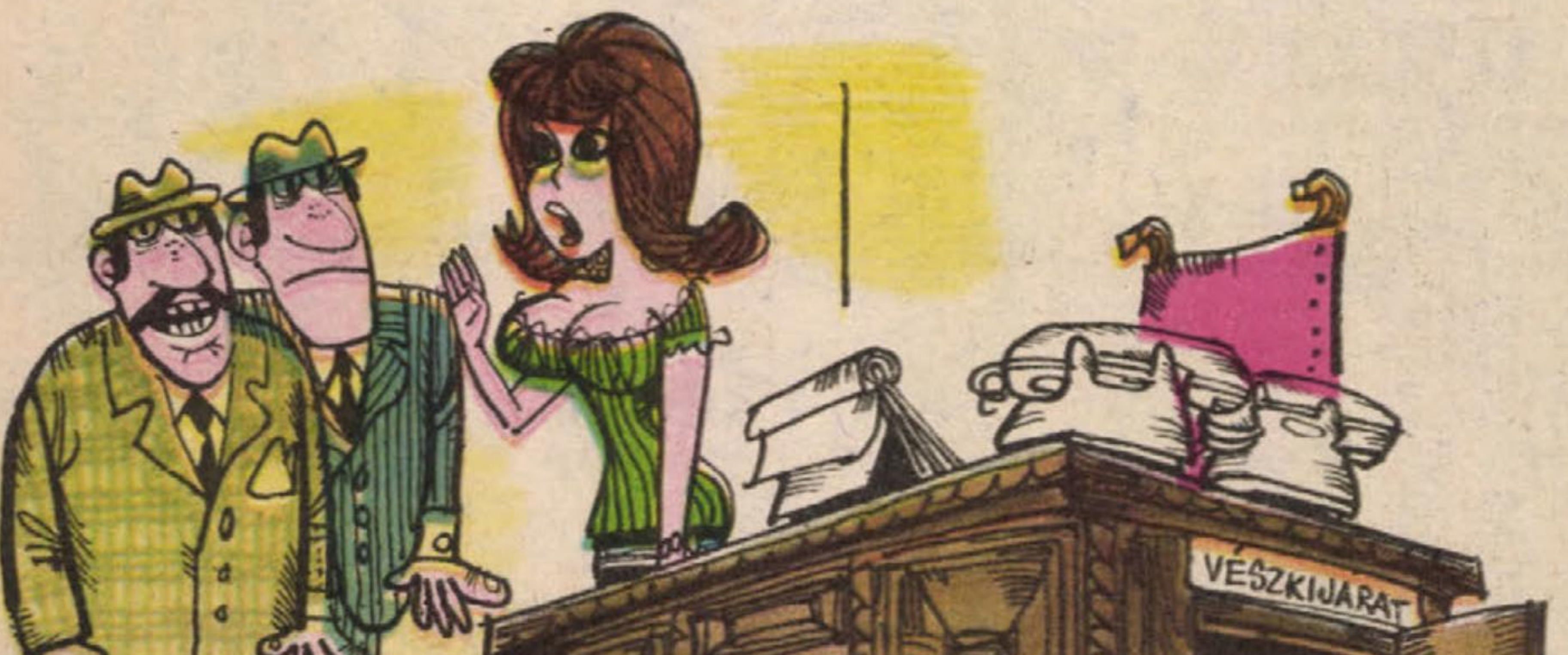

– A vállalat gazdaságos működését jöttünk kivizsgálni.

AZ ÖNKÍNZÓ

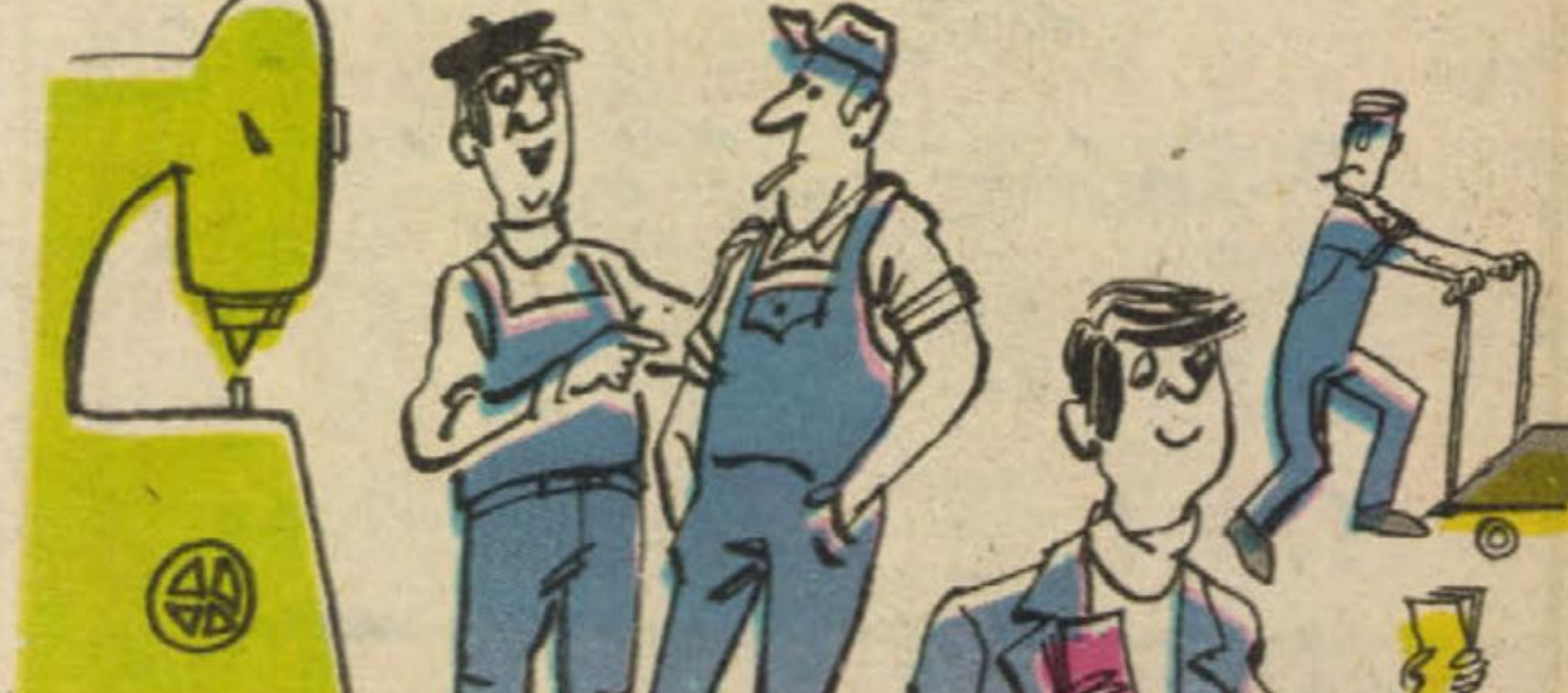

– Közönségszervező akar lenni.

AKI ÁTMEGY A FALON

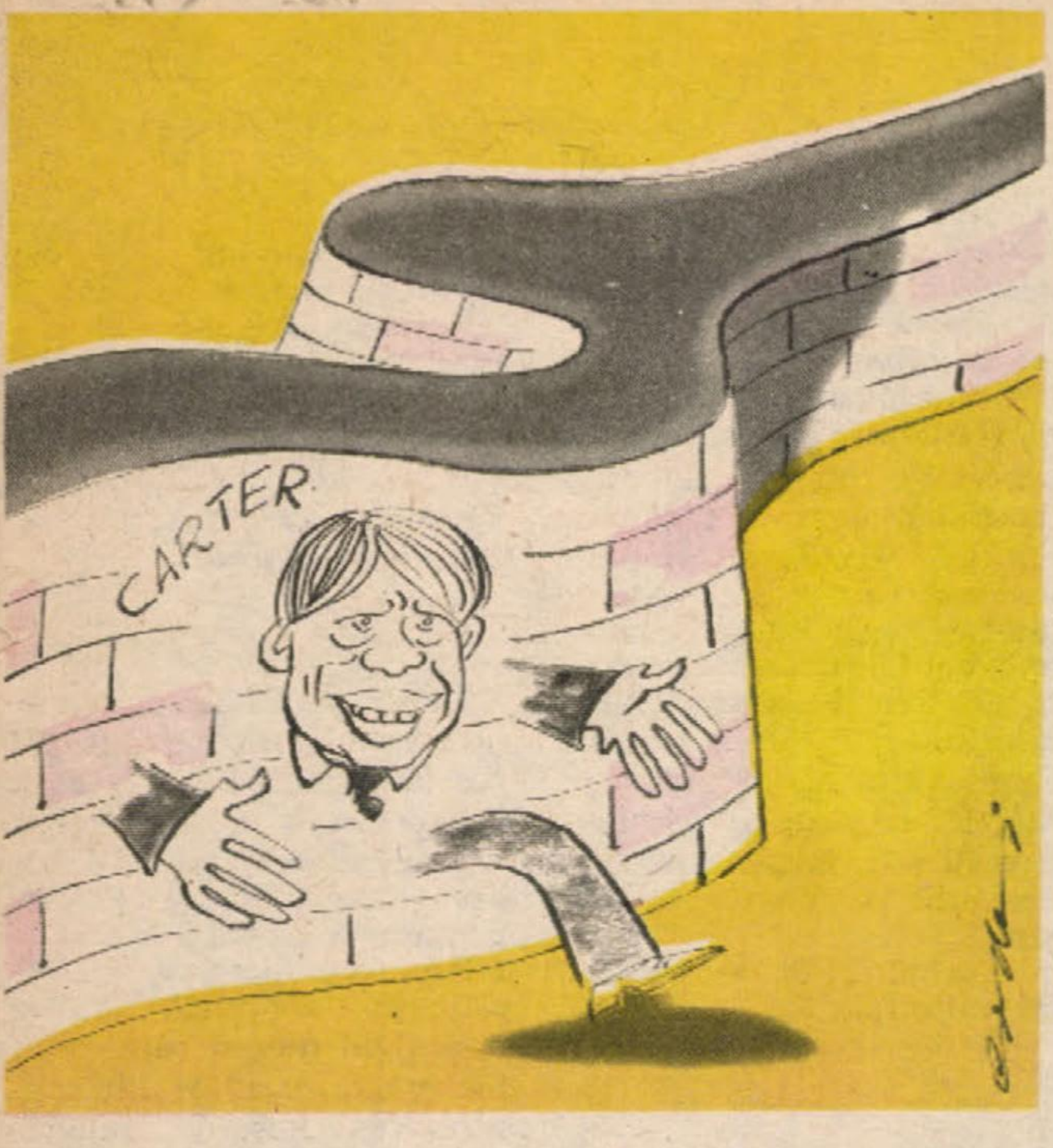

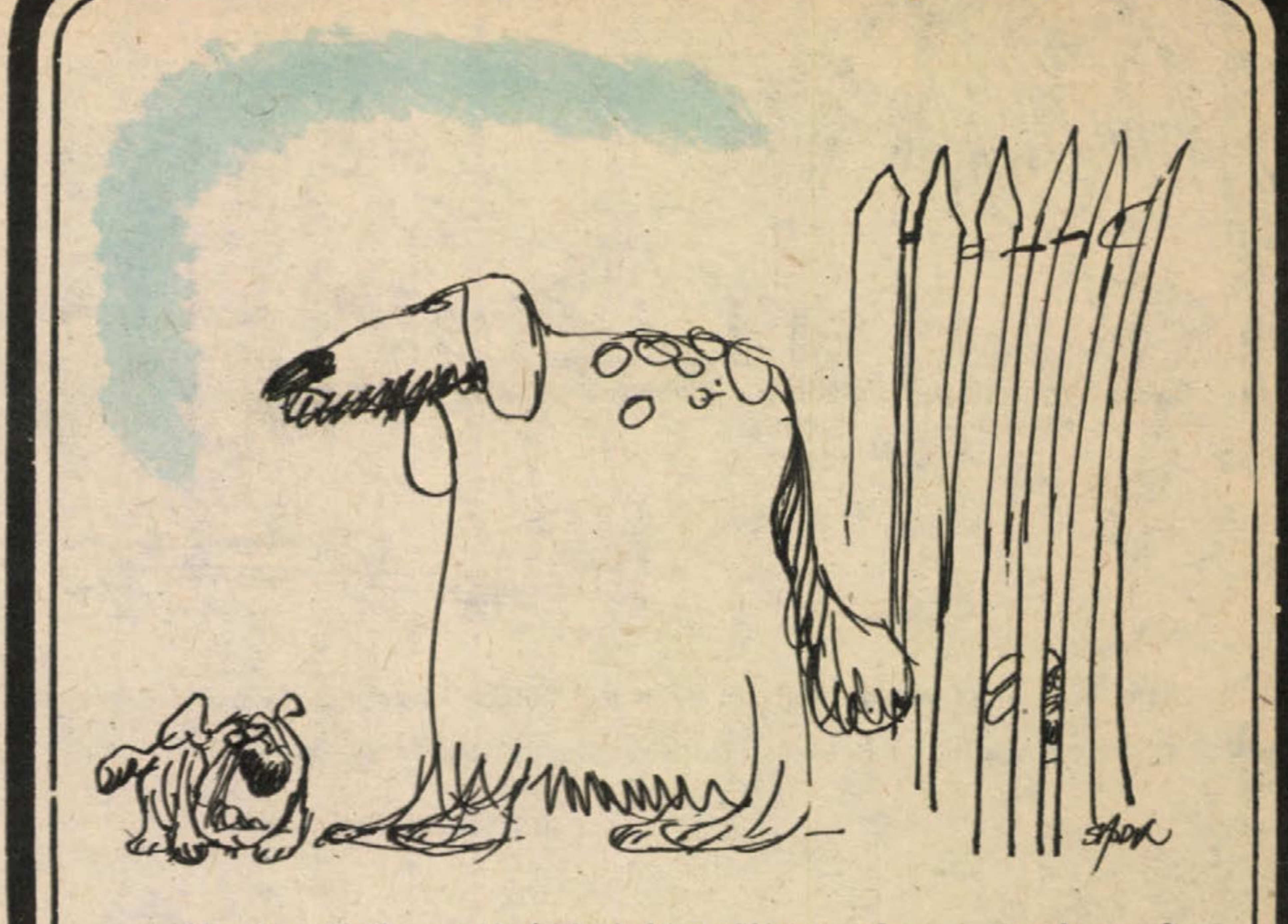

– Ha visszajövök egy létrával, bebizonyíthatom végre a szerelmemet?

KOMATÁL

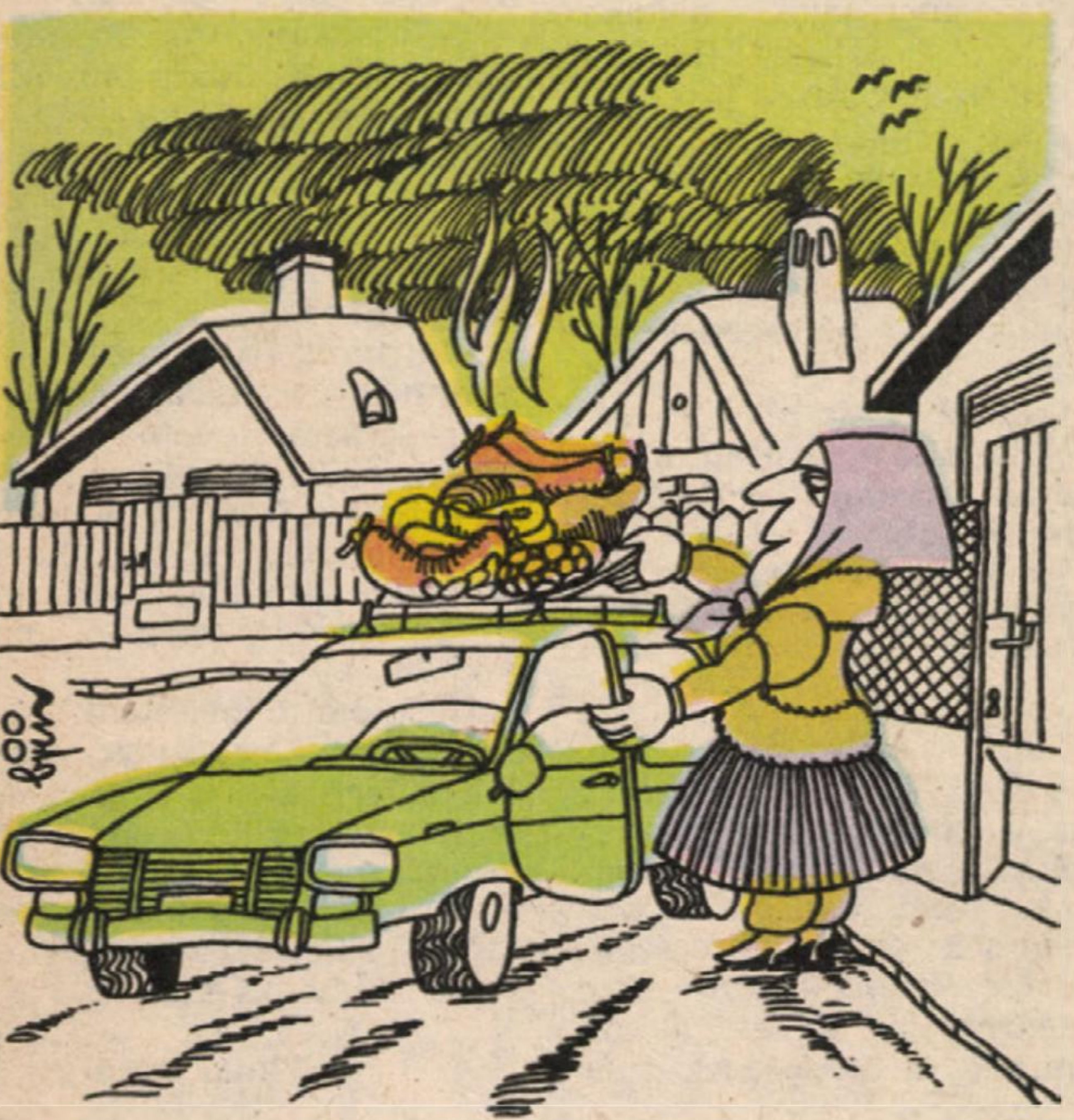

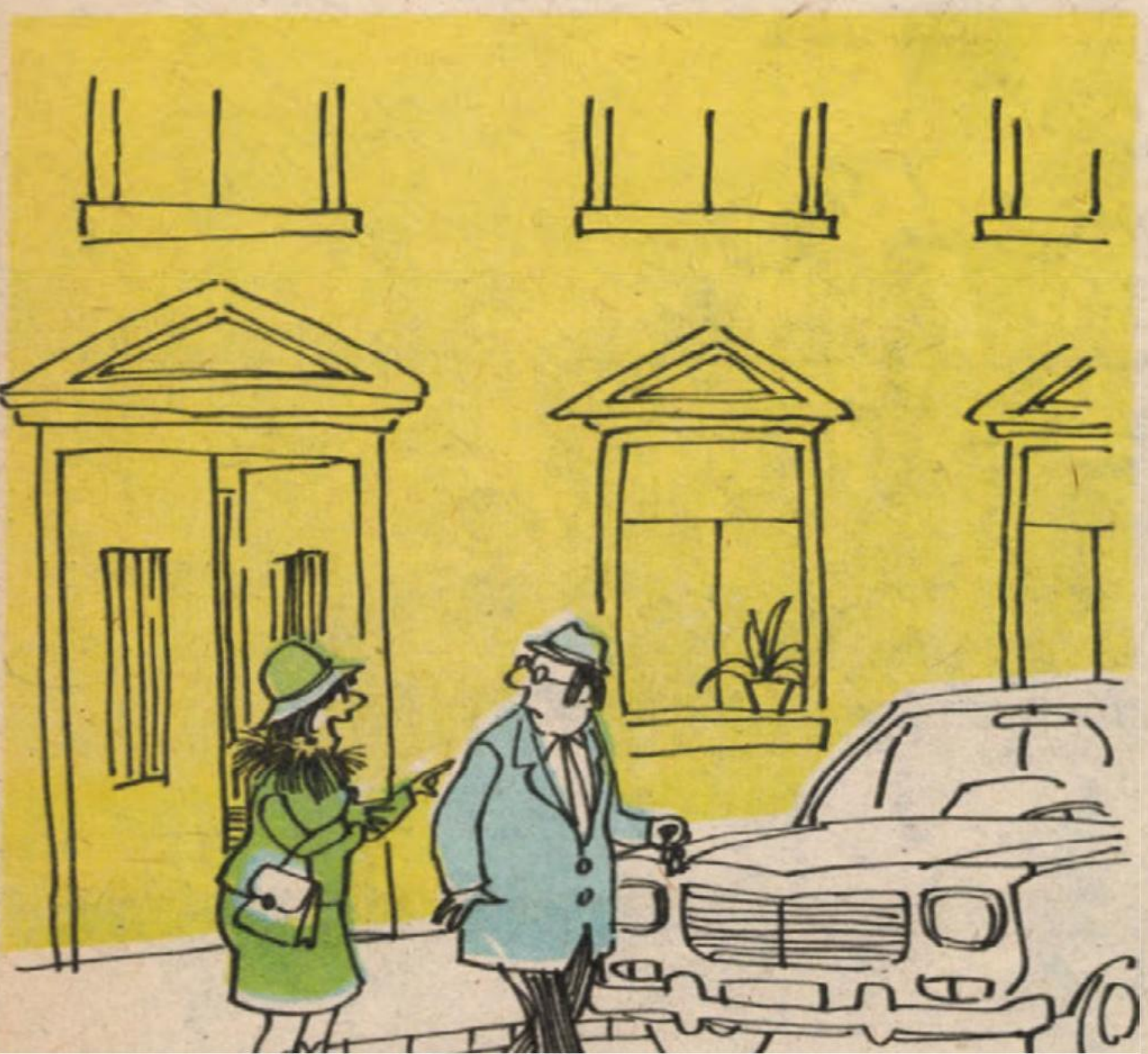

– És ha ezentúl sebbenzint vennénk SZTK-receptre?

CASTELLANO (Spanyolország):

Bankrablás - fényes nappal

Kemény és határozott léptekkel jött be a bank épületébe a haramia-küllemű férfi. Körülnézett, aztán a legközelebbi ablakhoz hajolt.

— Mondja csak — szólította meg a tisztviselőt —, a bankrablási ügyeket hol intézik?

— Jobbra, harmadik ablak — felelte a kérdezett, föl sem pillantva munkájából.

A jövevény a jelzett irányba fordult, a harmadik ablakon ott állt a fölirat: „Csak fegyveres támadóknak!", megkocogtatta hát az üveget.

Közömbös pillantással nézett föl az ott üldögélő alkalmazott.

— Mit óhajt, uram?

— Rabolni — válaszolta a haramia-küllemű —, és minél gyorsabban szeretnék hozzájutni a pénzhez, nehogy ebédidő miatt lehúzza nekem a rolót!

— Ugyan — legyintett a tisztviselő —, bőven van idő, mi egykor ebédelünk. Megtudhatnám, hogy milyen összegről volna szó?

— Tízezer dollárt akarok. Ennél kevesebbért nem érdemes belemászni az egészbe. Maga is tudja, hogyan mennek föl az árak.

— Így igaz — bólintott a tisztviselő. — Föltételezem, hogy ön föl van fegyverkezve.

— Természetesen.

És a rabló előhalászott a zsebéből egy kis pisztolyt, és átnyújtotta a kerek ablaknyíláson.

A tisztviselő tüzetesen szemügyre vette a fegyvert, visszaadta, és alig palástolt megvetéssel a hangjában kérdezte:

— Komolyan gondolja, hogy ennek a gyermekjátéknak a segítségével tízezer dollárt szedhet ki belőlünk?

— Jó, legyen nyolc ... De megelégszem hatezerrel is ... Csak azért, mert utálom az alkudozást.

— Mi meg azt nem szeretjük — jegyezte meg a tisztviselő —, ha visszaélnek a nemeslelkűségünkkel. Tekintettel az ön fegyverének kaliberére, maximum kétezer dollárt utalhatok ki önnek. Tessék — vett elő egy kartonlapot —, itt a tarifa, meggyőződhet róla a saját szemével.

— Elhiszem, de akkor a komám, Jim, a Fekete Kéz, hogyan gombolhatott le magukról épp a napokban húszezer dolcsit?!

— Nagyon egyszerű. Ő a legmodernebb géppisztolylyal állított be, nem holmi ócskavassal.

A haramia-küllemű ügyfél nagyot sóhajtott.

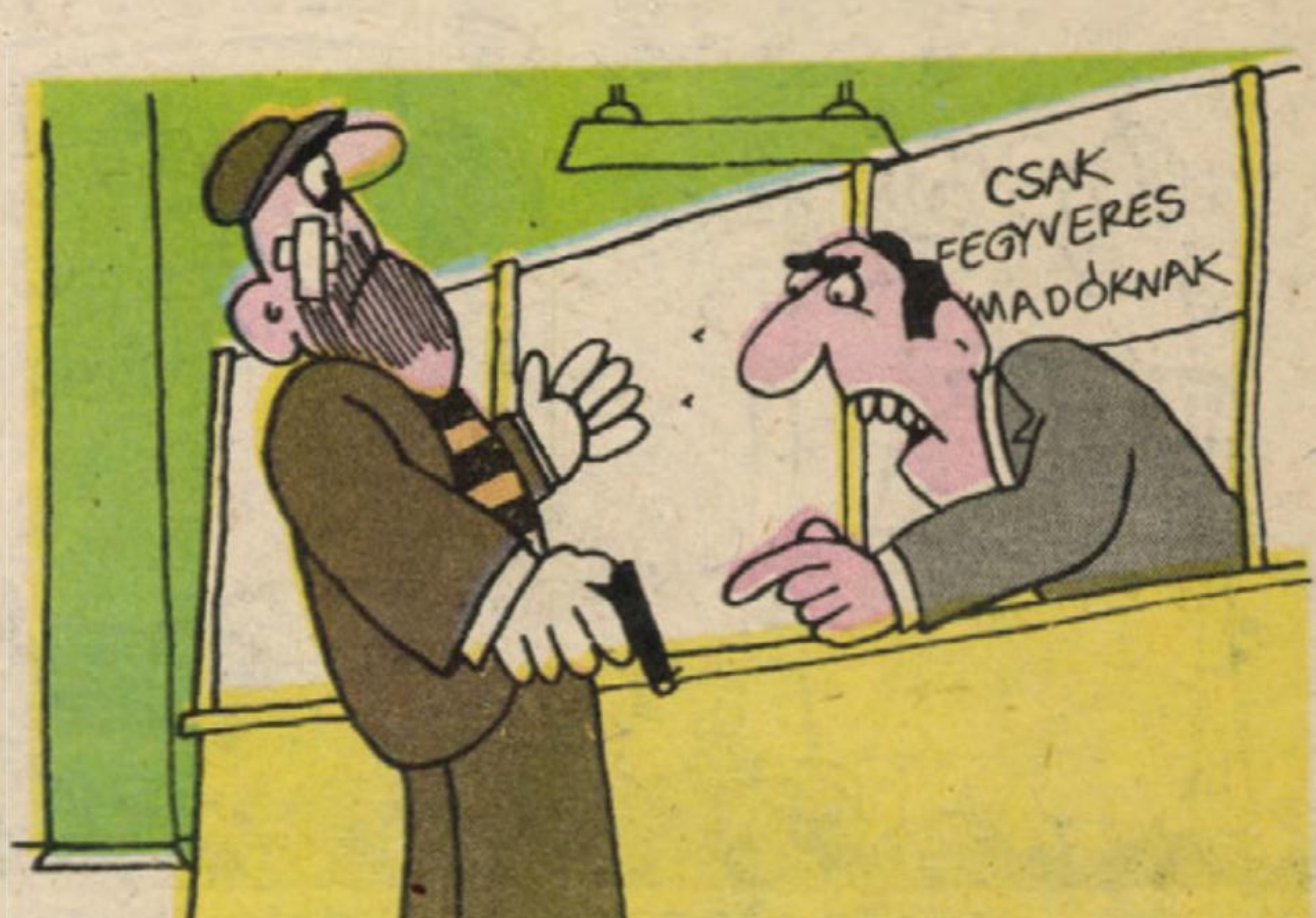

A tisztviselő beírta a kétezer dollárt a kiadás rovatba, aztán a szomszéd íróasztalnál ülő kollégájához fordult.

— Mit szólsz ehhez? Beállít egy ilyes kis semmiséggel, és még ő van megsértve! Ha én lennék az igazgató, ennyire kis kaliberű pisztolyra egy huncut vasat sem engednék kiutalni. Az ilyen pitiánerek diszkreditálják a bankunkat!

— Mindenütt ez a megkülönböztetés! A gazdagok mindig előnyben részesülnek! ... Na, ide azzal a nyavalyás kétezerrel, látom, az értelmes érvelésnek itt nincs helye.

Zsémbesen vette át, gyűrte zsebre a bankjegyeket, még morgott az orra alatt néhány keresetlen szót az előjogokról, a kivételezgetésről, a szegényebb néposztályok háttérbeszorításáról, aztán kiment az épületből.

(Fordította: **K. A.**)

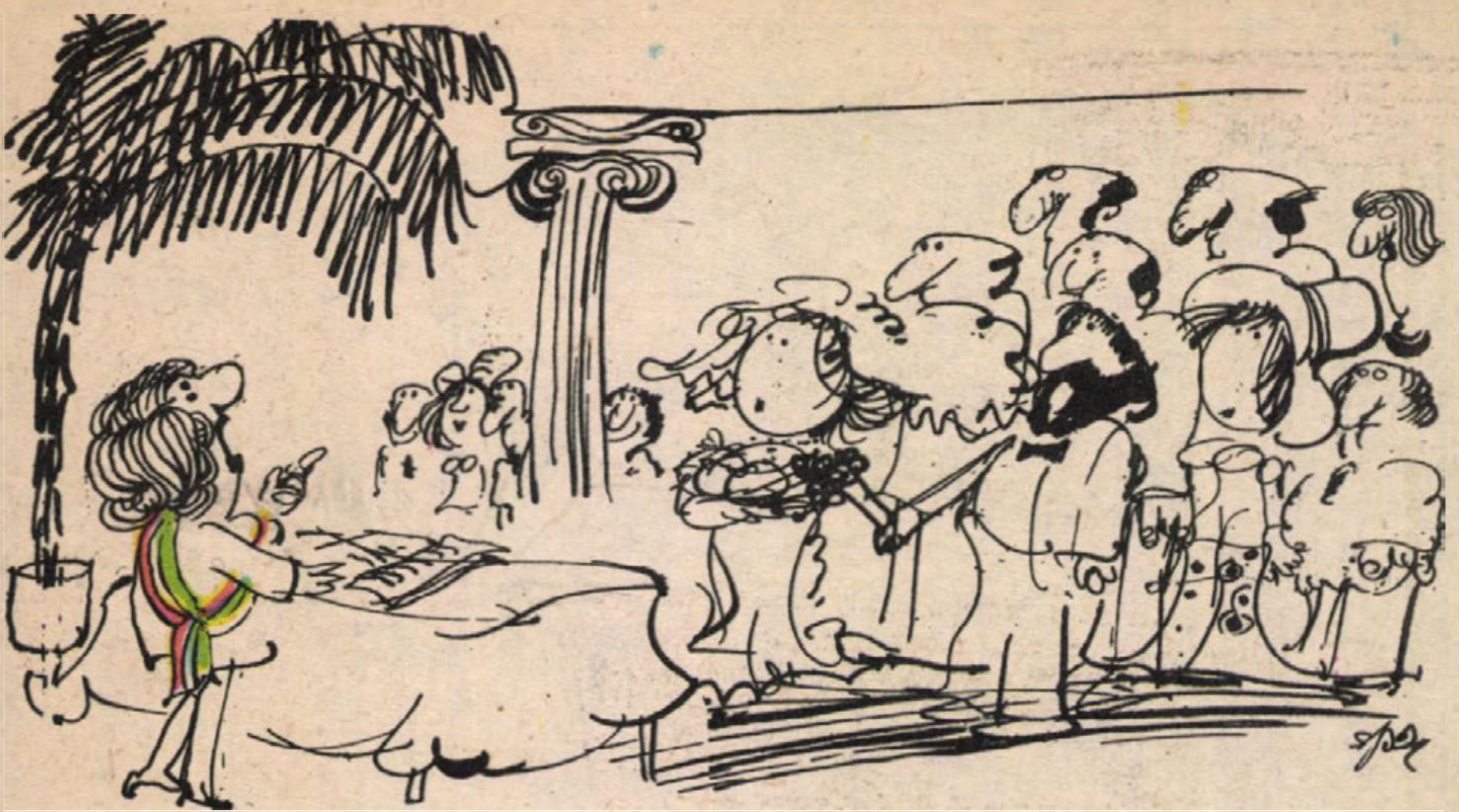

– És el bírja majd viselni, hogy öt év múlva horkol, kövér lesz és a hét végén berúg?

SZÓSZÖCSKÉK

Hatéves Eszter lányomnak sehogy sem akarnak a fejébe menni a színészi pálya rejtelmei. A tévékrimiket felőlem nyugodtan megnézheti, hiszen pontosan tudja, hogy a „halott”, miután összeesett, fölkel és elmegy vacsorázni. No, de vannak dolgok... Például, láttunk egy kutyát, „aki” nagyon jól játszotta a szerepét. Persze, betanították: színészkutya. Jó. Hanem aztán valamelyik nap megszólalt az egyik filmben egy tücsök. Eszter szeme a beavatottak fölényével villant ránk:

— Aha, színésztücsök. Betanították.

* *

Egy egész regény hitele elvérezhet egyetlen tárgyi tévedésen. Például az egyik — magyarul nemrégiben megjelent — amerikai könyvben azt kérdi valaki egy ismerősétől, honnan jön. A válasz (1833-at írunk!): a postán járt, *bélyeget venni.*

Itt csapjuk le a könyvet. Tudniillik postabélyeget először Angliában adtak ki, *1840-ben.* Az Egyesült Államok első bélyegének kiadási éve: *1846.* Ám ezért a bélyegért tizenhárom évvel korábban a postára fáradni oktalan derűlátásról tanúskodik.

Nem jó, ha egy íróra rásütik a tájékozatlanság bélyegét.

* *

„Kör, kör, ki játszik?” Ez a címe a tévé óvodásoknak szánt műsorszámának. Nem hiszek a szememnek: *tizenhat óra negyventől tizenhét óra tízig* sugározzák. Tehát akkor, amikor a csöppségek már éppen elhagyják az ovit, de még nincsenek otthon, s így, ha valaki, ők bizonyosan nem láthatják. Pedig, ha valaki, ők nagyon is szeretnék látni.

Kör, kör, ki játszik? Egyedül a tévé játszik. Gyermekríkatósdit.

* *

Ülök a taxiban, mely hosszasan vesztegel egy piros lámpánál. Egyszer csak fölbukkan a kocsi mellett egy sugárzóan ifjú és rendkívül csinos hölgy. Földbe gyökerező lábbal cövekel le tőlem két méterre, s fölcsillanó szemmel, széles mosollyal mered rám, mint aki végre, számos hiú ábránd és keserű csalódás után rábukkant az igazira, az ellenállhatatlanra, a legszebbre, legokosabbra, legimponálóbbra, leglegebbre, arra, akivel vakon elmenne akár a világ végére. A lány szemében révült hódolat, orcáján üdvözült fény. Bódultan áll az egykedvűen ketyegő taxi mellett, s homlokán egy tincset kacéran odébb igazítva, merőn bámul, épp, hogy ki nem esik az a szép szeme.

Elpirulok. Lám, mint kétgyermekes családapa, már-már kezdtem volna elfelejteni a hódítás hajdan megszokott ízét. De hamar visszatanulok az egykori szerepbe: kihúzom magam, s hetykén odahajlok az ablakhoz.

Hódolóm döbbentem hőköl hátra. Csak most észleli a férfifejet a tükörben, melyben eddig önmagát csodálta.

A taxi megmozdul: a lámpa zöldre váltott.

Azt hiszem, én is.

Tímár György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A mester színültig rakja ólomcsövekkel az új segédmunkás targoncáját. Az, a rakományra pillantva, megvakarja a feje búbját.

— Nem tenne még a hónom alá is egy-egy betonblokkot? — kérdi a munkás.

— Ugyan minek?

— Nehogy futni kezdjek.

TÉLI SZERELEM

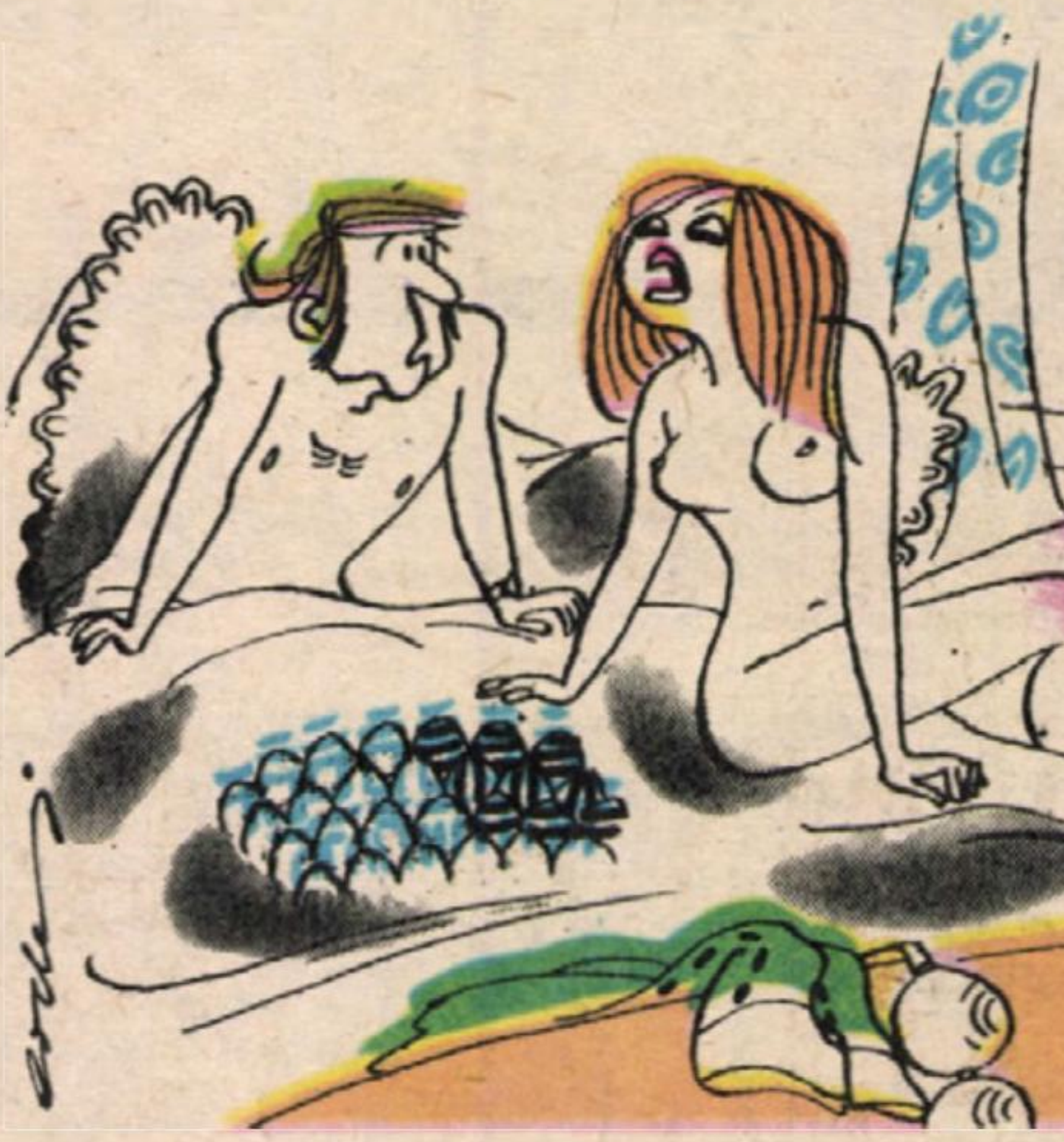

– Ha tudom, hogy ilyen hideg a lábad, nem csalsz fel!

JANUÁRI KÁLVÁRIA

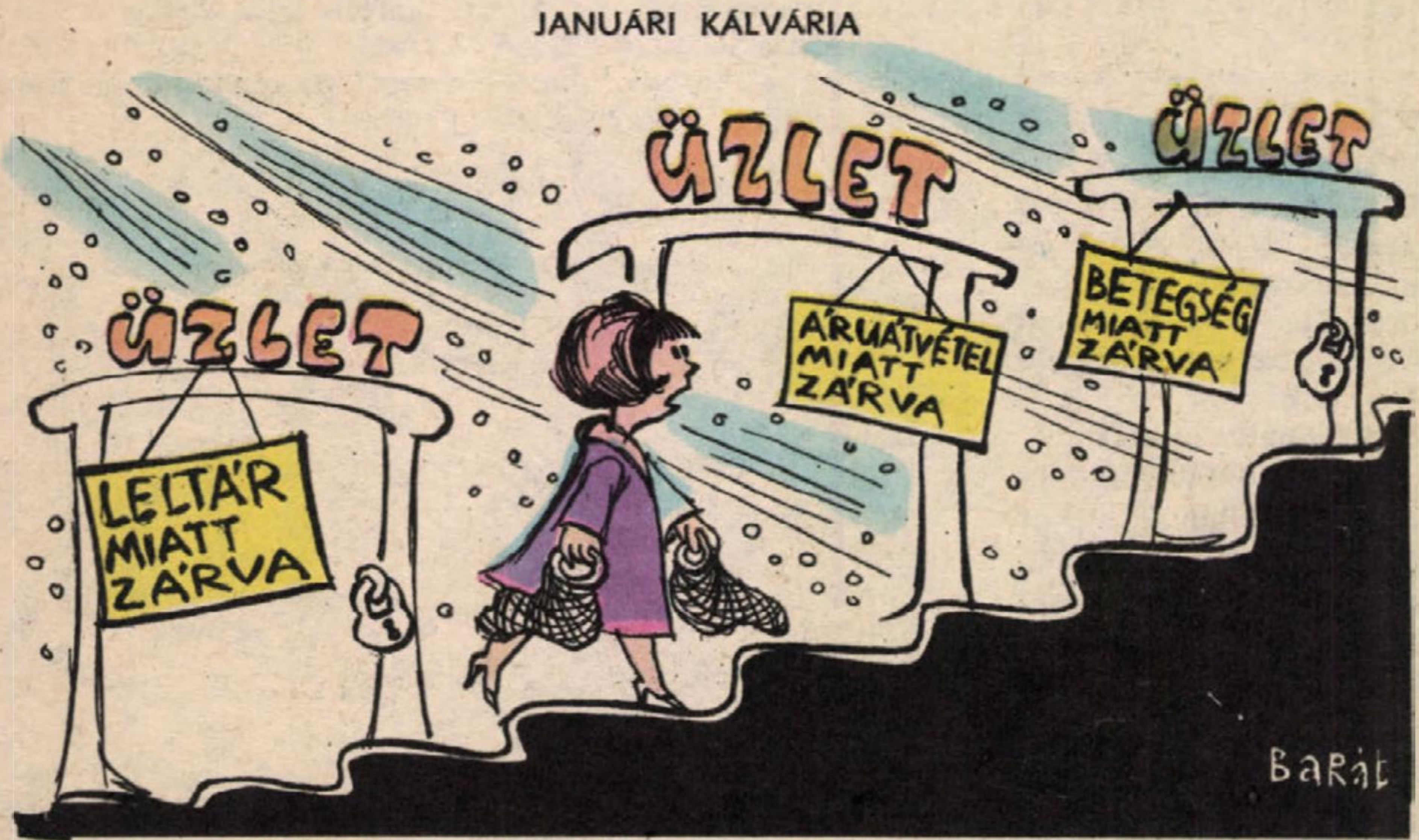

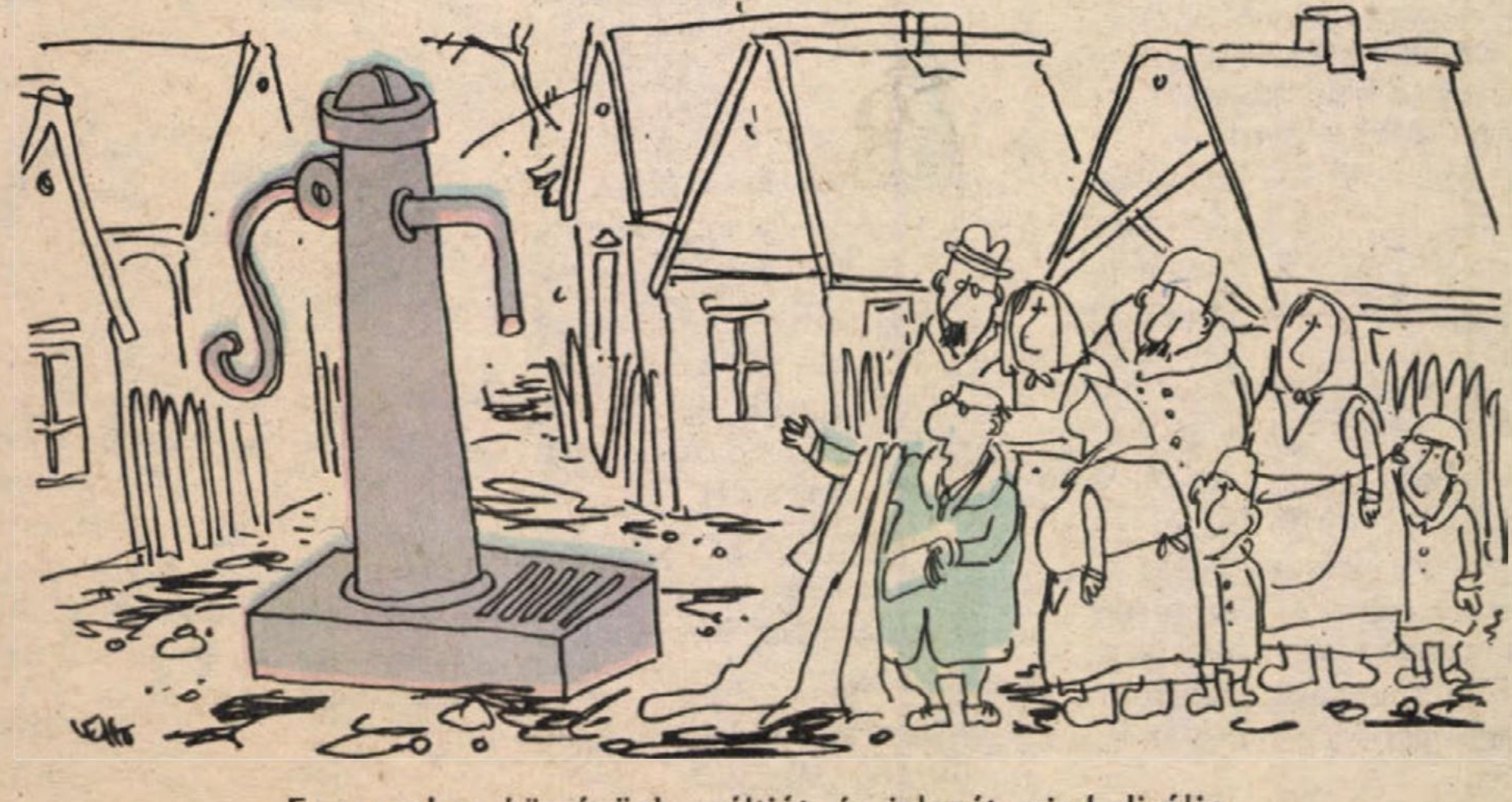

– Ez a szobor községünk múltját és jelenét szimbolizálja.

EREDMÉNYHIRDETÉS

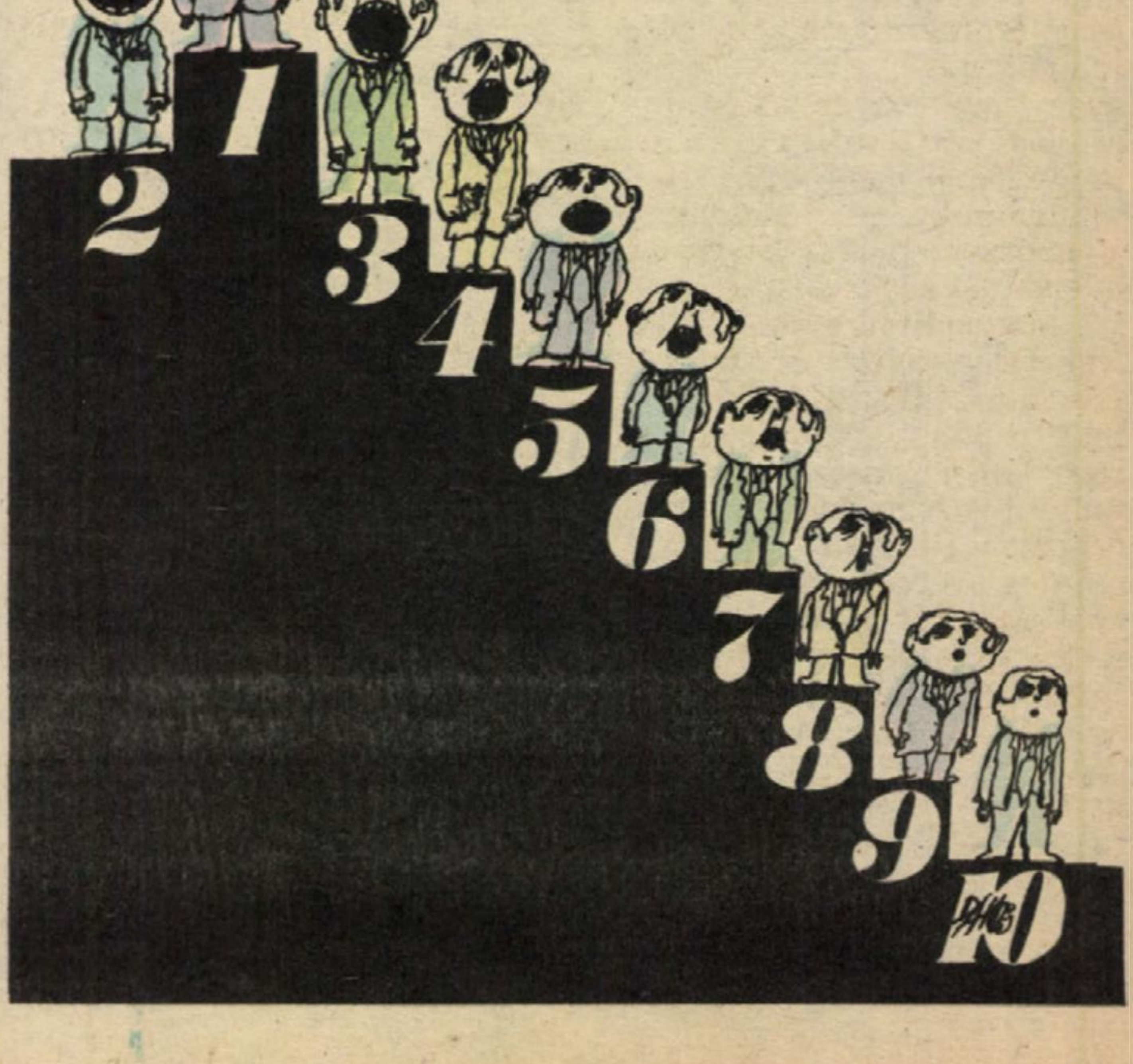

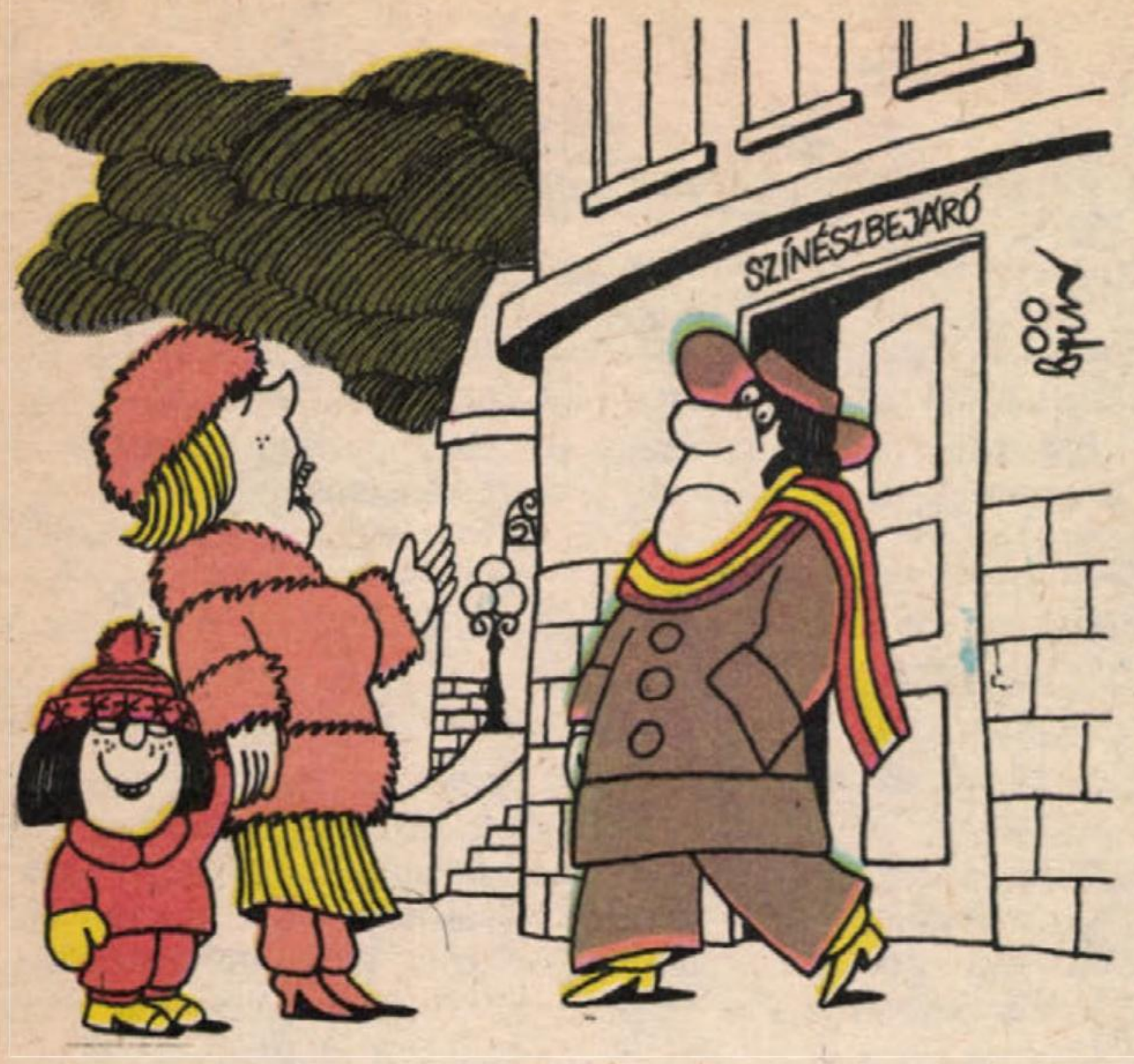

– Mondja, művészkém, mennyit kér egy fellépésért a kislányom gyerekzsúrján?

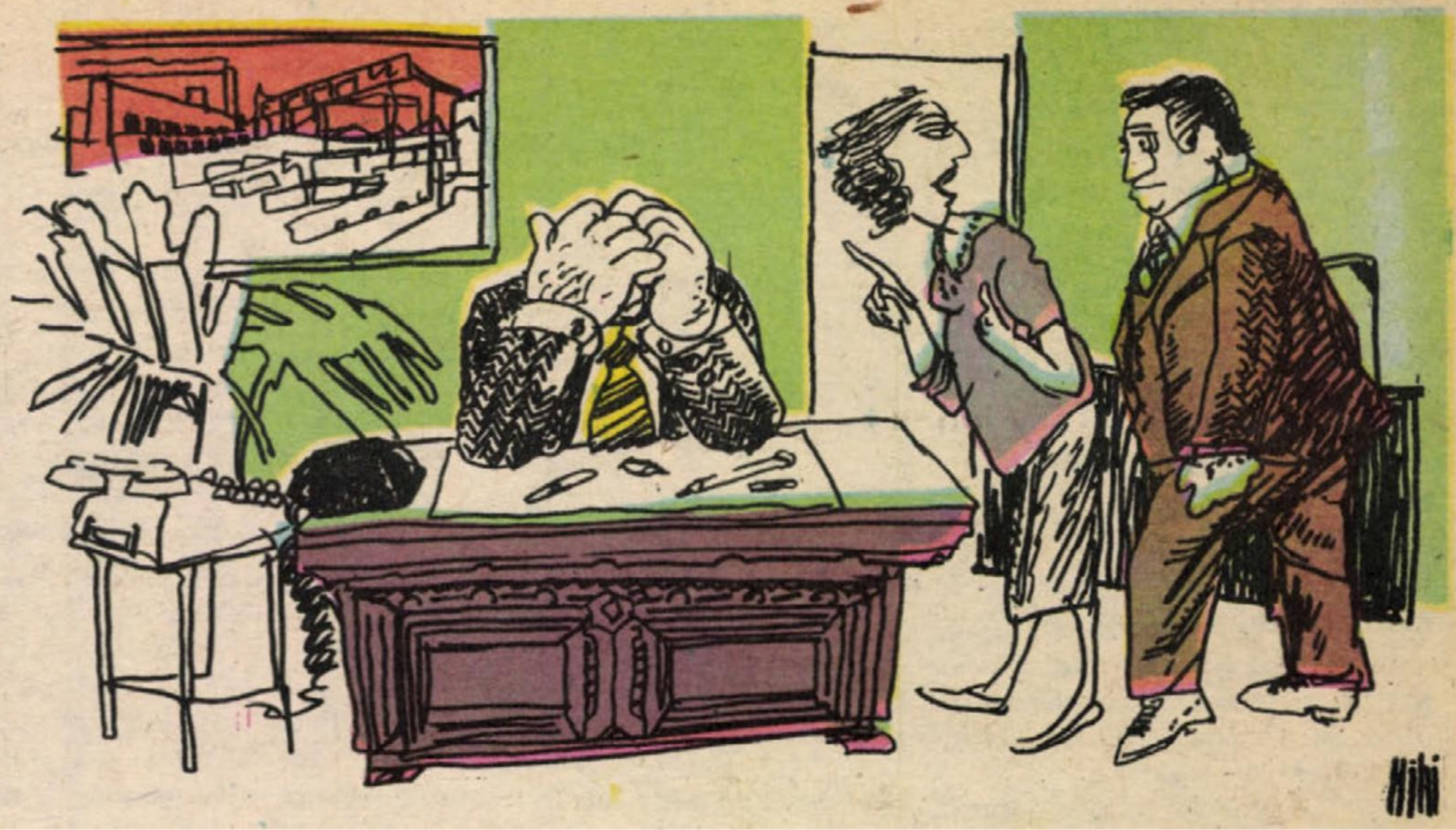

– Úgy látom, nagyon megviselte a profilváltoztatás...

VILMA NÉNI

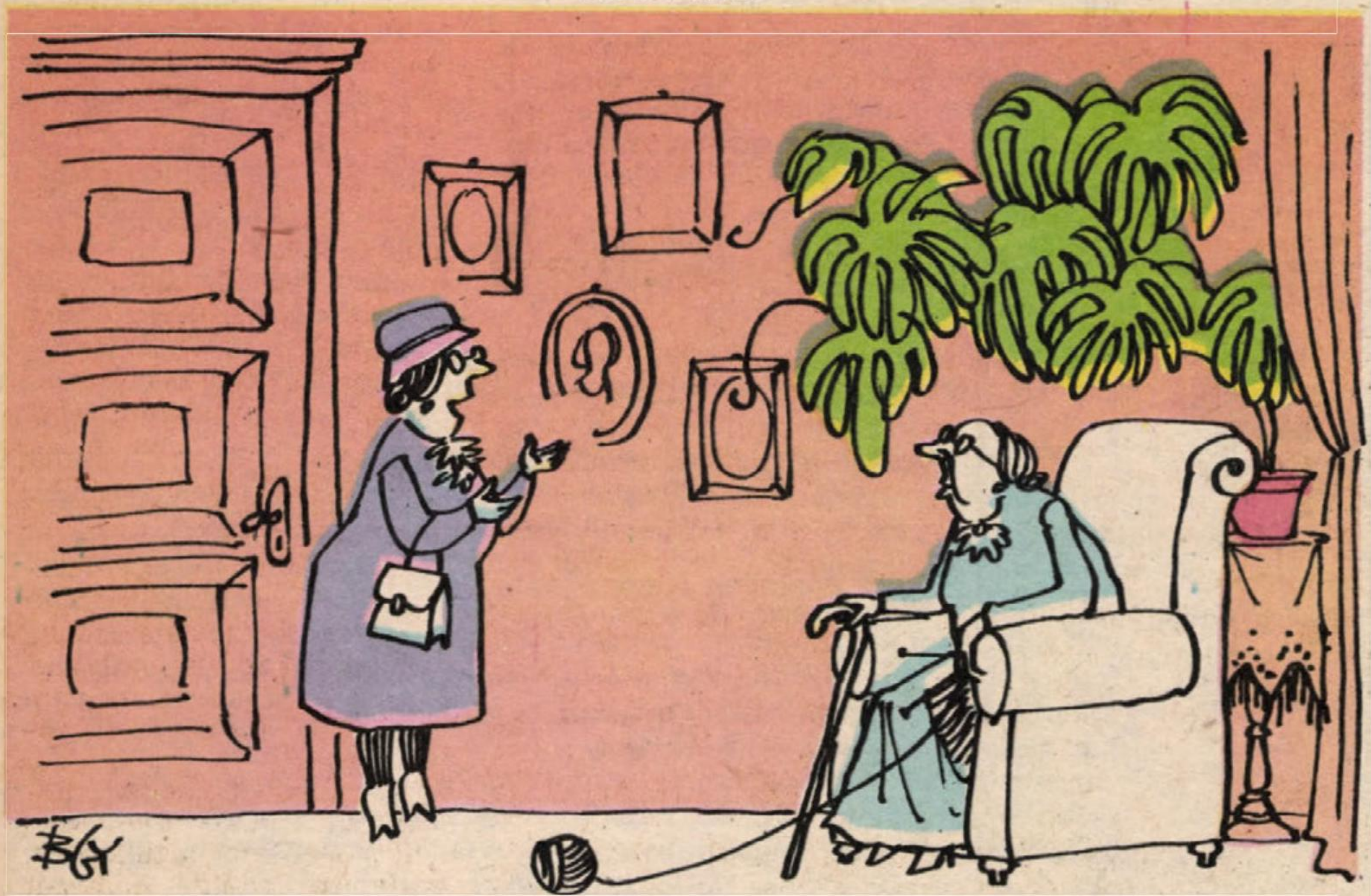

– Olyan magas kort értél meg, édesem, hogy te vagy az egyetlen, akire még vonatkozik a 400 forintos nyugdíjemelés!

EVOLÚCIÓ

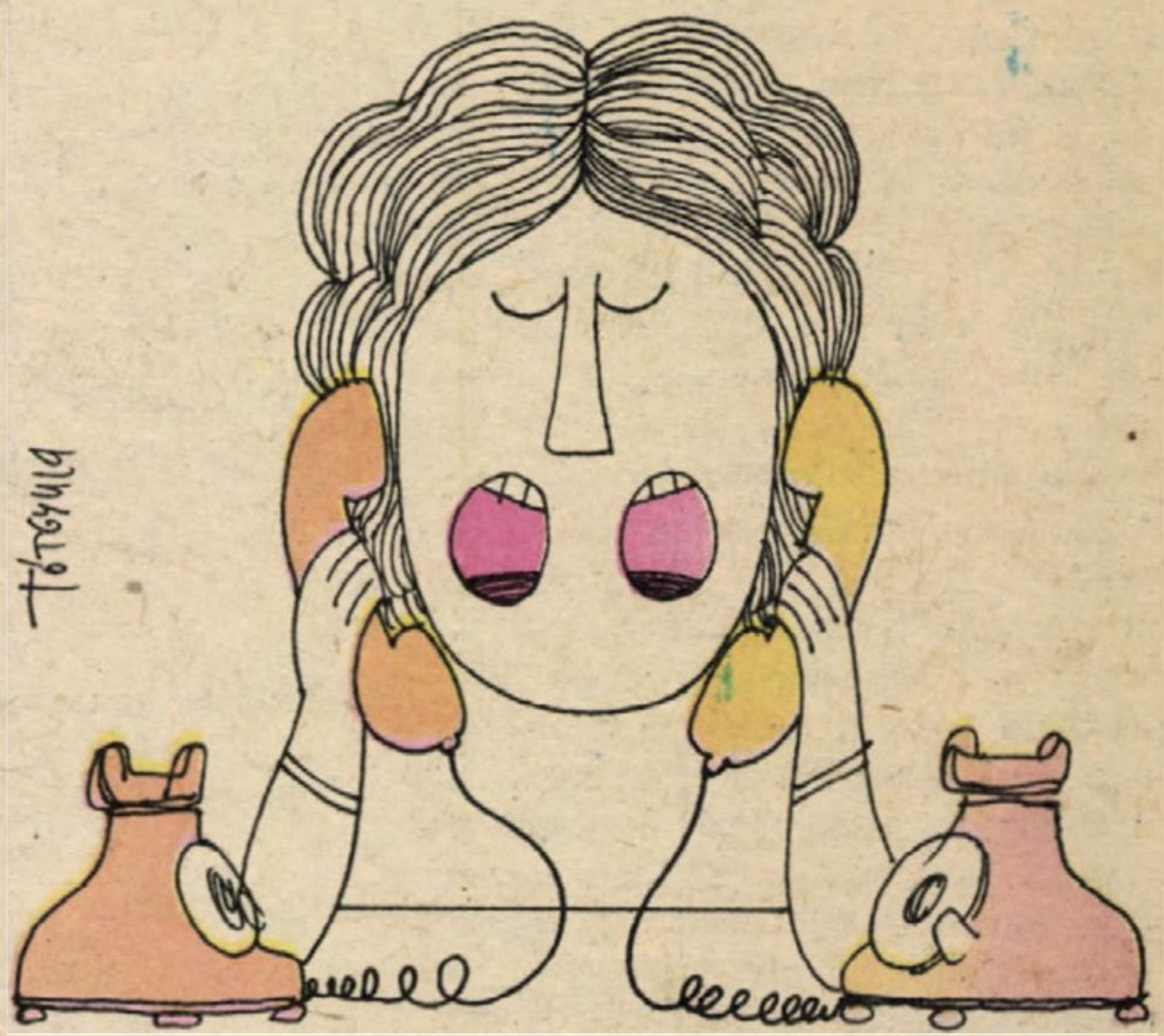

KÖSZÖNJÜK, SEJKEK

Legkedvesebb falra hányt borsóm a téli időszámításom bevezetése volt. Lehet, hogy gyermekkori nosztalgiáról tettük, de mi, újságírók egy-két éve igen sok cikkben, glosszában szorgalmaztuk a téli időszámítás bevezetését, azaz, hogy legyen télen egy órával hátra állítva minden időmérő szerszám. Hivatkoztunk akkoriban gazdasági-takarékossági meggondolásokra, meg arra, hogy számos országban sikerrel alkalmazzák a kétféle időszámítást. Én is írtam néhány glosszát e tárgykörben, most már bevallom, azért, mert utálok sötétben fölkelni, gyermekeimbe lelket verni. Ezt ugyan akkor nem említettem, magam is a föntebbi indokokra hivatkoztam.

A sok cikk azonban falrahányt borsónak bizonyult. Az illetékesek megmagyarázták, hogy a nagy felhajtás nem érné meg a költségmegtakarítást. Újra kéne nyomni a menetrendeket (Miért? Nem elég egy lábjegyzet, hogy ettől és ettől az időponttól a téli, illetve a nyári időszámítás érvényes?). Különben is, csak zavart okoznánk a külföldi vasútösszeköttetésben. (Tegyük a szívünkre a kezünket, vajon hányszorosát késik így a nemzetközi vonatok annak az ominózus egy órának? Vicc a témához: Tessék mondani, ez a Báthory Express? Igen. Egy órával hamarabb jött be? Nem. Huszonhárom órát késett).

A cikkek aztán elmaradtak, míg a napokban a rádió egyik reggeli adásában egy energiaügyekben illetékes azt nyilatkozta, hogy fontolóra veszik a téli időszámítás bevezetését, mert egyre drágul az energia, s ezzel az intézkedéssel sokat lehet megspórolni belőle. Hogy mindez mennyire így van, bizonyítja az OPEC, az olajexportáló országok által bejelentett olajár-emelés. Amit tehát tucatnyi magyar újságíró tucatnyi cikke nem tudott elérni, azt most az olajsejkek bejelentésére — úgy tűnik — meg fog történni. Ha minden jól megy, jövő télre nyerünk egy órácskát reggel. Lehet, hogy sokba kerül majd ez nekünk, ha későbbi fölkelésünk után legelőször is egy benzinkúthoz hajtatunk, de nem kell zöld, azaz fekete hajnalban ébredezni házunk népével együtt.

Köszönjük, sejkek, Allah növessze hosszúra szakállatokat!

Gőz József

LEGYEN A METRÓ MINDENKIÉ

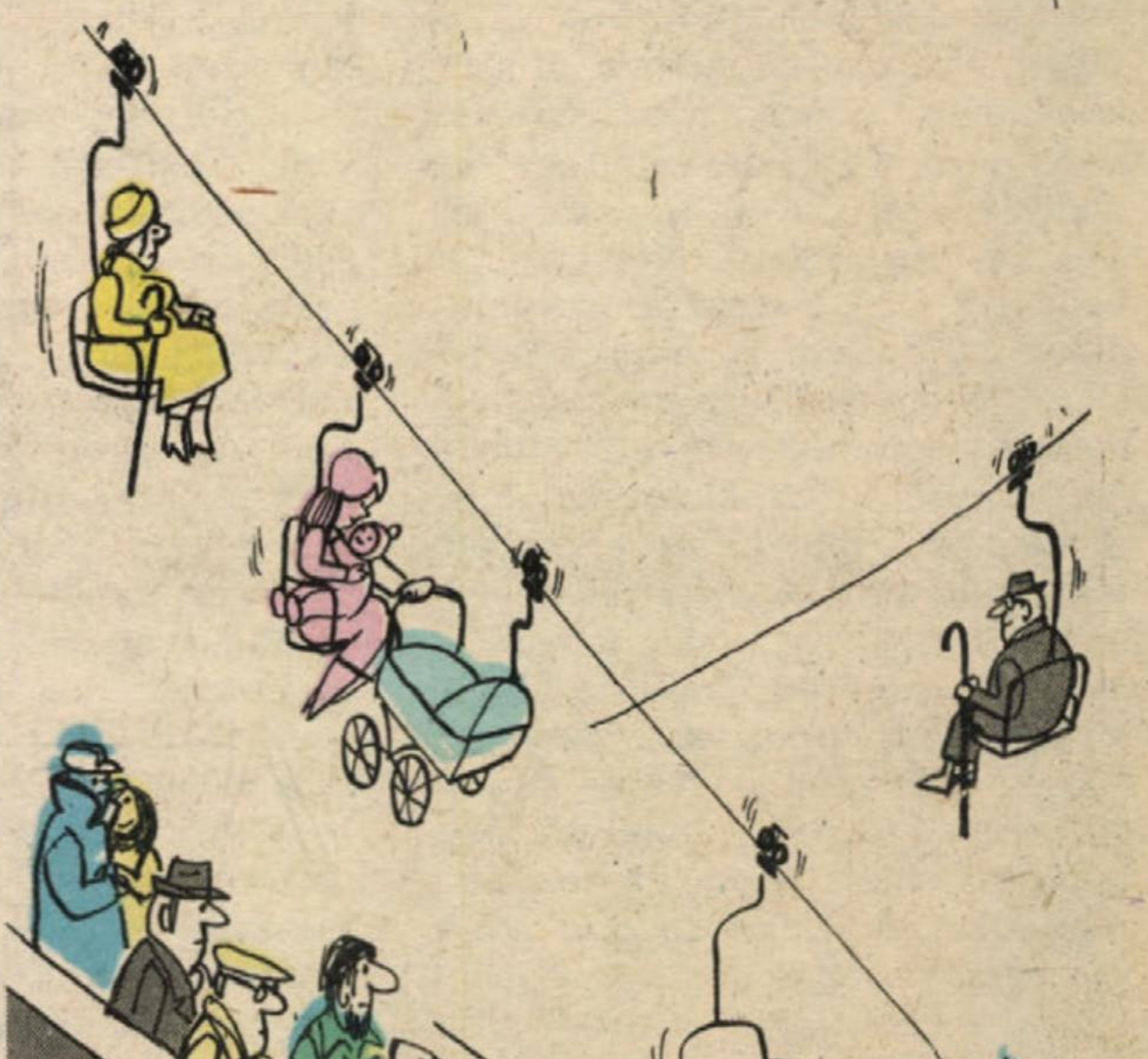

FEHÉR KLÁRA:

FODRÁSZ A FIFTH AVENUEN

— Valami nagyon menő frizurát csináljon nekem Józsikám. Kenje be a hajamat sörrel, tejjel, vagy fixálja akármivel, de nekem ez a frizura hat hétig kitartson — mondta Pannika, a csinos színésznő. — Mert azt ugye mondanom sem kell, hogy sok mindenre nem lesz pénzem New Yorkban, de fodrászra aztán végképp nem.

— Semmi gond, drága művésznő. Máris levelet írok Gedeonnak, az unokabátyámnak, akinek világhírű fodrászata van a Fifth Avenuen. Amikor Gida kivándorolt, az én mamám adott neki pénzt hajójegyre. A legkevesebb, hogy az én kedves vendégeimnek ingyen megcsinálja a haját.

— De én azt nem fogadom el...

— Ugyan, a művésznő nem járhat topisan, nem hozhat szégyent a magyar művészvilágra. A művésznőnek olyan pocsék haja van, hogy ha felfújom, akkor sem tart öt napnál tovább. Gedeon remek szakember, a művésznő elmegy hozzá, kap egy álomfrizurát. Legfeljebb vegyen a repülőgépen a vámmentes üzletben egy üveg whiskyt, fillérekbe kerül, azt vigye ajándékba Gidusnak.

Pannika kétségbeesett. Józsi elküldte a levelet. Ha nem megy el az unokabátyhoz, örök harag. És fodrásszal összeveszni? Soha többé nem lesz jó dauerja, féloldalas lesz a hajvágás, el fog késni a próbákról, mert Józsi úr bennfelejti a burában... A repülőgépen már háromszor is elszántan a zsebébe nyúlt, hogy megveszi a whiskyt. Kilenc dollárt kértek egy üvegért, és neki összes vagyona huszonöt dollár volt. Hát nem. Legfeljebb azt fogja mondani, hogy nem találta meg Gedeon urat, vagy szünnap volt a Fifth Avenuen, vagy busz-sztrájk...

Pannika a testvéréhez utazott látogatóba. Zsóka húsz éve élt New Yorkban, könyvelő egy kis textilüzemben. Anti, a sógor, eladó egy áruházban. Kéthetenként kapják a fizetés-csekket, akkor leülnek az étkező asztalhoz, és papírral, ceruzával kiszámítják, hogy mennyit kell befizetni biztosításra, (ez az első, ez a biztonság, mindennek az alapja, ha ezt elmulasztják, világvége). Ezután jön a házbér, a közlekedés, ami iszonyú sok, mert nincs bérlet, naponta átszállójegy. És a részletek! Mosogatógépre, meg színes tévére! És végül minden héten a kötelező megtakarítás, mert gondolni kell öreg napjaikra. Amerikában már a hároméves gyerek is öregségére gyűjt, és az a vicc járja, hogy a százéves Smith bácsi is hetenként viszi nyugdíjából az öt dollárocskáját a bankba. Rém rosszul néz ki és a szomszédja megkérdi, miért nem megy el egy picit Floridába? „Nincs rá pénzem" — sóhajtja Mr. Smith. „Ugyan, hiszen legalább százezer dolláros betétje van." „Meg ne érjem, hogy abból csak egy centet is ki kelljen venni" — válaszolja Smith bácsi.

Zsókának, Antinak pár dollár zsebpénze marad, déli szendvicsre, újságra. Fodrászra Zsóka nem költ, maga mossa, csavarja a haját. Még a szomszéd házba, Mr. Brownhoz se megy el, ahol hétfőn és kedden egy dollár a mosás berakás, szerdán kettő és hét végén már hármat is elkérnek... A Fifth Avenue fodrászairól az a véleménye, hogy oda csak Mrs. Onassis, Liz Taylor és Mrs. Strawberry jár. Mrs. Strawberry Zsóka főnökének a felesége, délig alszik, nem dolgozik, nercbundában jár, gyalog csak akkor megy, ha a kutyáját sétáltatja, Strawberryné kövér és undok, magasan hordja az orrát és nem akar emlékezni arra sem, hogy harminc évvel ezelőtt Pesten lakott, és egy osztályba jártak Zsókával, a Tisza Kálmán téri polgáriban...

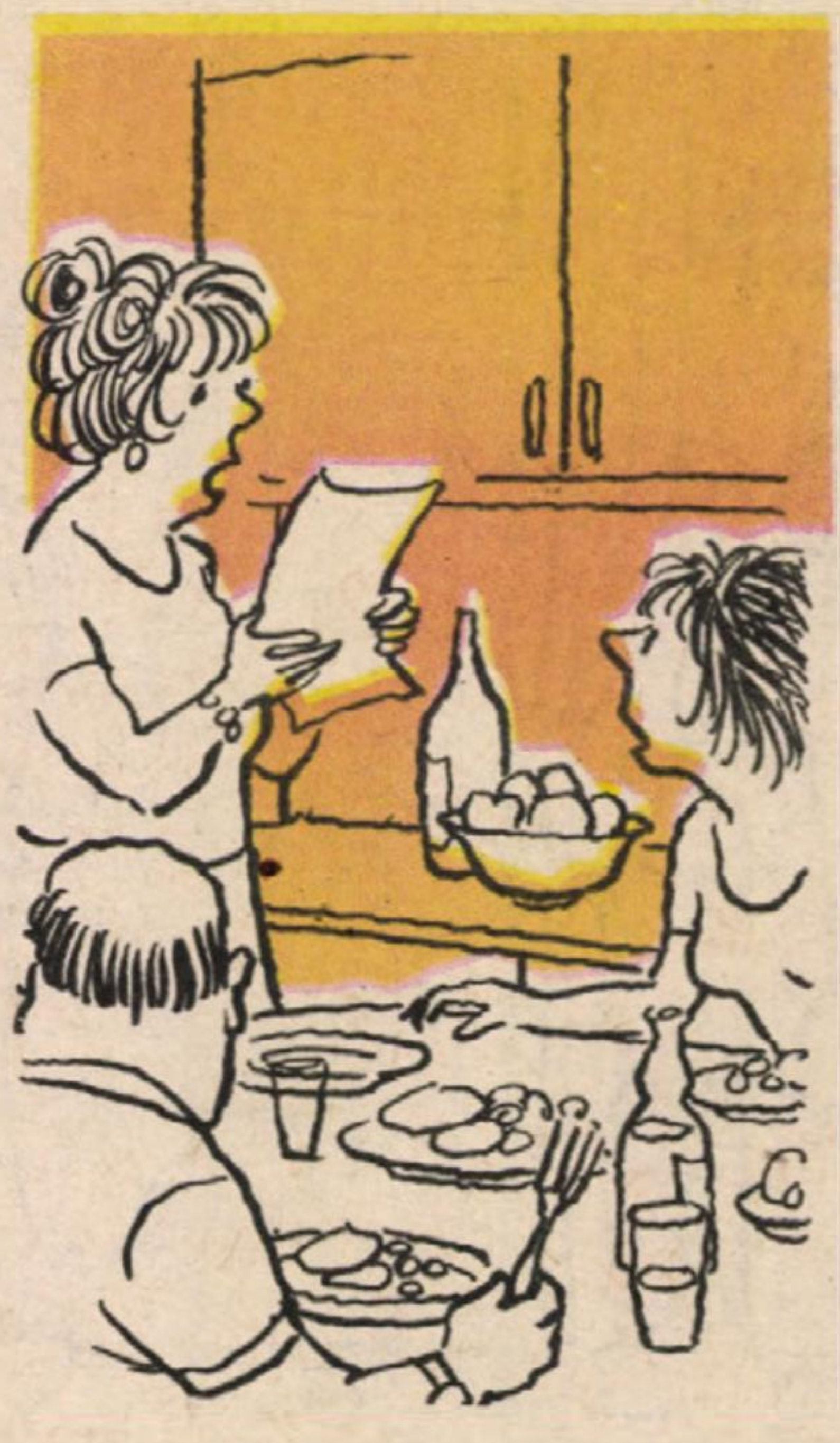

— Helyes — mondta Panni —, nem vagyok kíváncsi se Mrs. Strawberryre, se a Fifth Avenue-i fodrász szalonra.

De mégis megismerkedett velük. Ugyanis váratlan posta érkezett, három darab, merített papírra, aranybetűkkel nyomott meghívó, Zsókának, Antinak és Panninak Mr. és Mrs. Strawberry szombatdélutáni koktélpartyjára. Zsóka magánkívül volt, Amerika a demokrácia hazája, Amerikában mindenki egyenlő, csak van, aki egyenlőbb, és ezen belül cégvezető csak cégvezetővel jár össze, aligazgató csak aligazgatóval, és mindenki pontosan tudja, hogy állásának, vagyonának és társadalmi helyzetének megfelelően mekkora autót vehet, és melyik környéken lakhat. Zsóka tizenkét éve könyvelt a Strawberry féle kócerájban, de még nem látta közelről a főnökék úszómedencés, szökőkutas, háromemeletes csodavilláját...

A koktélparty első percében kiderült, hogy a megtisztelő meghívás Panninak szólt. Mrs. Strawberry tavaly nyáron Pestre látogatott és látta Pannikát egy szabadtéri revüben. A Strawberry házaspár estélyein gyakran megjelennek nyakkendőügynökök, cérnagyárosok, tésztaüzem-tulajdonosok, sőt a művészvilágot időnként egy tévébemondó is képviseli, de európai színművésznő még nem volt. Mrs. Strawberry tárt karokkal sietett vendége elé, és bizalmas mosollyal mondta:

— Darling, hát téged hiába vár Gedeon mester? Az egész Beauty Shop azt tárgyalta ma délután, hogy már a múlt hétre bejelentettek téged... — és Strawberryné megrázta frissen berakott, kent, fent, festett fürtjeit.

— Még nem volt időm — suttogta Pannika —, de hétfőn okvetlenül. És úgy érezte, igazán el is fog menni, mert ez a sors keze, ha már New Yorkban beszédtéma a frizurája, ha Gedeon mester várja és ha még egyszer az életben Józsi elé akar kerülni...

Zsóka és Anti is úgy döntöttek, hogy Panninak el kell mennie a Fifth Avenuera. Antinak volt egy féltve őrzött Black and White, valódi skót whiskyje, azt vigye magával Panni. Zsófi két dollárt adott metróra, két dollárt ennivalóra és két dollárt borravalóra, mert egy ilyen helyen fejedelmi borravalót kell adni...

Hétfőn reggel kilenckor Panni belépett a Fifth Avenue neves fodrászatába. Gedeon mester szórakozottan mosolygott, szórakozottan vette át a Black and White-t, „ugyan, minek ez?" és Pannit egy szőke hölgy gondjaira bízta. Panni összeszedte minden angol tudását. „Elsőnek érkeztem?" — kérdezte. „Ó, igen" — válaszolta elnéző mosollyal a hölgy. „A *mi* vendégeink csak dél felé kelnek fel. A jobb népek. Ide tessék lefeküdni."

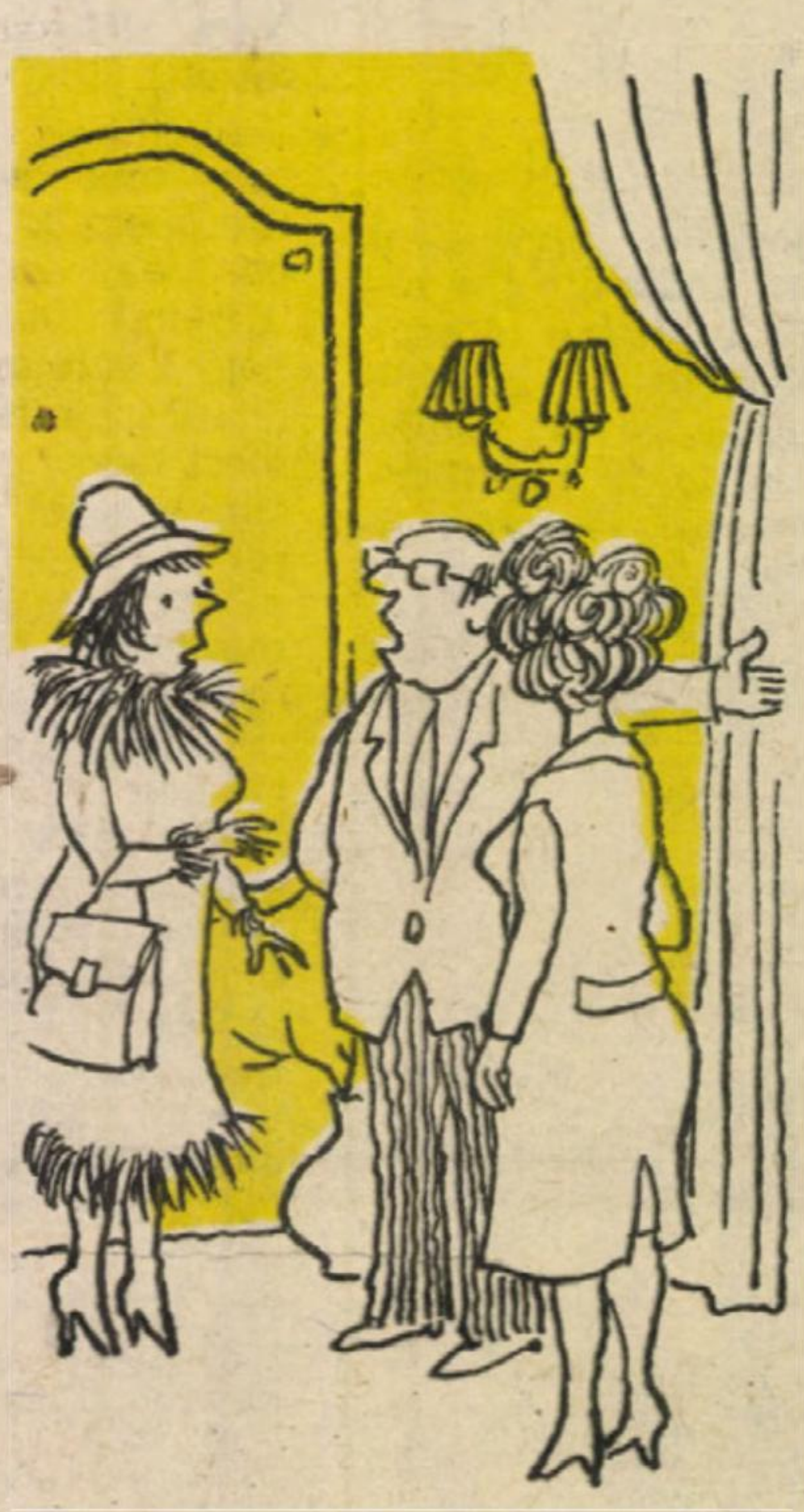

Mert nem ülni kellett a hajmosáshoz, hanem feküdni. Köpenyek, terítők, krémek, műszerek, illatok, szakszerű, gyors ujjak matatása és közben szakadatlan beszéd. Ez New York legjobb fodrászata, itt nem dolgozhatnak négerek, a mi közönségünkhöz nem nyúlhat színes bőrű, nem is tűrnék, itt remekművek készülnek, no persze, ahol háromszáz dollár egy hajvágás, ott a közönség meg is követelheti a pénzéért... A Rockefellerné például...

Atyaisten" — gondolta Panni. — „Itt nem adhatok két dollár borravalót. Kiadtam a buszra egy dollárt, maradt öt és volt még huszonöt, az harminc, de ha meg akarom venni a ballonkabátot..."

Ha Józsi hajat mos, mindig víz megy a fülébe és a berakásnál adogatni kell a csavarókat. Itt nem kell semmit csinálni, nem is kérdezik, tégelyek, krémek, burák, szólni se mer, moccanni se. Esetleg hat dollár borravalót, meg kéne mondani a csajnak, hogy ha Pestre jön, kap két szabadjegyet.. Már másfél órája vacakolnak a fején, kennek, fújnak, tupíroznak... mégis csak öt dollárt ad, marad huszonöt, millió tükör, jobbról, balról...

Pannika felállt, fején a hajkölteménnyel. A szőke fagyos mosolylyal teszi zsebre az öt dollárt. Most el kell köszönni Gedeon mestertől, aki saját szent kezével hozzá se nyúlt a frizurához, csak távolról vezényelt, elvi irányítást adott, tervezett és utasított. Persze, az illem azt kívánja, hogy megkérdezze, „mivel tartozom", amire bűbájos mosoly lesz a válasz, úgymond a whisky is túlzás volt, megtiszteltetés számunkra, hogy a művésznő, különben is, üdvözlöm Józsi barátomat...

— Mivel tartozom? — kérdezte Pannika, miközben Gedeon úr mély meghajlással és kézcsókkal búcsúzott tőle.

— Ó, ugyan, semmi... kassza, huszonhat dollár, csak épp hogy neve legyen a gyereknek.

Panna csak most vette észre a kijáratnál a fehérköpenyes nőt, aki máris blokkolja ezt a semmit, csekélységet, jelképes kis összeget.

„Egek! Nekem csak huszonöt dollárom van" — szúrt szívébe a rémület. És vérvörösen rázta ki minden zsebét, erszényét, sőt a zöldhasú dollárok közé becsempészett egy pesti húszforintost is... azután futott, nehogy utolérjék...

Étlen-szomjan rótta Manhattan utcáit, a rémes felhőkarcolók alját, az agresszív fényreklámdzsungelt. Délután ötig könyörögve intett a Buickoknak és Cadillaceknek, hasztalan. Végre egy fagyasztott húst szállító kis teherautó sofőrje szánta meg, és hazavitte Bronxba.

— Hát elég ronda a hajad — nézte Zsóka a csillogó tupír-álmot. — Ingyen frizura. Kár volt a whiskyért, Anti húsvétkor akarta kibontani. Na, mindegy. Holnap leviszlek Mr. Brownhoz, ő rendbehozza. Holnap kedd, csak egy dollárt fog számítani.

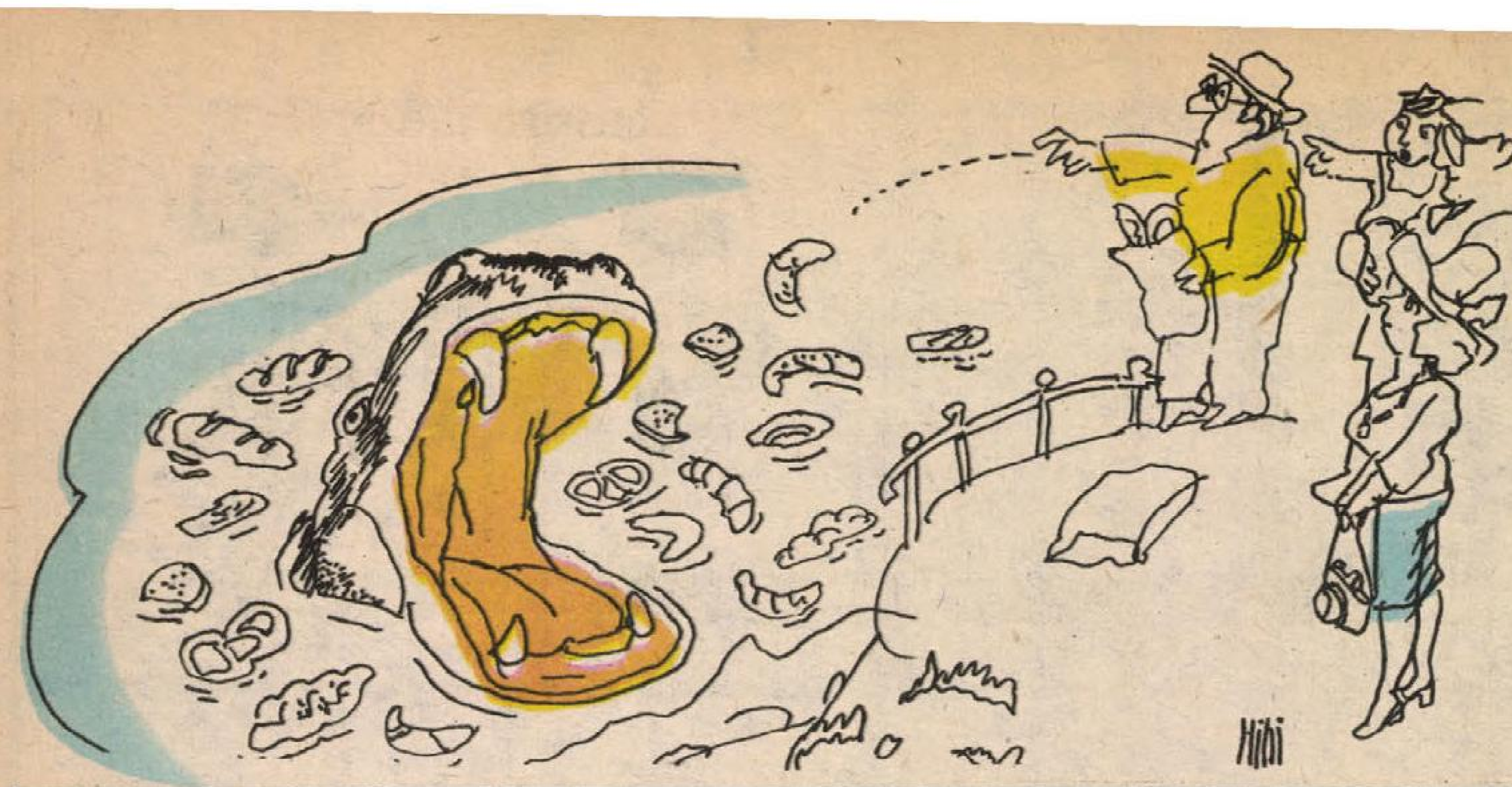

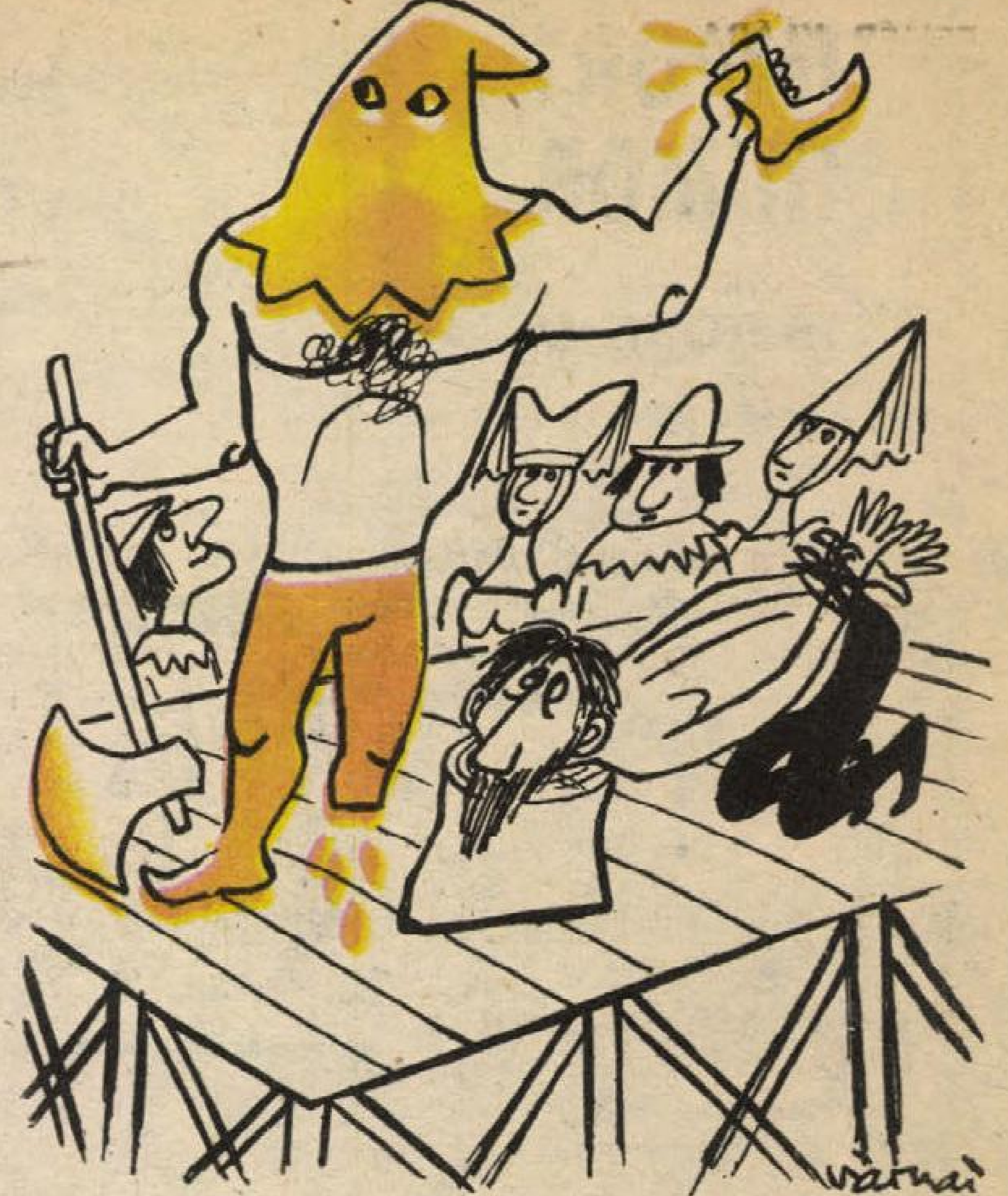

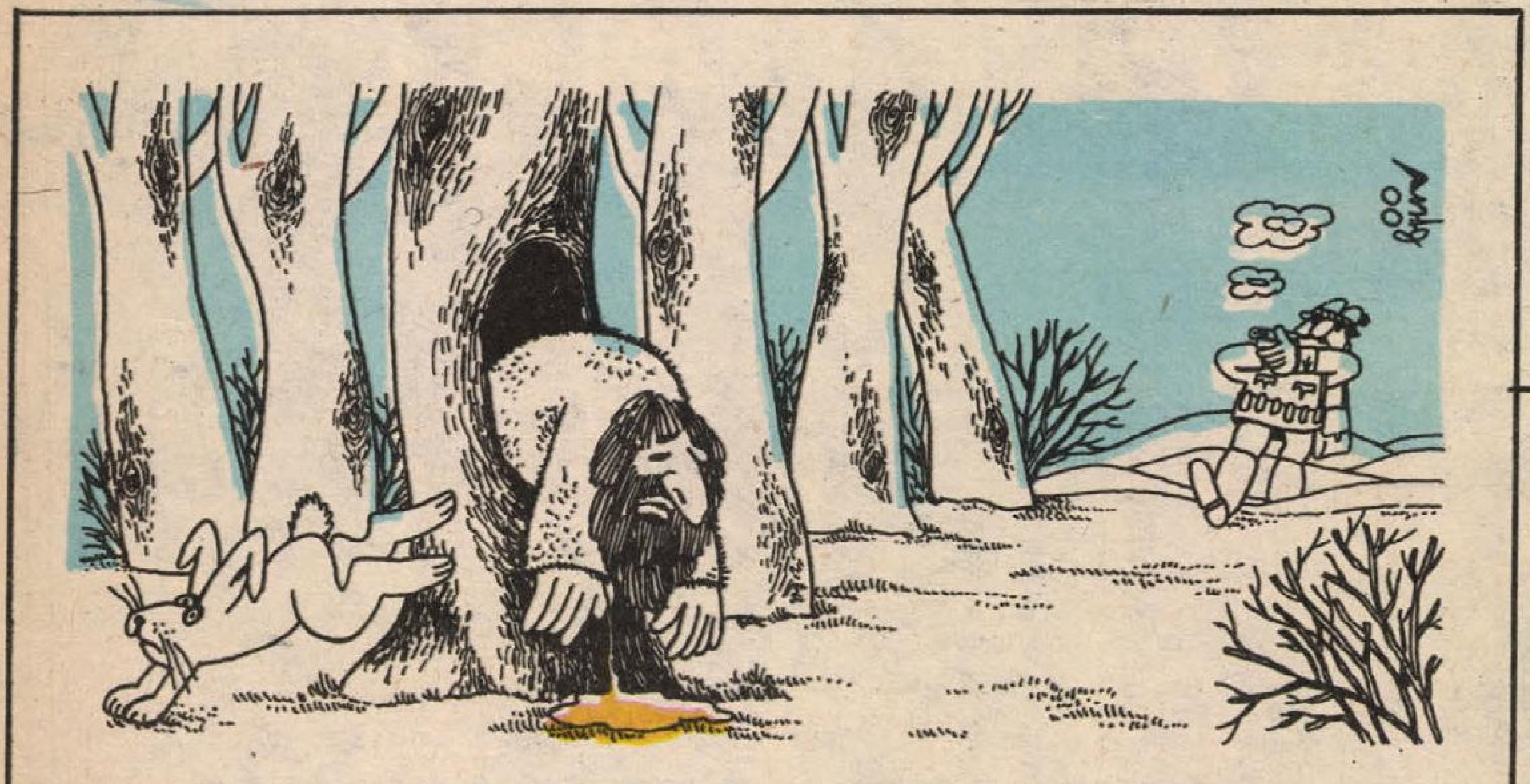

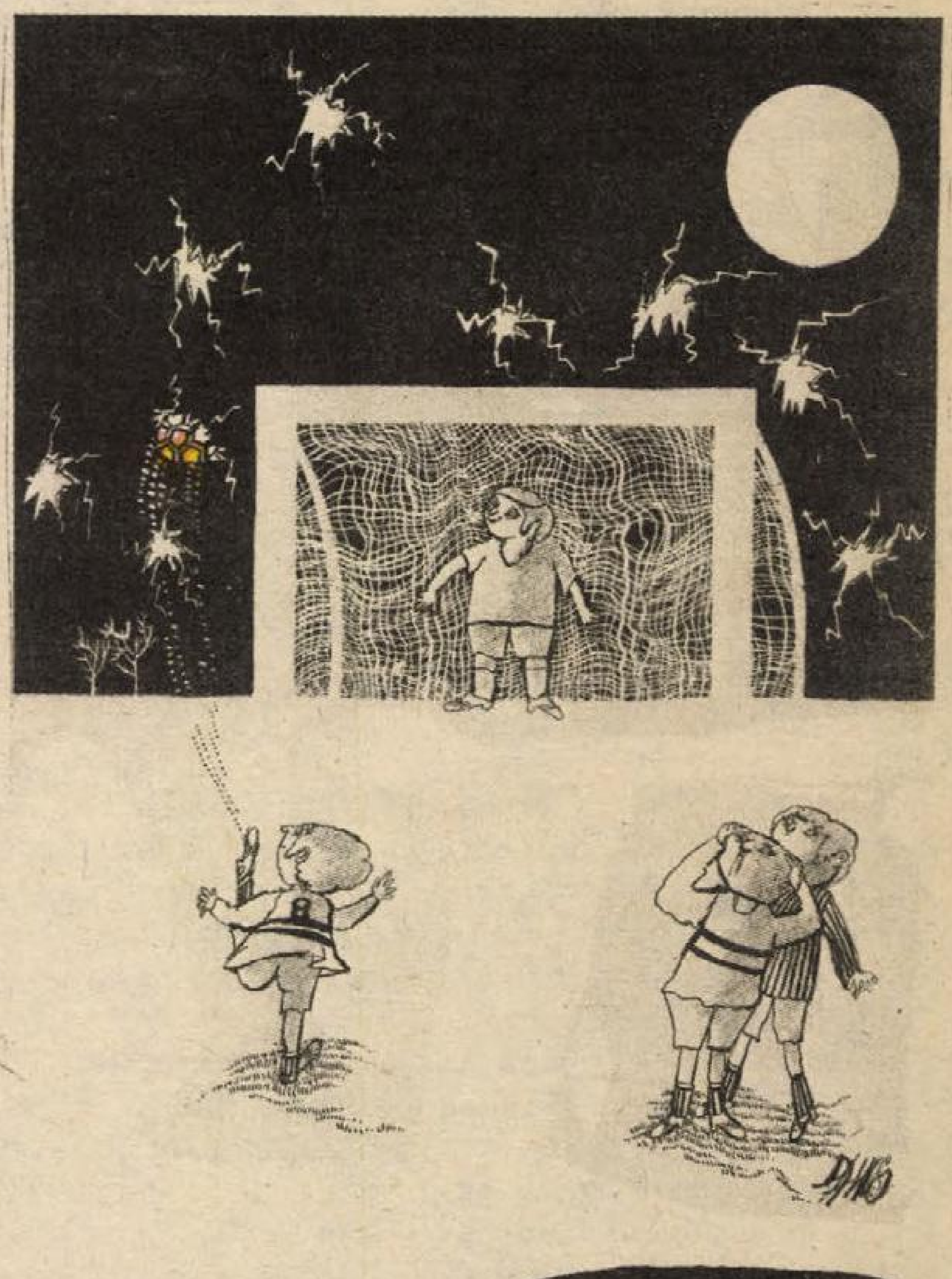

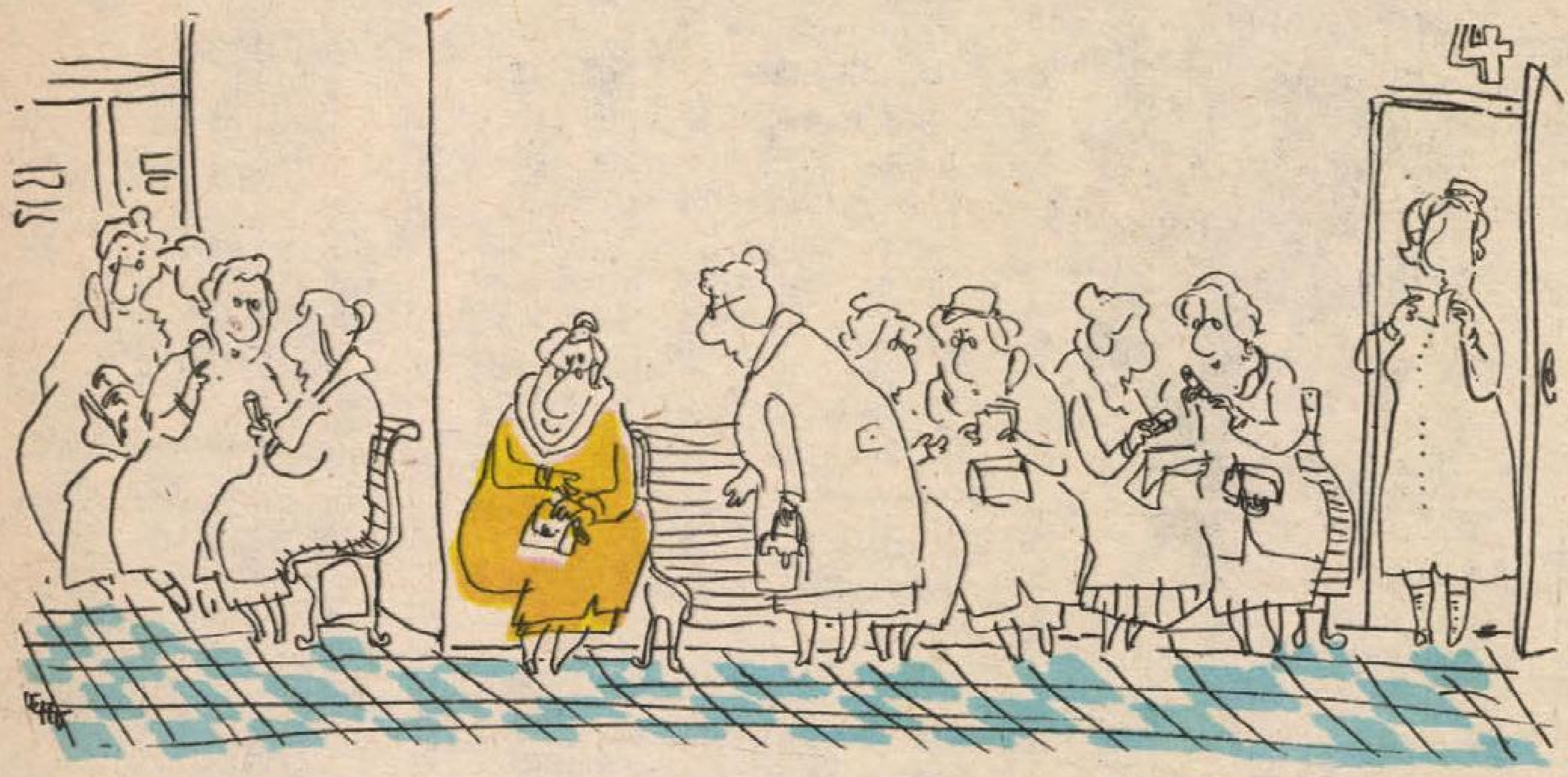

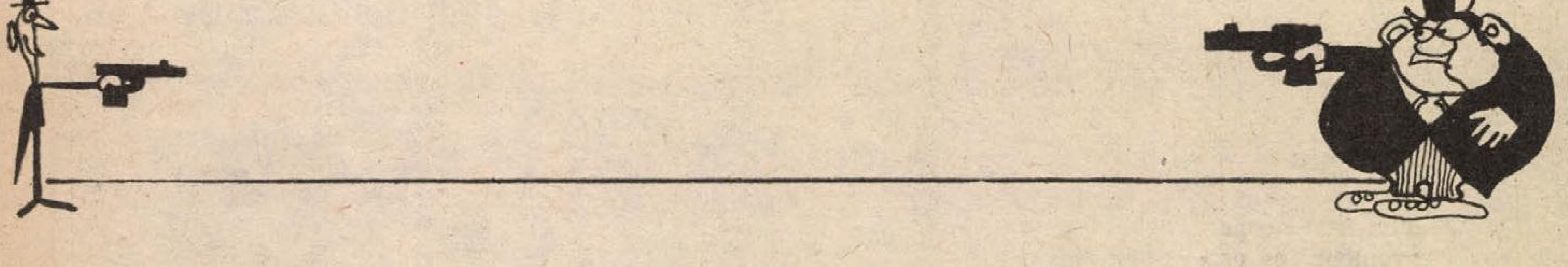

MELLÉ...

HEGEDŰS, VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI, DALLOS,
LEHOCZKI, FÜLÖP,
SAJDIK

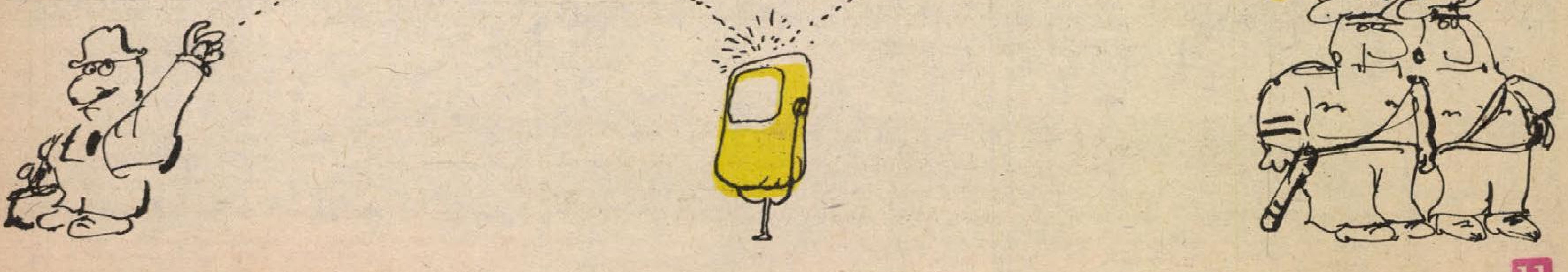

IMPORT HUMOR

TELEFONTÉMA

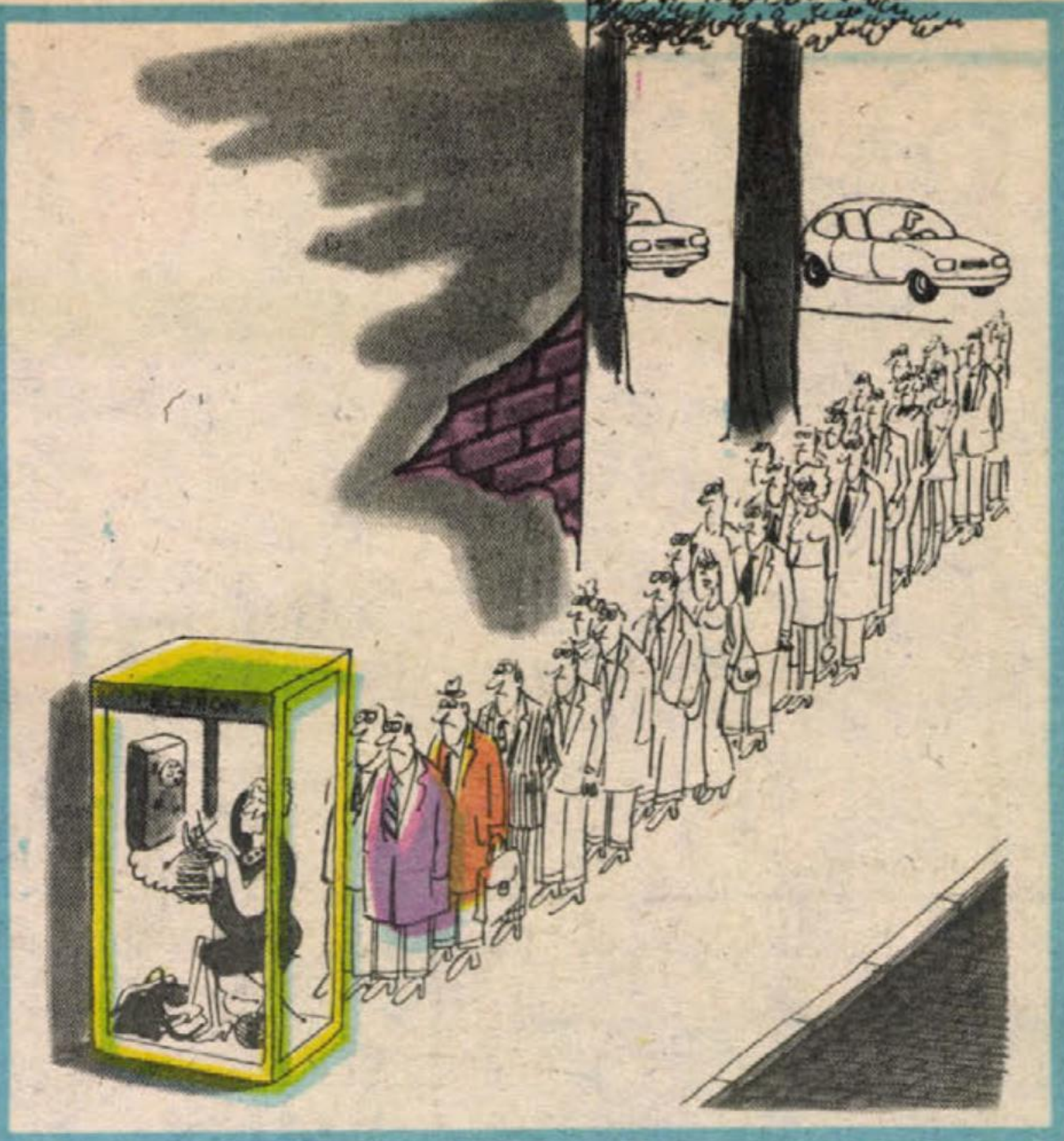

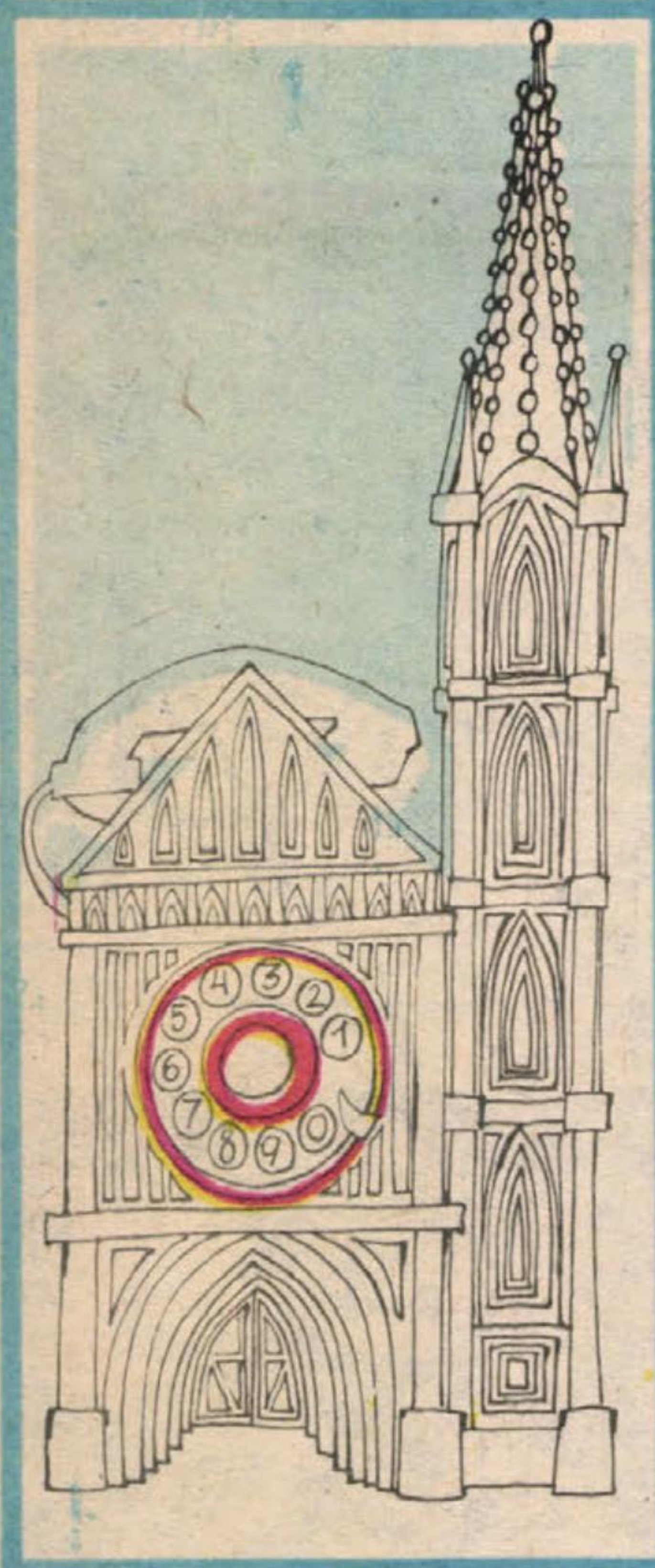

SEGÉLYKÉRŐ TELEFON

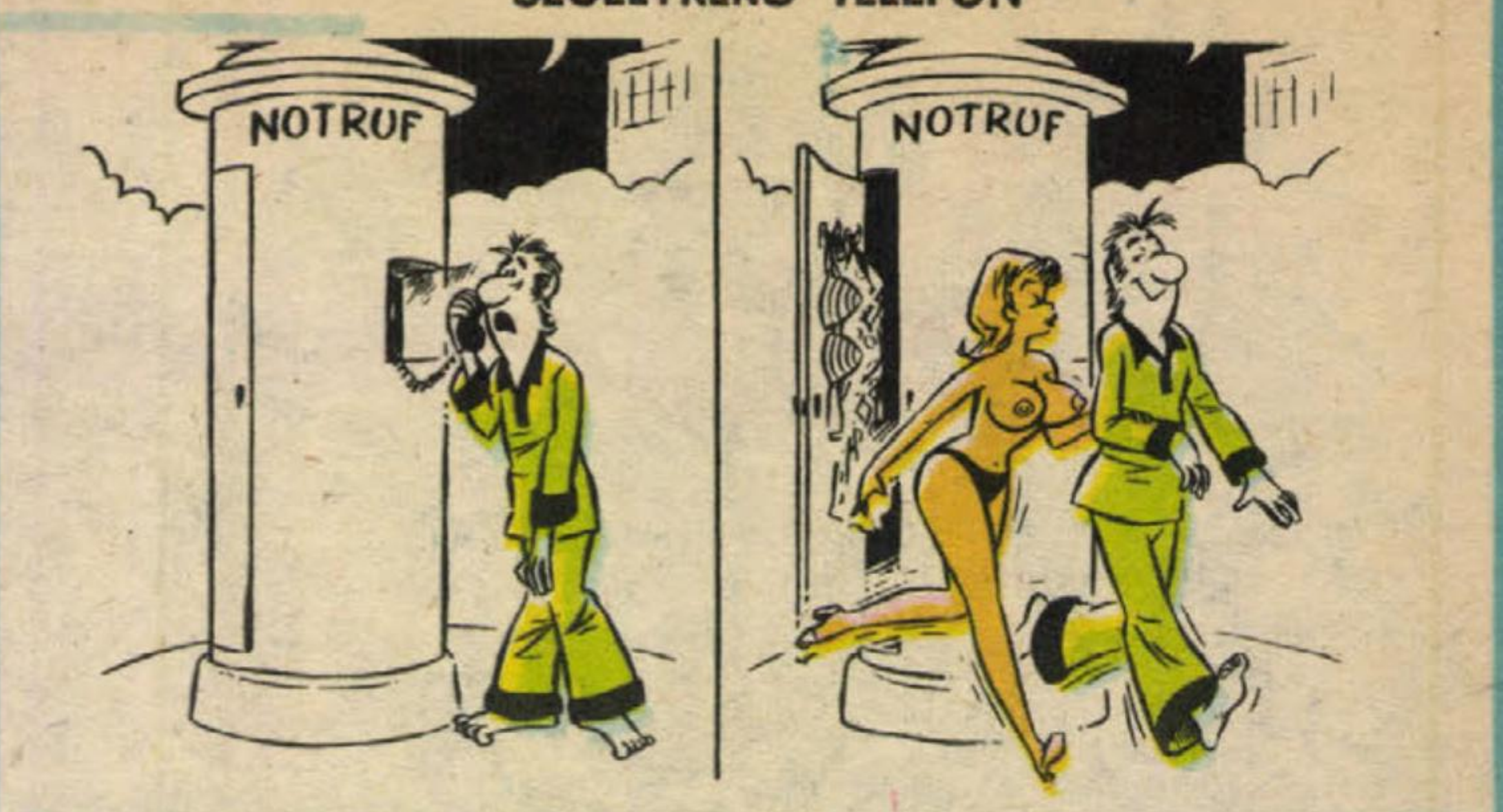

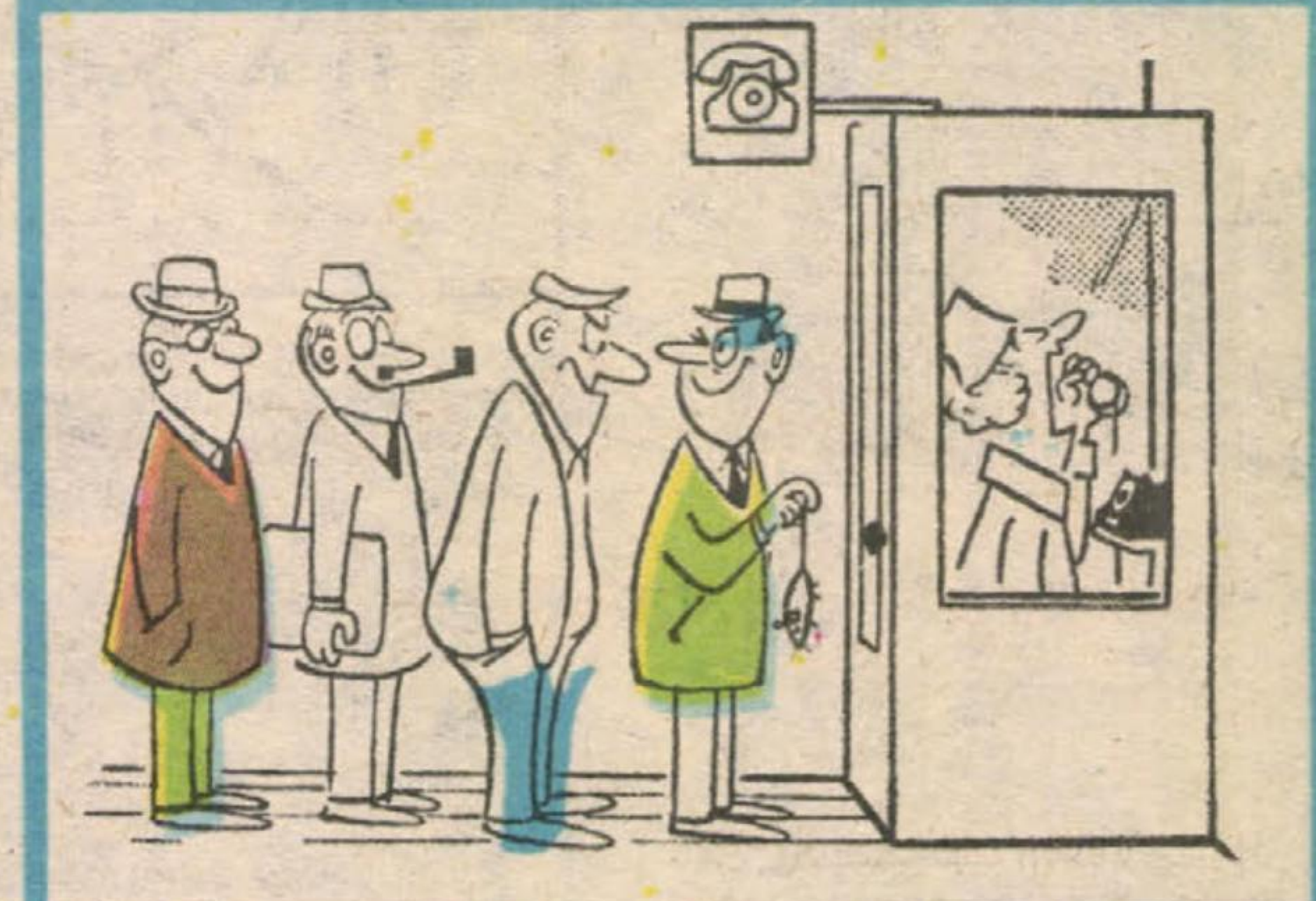

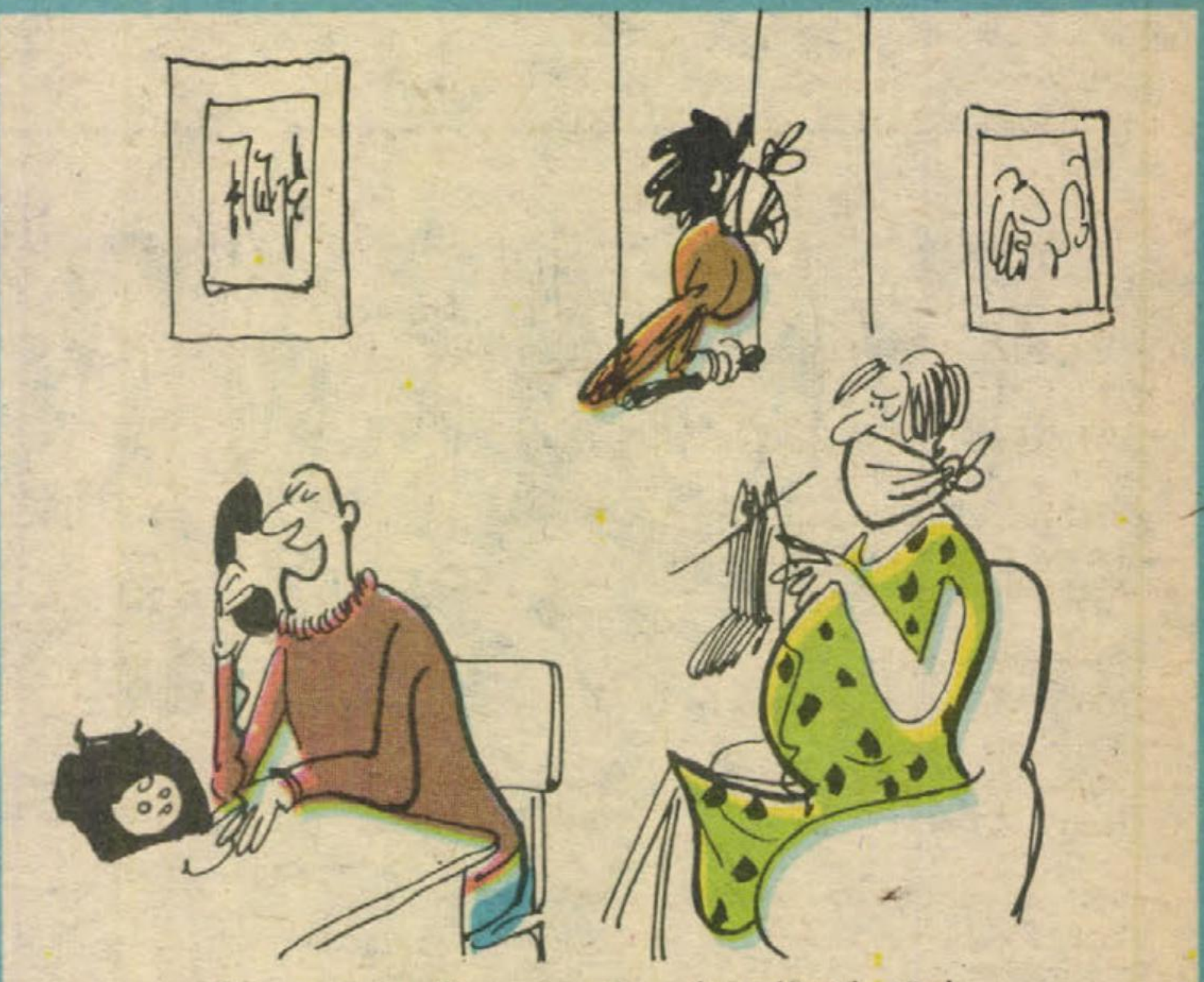

– Na, most már nyugodtan beszélgethetünk...

MEGLEPETÉS

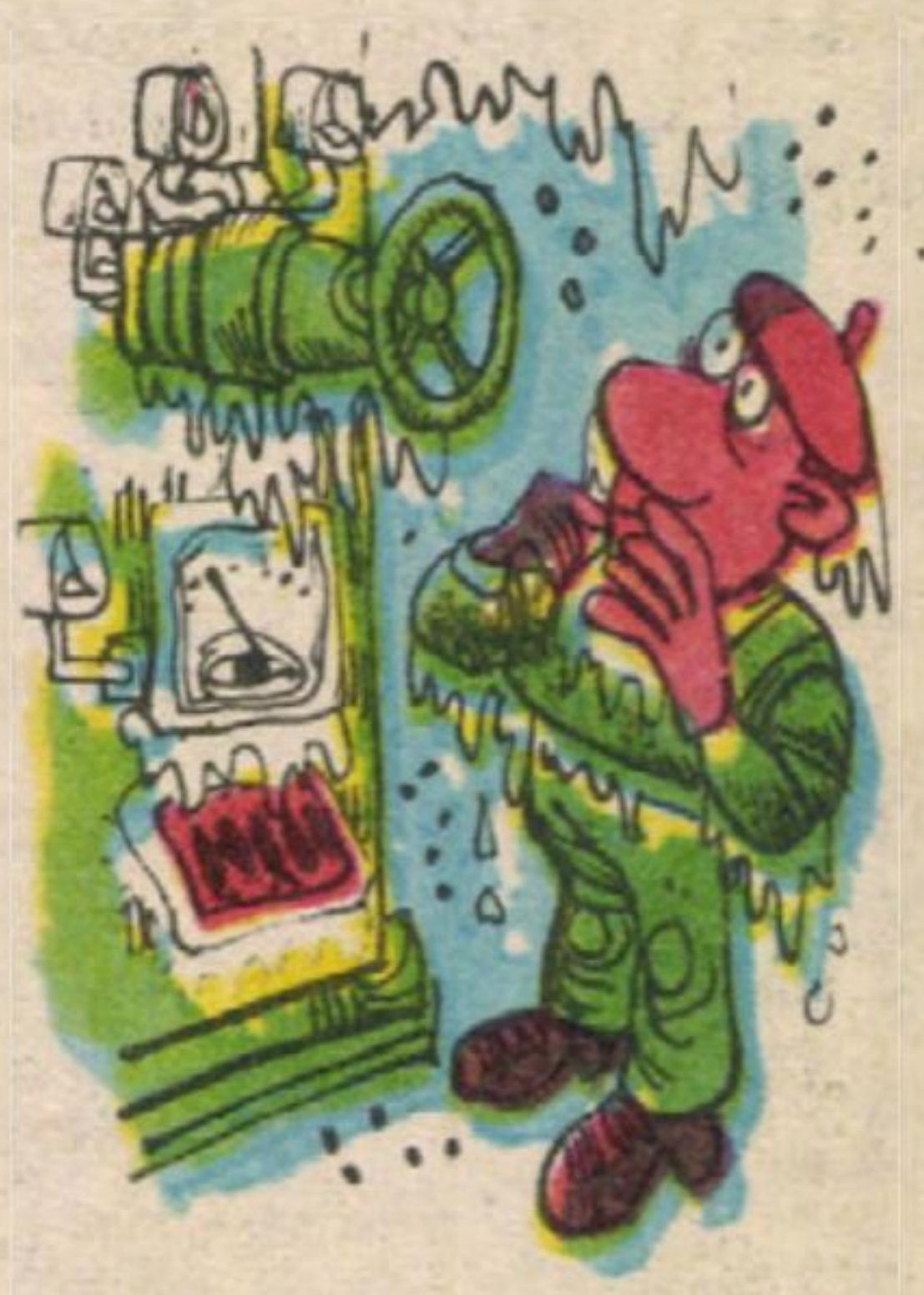

Döbbenetes meglepetésben volt része nemrégen néhány távfűtő-illetékesnek; a váratlan esemény okozta megrázkódtatástól még a békásmegyeri lakótelepet ellátó hőközpont is felmondta a szolgálatot. Szinte hihetetlen, mégis igaz: a kérdéses időben az egész országban — hideg volt. Méghozzá soha nem tapasztalt, farkasordító, akkumulátorgyilkoló fagy dühöngött: szavahihető hőmérők tanúsága szerint néhol mínusz tíz, sőt, amire még nem volt példa, mínusz tizenöt fokot is mértek, méghozzá árnyékban!

Ebben a meglepetésben nincsen semmi meglepő, hiszen télvíz idején köztudottan túlérett banánok potyognak a fáról, a szakszervezeti bizalmikat ilyentájt ostromolják a vízparti beutalókért, az emberek pedig csupán beidegzett rossz szokásból viselnek ilyenkor bundát és meleg alsóneműt. Így azután érthető, hogy az említett hőközpontot elemi csapásként érte a hideg. Néhány meteorológus ugyan már jóelőre figyelmeztetett, hogy senki ne higyjen a naptárnak, a környező országokban negyvenfokos hideg tombol, elképzelhető, hogy nálunk is csökken két-három fokkal a hőmérséklet. Igaz, a figyelmeztetés szilveszter táján hangzott el, így az illetékesek joggal hihették, hogy az ilyentájt szokásos össznépi humorfesztivál első viccéről van szó. A békásmegyeri lakóknak mindenesetre ajkukra fagyott a nevetés...

Ezekután nem csodálkoznék azon, ha a mezőgazdasági szakembereknek vaskos meglepetést jelentene tavasszal a rügyező fák látványa. Búzaérés idején kétségbeesve fognak kutatni százéves parasztok után, akik talán még emlékeznek, mit is kell ilyenkor csinálni. Az őszi levélhullásról az újságok különkiadásokban fognak beszámolni, és minden bizonnyal pánik tör ki arra a hírre, hogy megérett a szőlő. Télen pedig...

Télen már nem lesz meglepetés. Akadnak majd illetékesek, akik emlékeik közt kutatva egyszer csak a homlokukra csapnak: hideg van... ja, persze, tavaly is pont ilyenkor volt valami hasonló...

Fodor Zoltán

ÜZLETI TRÜKK

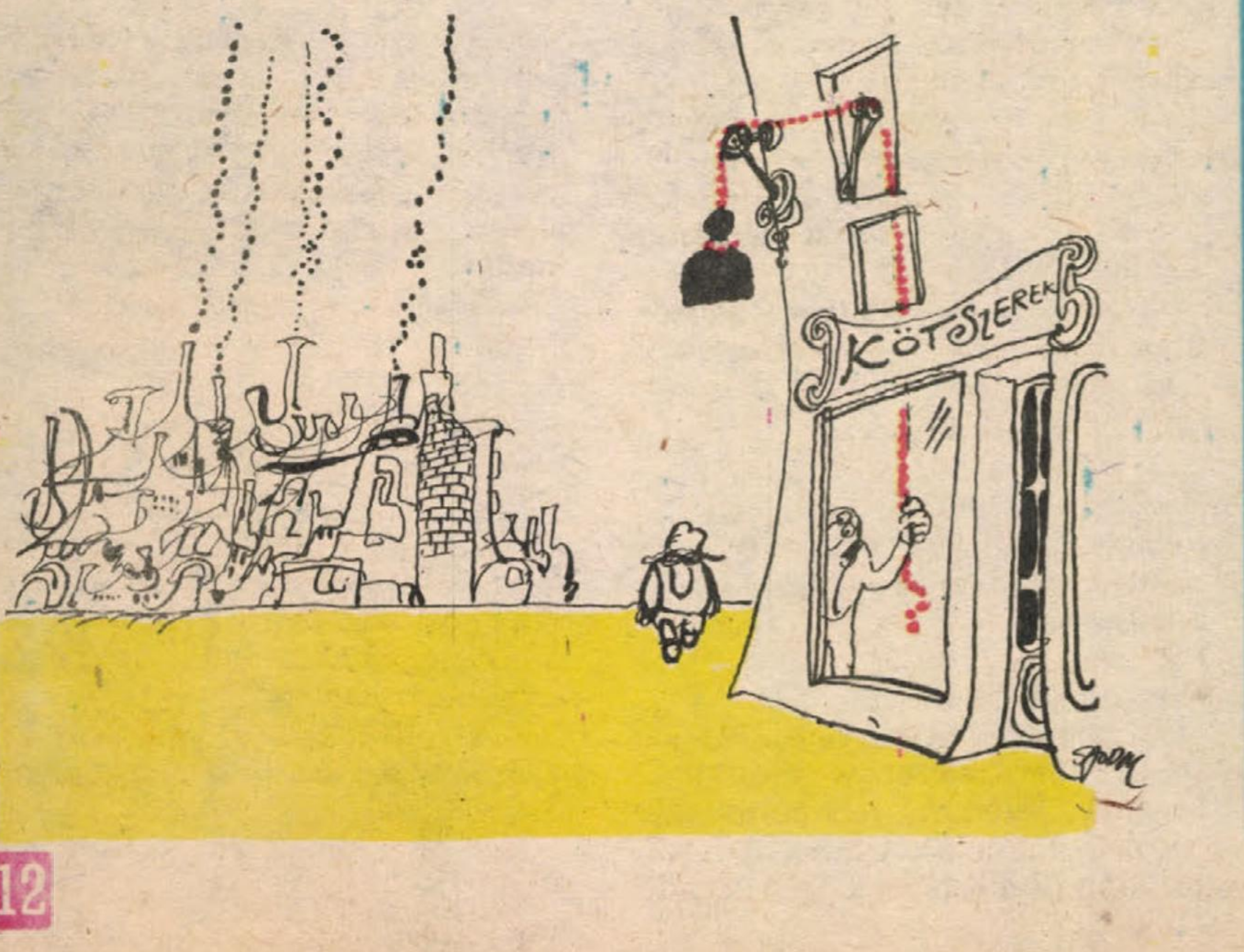

OTTHONI „LEHET EGY KÉRDÉSSEL TÖBB?"

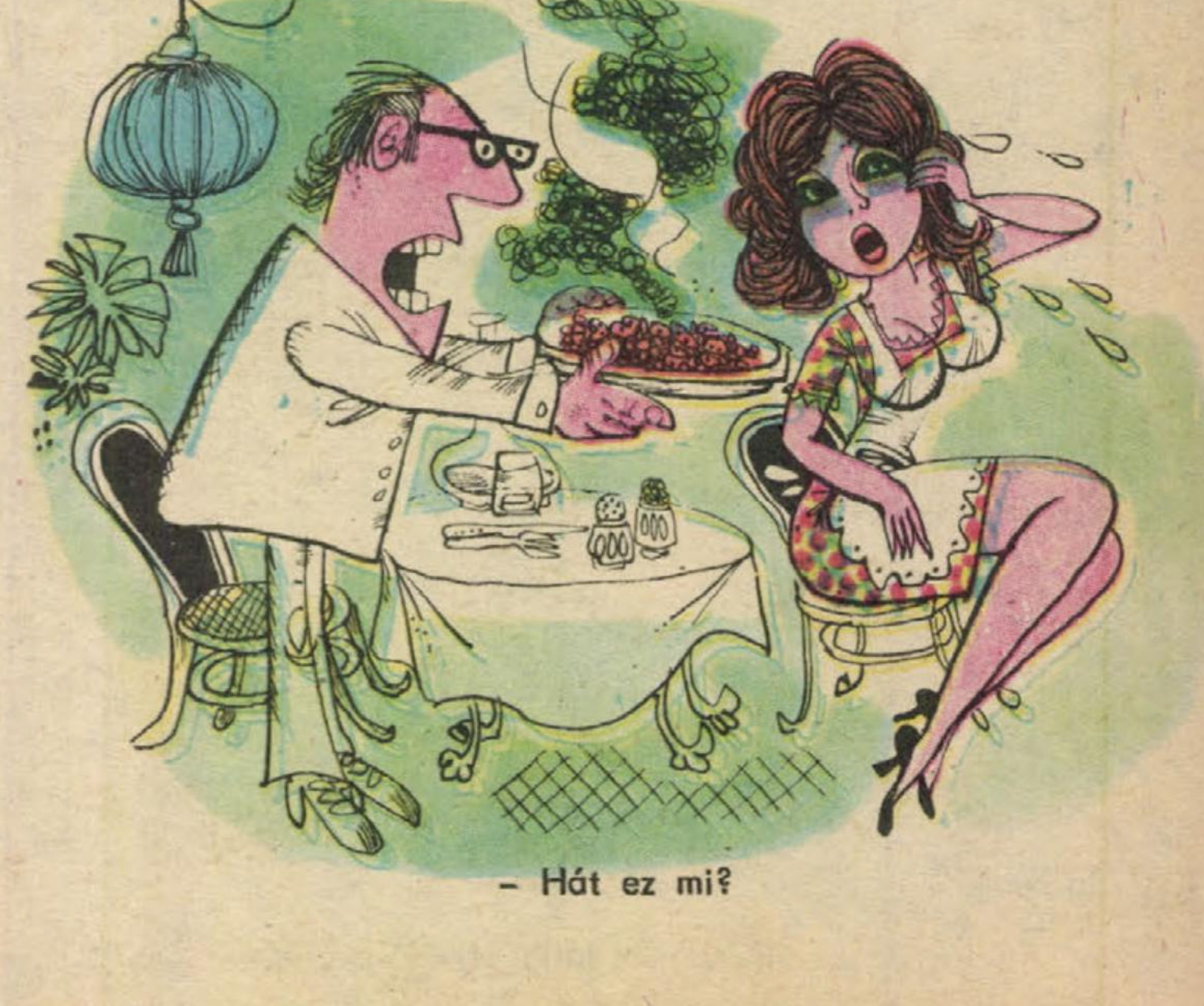

– Hát ez mi?

tribün

A Londonba érkező Muhammad Alit akkora tömeg fogadta a repülőtéren, hogy rendőröknek kellett visszaszorítaniok a rajongókat.

— Ezt miért csinálják? — kérdezte a világbajnok a kordon egyik bobbyját.

— Biztonsági okokból, uram — mondta a rendőr.

— Biztonsági okokból? — csodálkozott Ali. — De hiszen én nem akarom bántani őket . . .

Az angol liga legjobb játékosai között kérdőíveket osztottak ki. A szokvány kérdésekre néhány eredeti válasz is érkezett. Frank Worthington, a liga gólkirálya például arra, hogy kit tart a legkeményebb ellenfelének, így válaszolt:

— Az elvált feleségemet.

A csatár visszajön a specialistától, jelentkezik a menedzsernél.

— Minden rendben volt? — kérdi a menedzser.

— Természetesen.

— Montad, hogy én küldtelek?

— Világos.

— Mit szólt hozzá?

— Hogy fizessem ki előre a honoráriumát.

Bruce Jennert, a tízpróba olimpiai bajnokát megkérdezték: mi a különbség egy klasszis atléta és egy klasszis labdarúgó pályafutása között?

— Nagyon egyszerű — mondta. — Én tizenkét évig edzettem, aztán egy hét alatt véget ért a pályafutásom. Egy klasszis labdarúgó egy hétig edz, aztán tizenkét évig tart a karrierje.

(p. p.)

Tücsök és Bogár

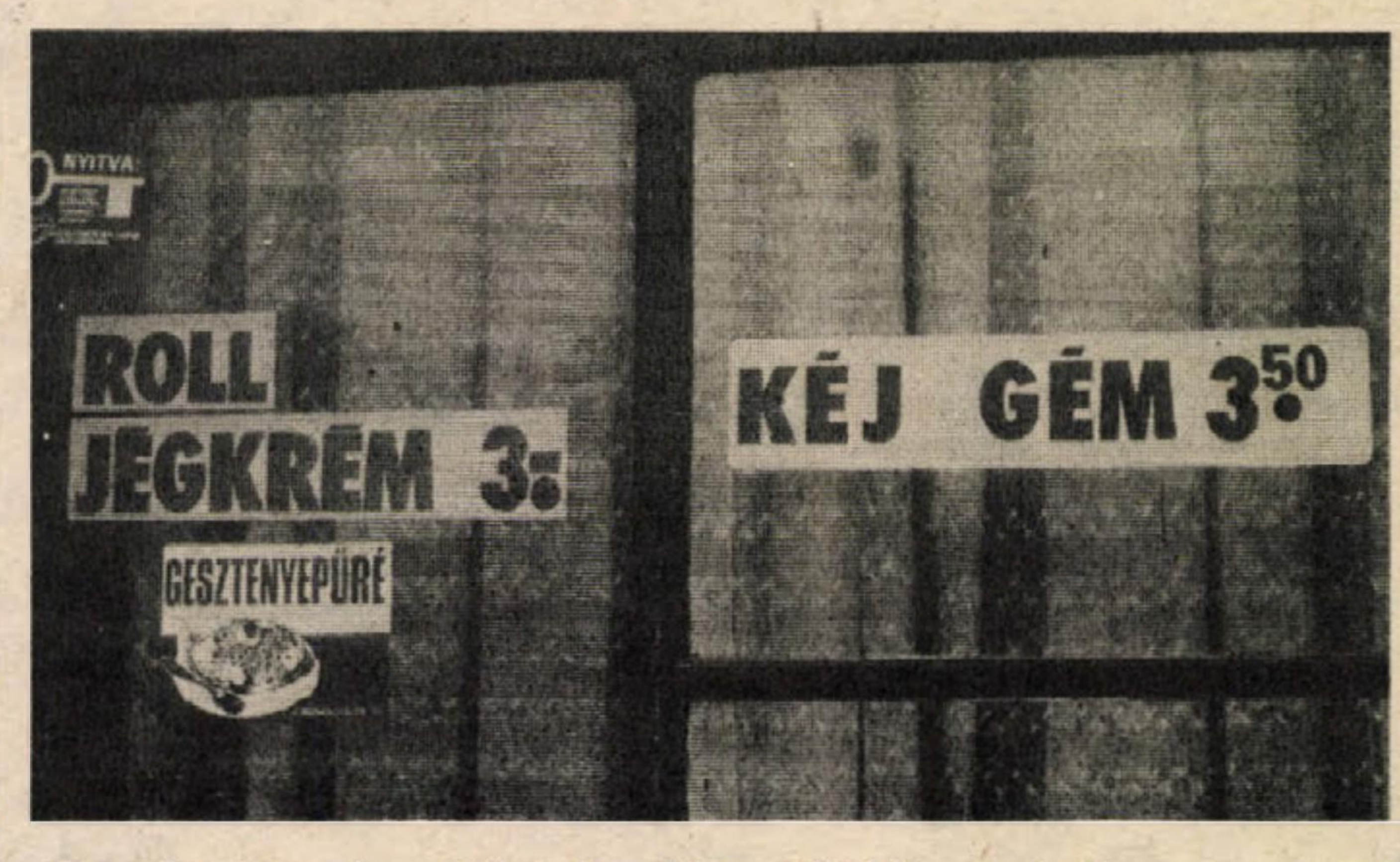

Ez valami szexis madár? De akkor mitől ilyen olcsó?
(Budán fotózta Klinda Lajos)

Nincs állás nélküli gyógyszerész hazánkban — a 170 pályakezdő szakembernek több mint 200 munkahelyet kínáltak, s valamennyi „gazdára" talált.

Ez a csodálatos gyógyszerész-szaporítás.
(Az Észak-Magyarországból ollózta Rémiás Jánosné, miskolci olvasónk)

Szadat amerikai államfő harmadszor tárgyalt kedden Cyrus Vance amerikai külügyminisz-

Na?
(Az Előre c. lapban észlelte Sági Csaba, veszprémi olvasónk)

LABDARÚGÁS

Télen formaátmentő időszak lesz

Úristen, ezt a formát még át is akarják menteni? Ne tegyék!
(A Népsportból ollózta Ács László, budapesti olvasónk)

November 15. 19 óra
Pécsi Nemzeti Színház előadása
Puccini: Parasztbecsület – Bajazzók – opera

Lehet, hogy szőrszálhasogatók vagyunk, de a Parasztbecsületet Mascagni, a Bajazzókat meg Leoncavallo írta. Persze azért Puccini sem volt rossz kis zeneszerző.
(A Nagykanizsai Műsorkalauzban lelte Német Ferenc, pécsi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

PRECÍZ GALERI

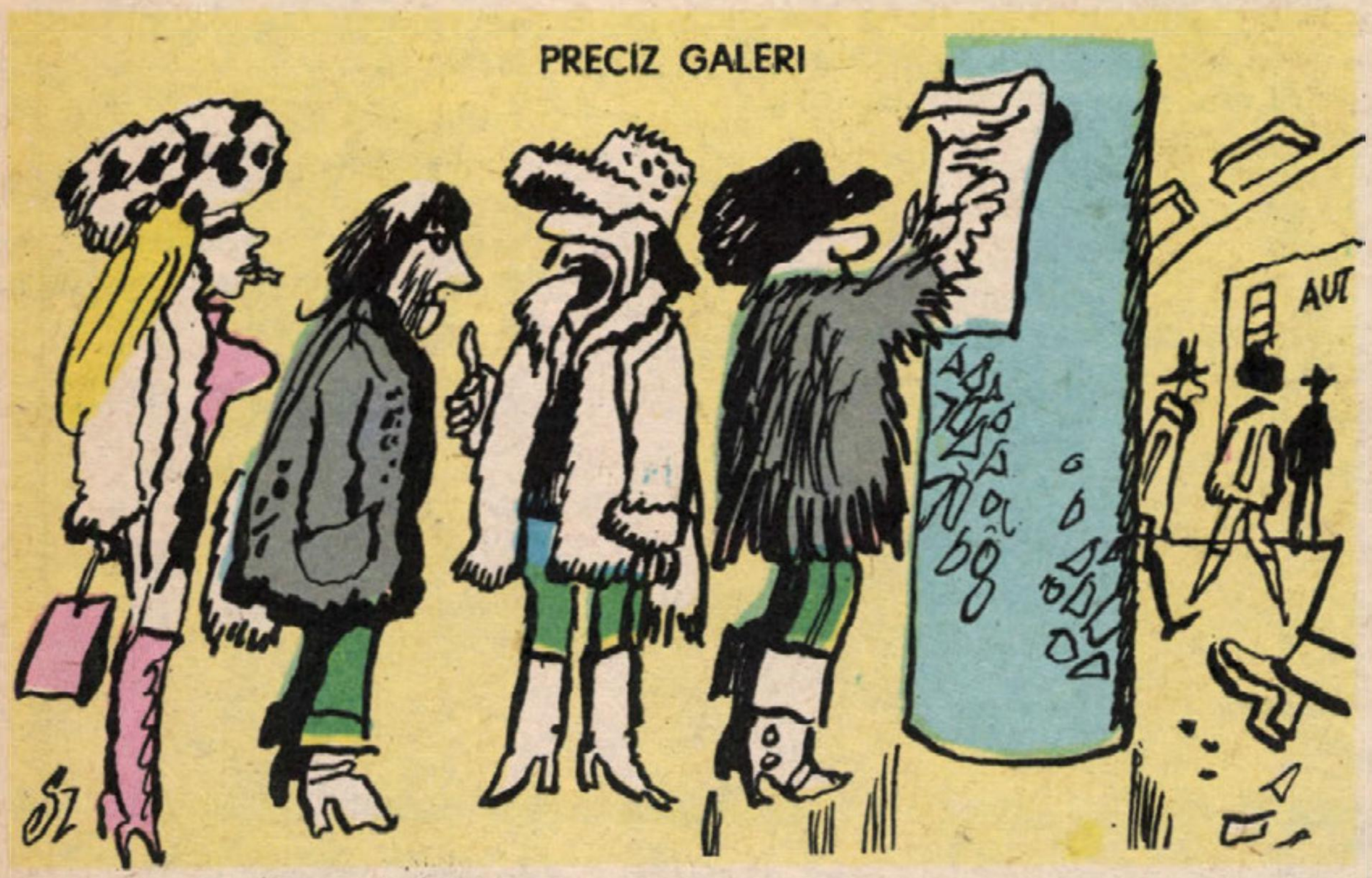

– Mindenki aláírta a jelenléti ívet?!

SZUPER-BERUHÁZÁS

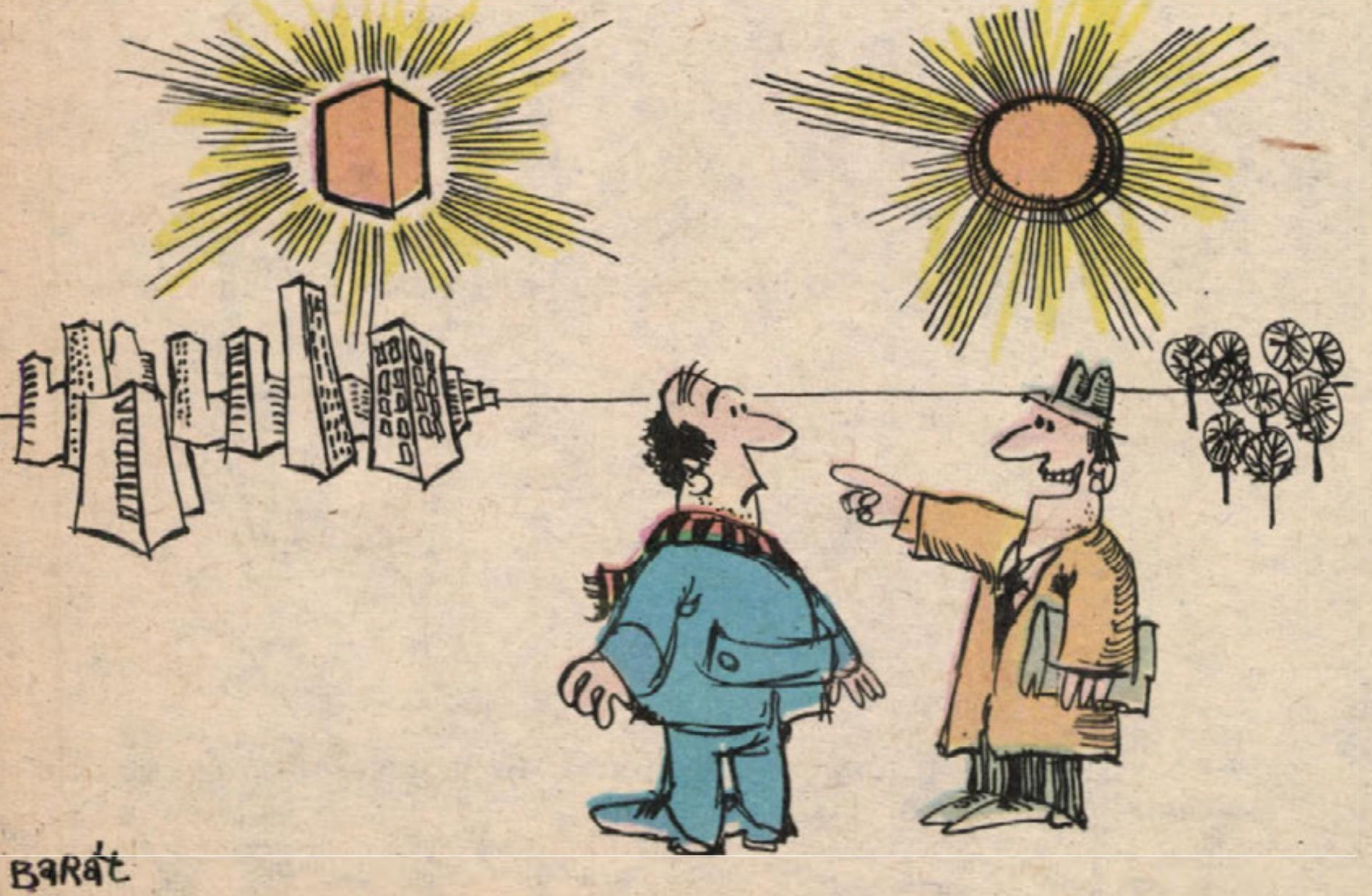

– Az új lakótelepet látja el napenergiával . . .

ZSÖLLYE

Lukács Sándor a televízió leggyakrabban foglalkoztatott művészei közé tartozik. Következésképpen rengeteg levelet kap a nézőktől. Az elmúlt héten a levelek között akadt egy meghökkentő tartalmú is: „Tisztelt Lukács művész úr! Szégyellheti magát! Minden tévéjátékban és filmben más és más nővel csókolódzik. Nem tud kitartani egy nő mellett?!"

*

A Budapesten vendégszereplő Humberto cirkusz egyik attrakciója Jan Malik, félelmetes berber oroszlánjaival. Nemrégiben a francia televízió is felvette a számot és utána riportot készített az idomítóval. A riporter ezzel a kérdéssel kezdte:

— Mit érzett amikor először ment be a ketrecbe, az oroszlánok közé? Nem félt?

Malik elmosolyodott.

— Nem tagadom, féltem. Még hozzá nagyon, mert mindig azt hallottam, hogy ezek a bestiák tele vannak bolhával és rettegek a bolhacsípéstől.

*

A Szerelmi bájital előadásának szünetében Dulcamara alakítóját, Begányi Ferencet, felkereste egy rég nem látott iskolatársa. Szívből gratulált és meghívta Begányit előadás után vacsorára. Begányi örömmel elfogadta a meghívást. A feketekávé után a házigazda átkarolta Begányi vállát.

— Drága Ferikém, volna egy nagy kérésem, ha nem veszed tolakodásnak. Énekelj nekünk valamit!

Begányi szabadkozott.

— Nem hiszem, pajtikám, hogy ez most megfelelő alkalom erre. Egyrészt hajnali félkettő van, másrészt ez egy modern ház, vékonyak a falak . . .

Az iskolatárs közbevágott.

— Ezzel ne törődj, Ferikém! Egyrészt a fölöttünk lakók elutaztak, másrészt az alattunk lakóknak van egy kutyájuk, amelyik néha fél éjszakán át üvölt és azt is elviseltük!

*

Népszerű bűvészünk, Rodolfo, nem titkolja, hogy vékony fekete bajuszát ceruzával rajzolja. Amikor valamelyik este unokájának, Esztinek mesét mondott és a mesét be akarta fejezni, a kislány kérlelni kezdte:

— Nagypapi! Mesélj még . . .

Rodolfo odalépett a villanykapcsolóhoz.

— Nem lehet, késő van, holnap is van nap, tessék aludni . . .

Eszti felpattant az ágyából, villámgyorsan kiszaladt a fürdőszobába, majd visszatért kezében egy nagy törülközővel, odaállt Rodolfo elé és a tőle telhető legnagyobb eréllyel ezt mondta:

— Mesélj még nagypapi, mert ha nem mesélsz, letörlöm a bajuszod!

Rátonyi Róbert

DÍJNYERTES RAJZ

Svájcban, Zug városában, egy nemzetközi karikatúra kiállításon — amelynek témája az iskola volt — lapunk munkatársa, Dallos Jenő harmadik díjat nyert.

TÁPLÁLÉK

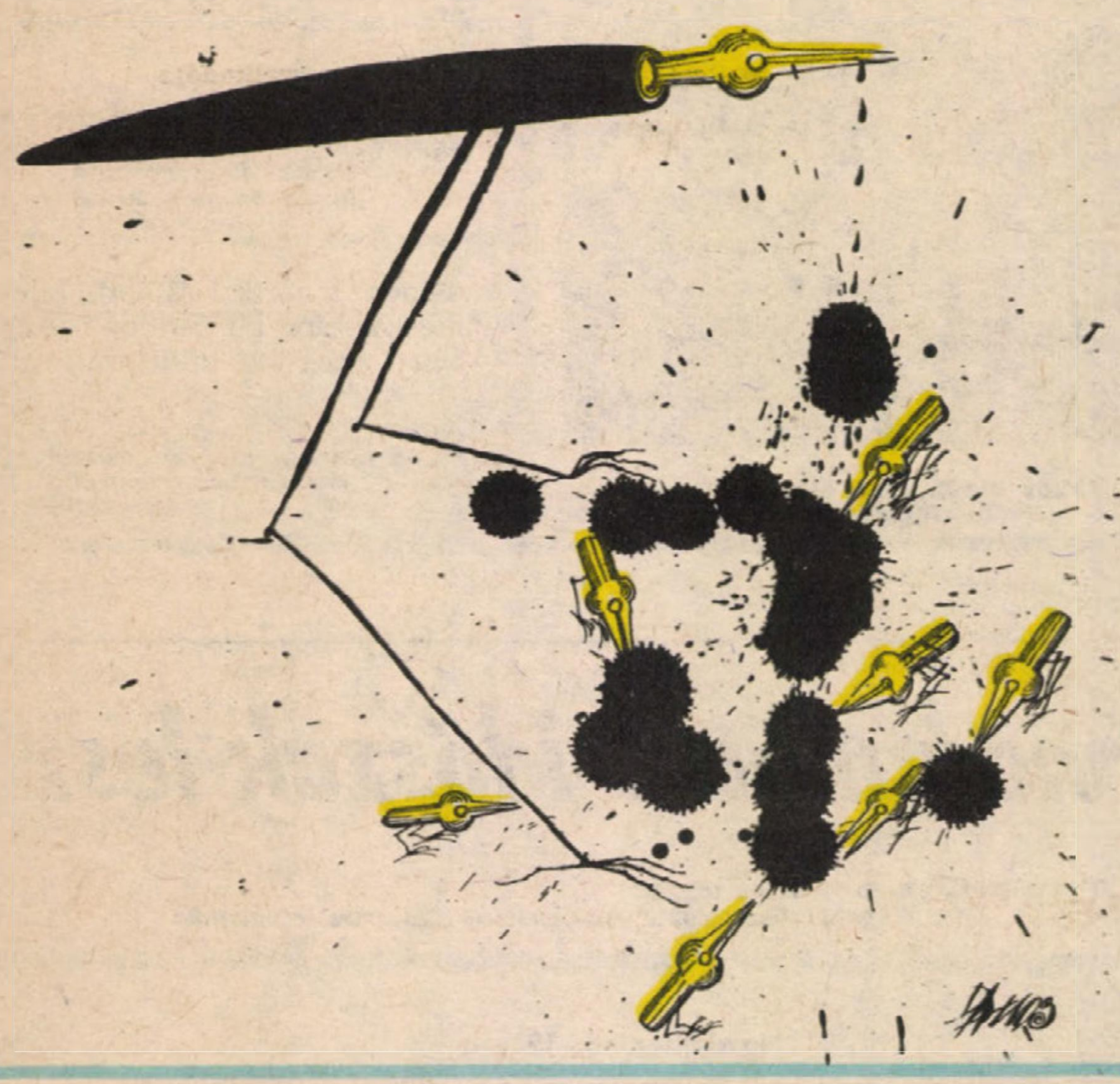

FEKETE HUMOR

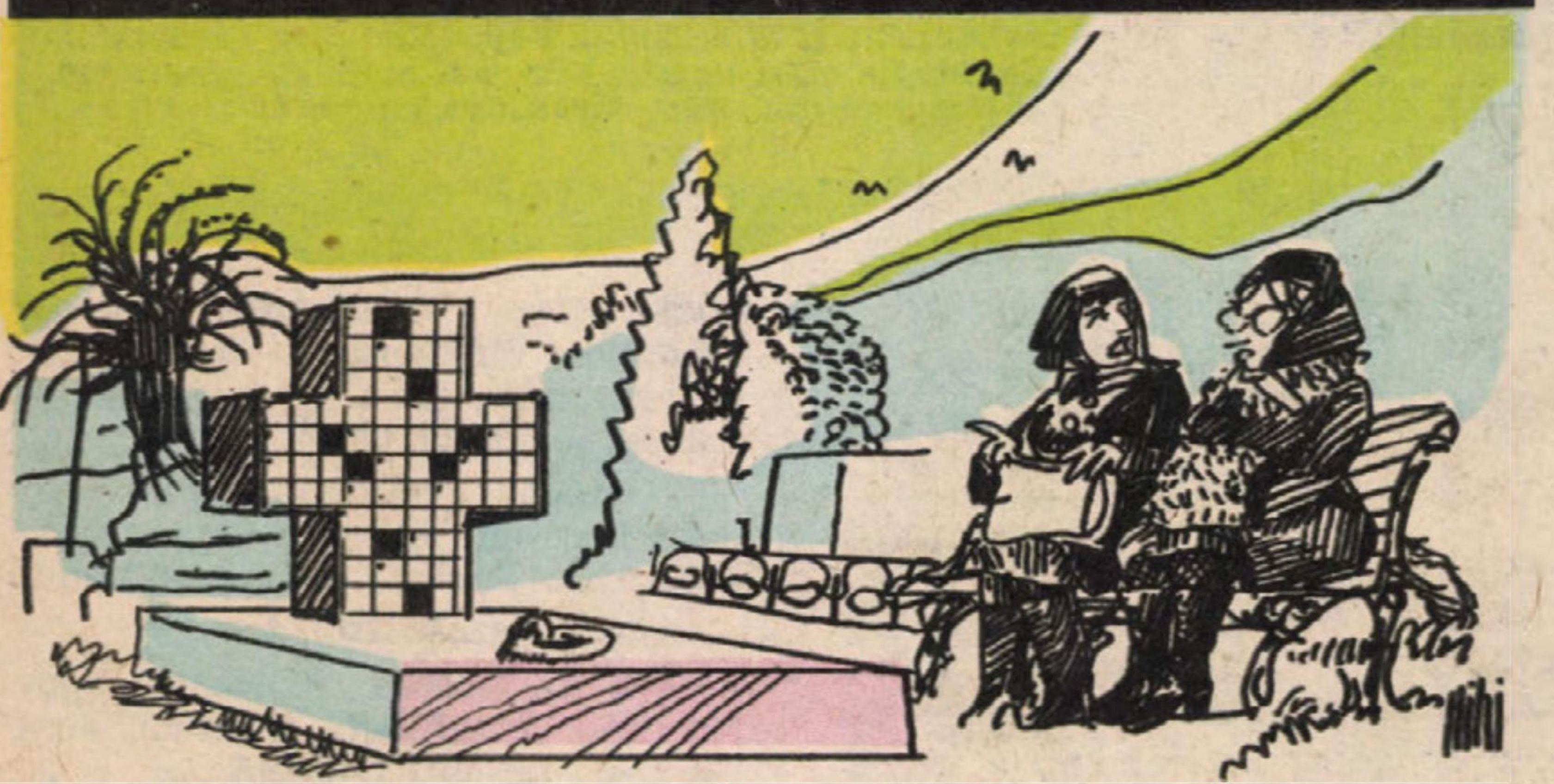

– Egyetlen nagy szenvedélye volt, a keresztrejtvényfejtés...

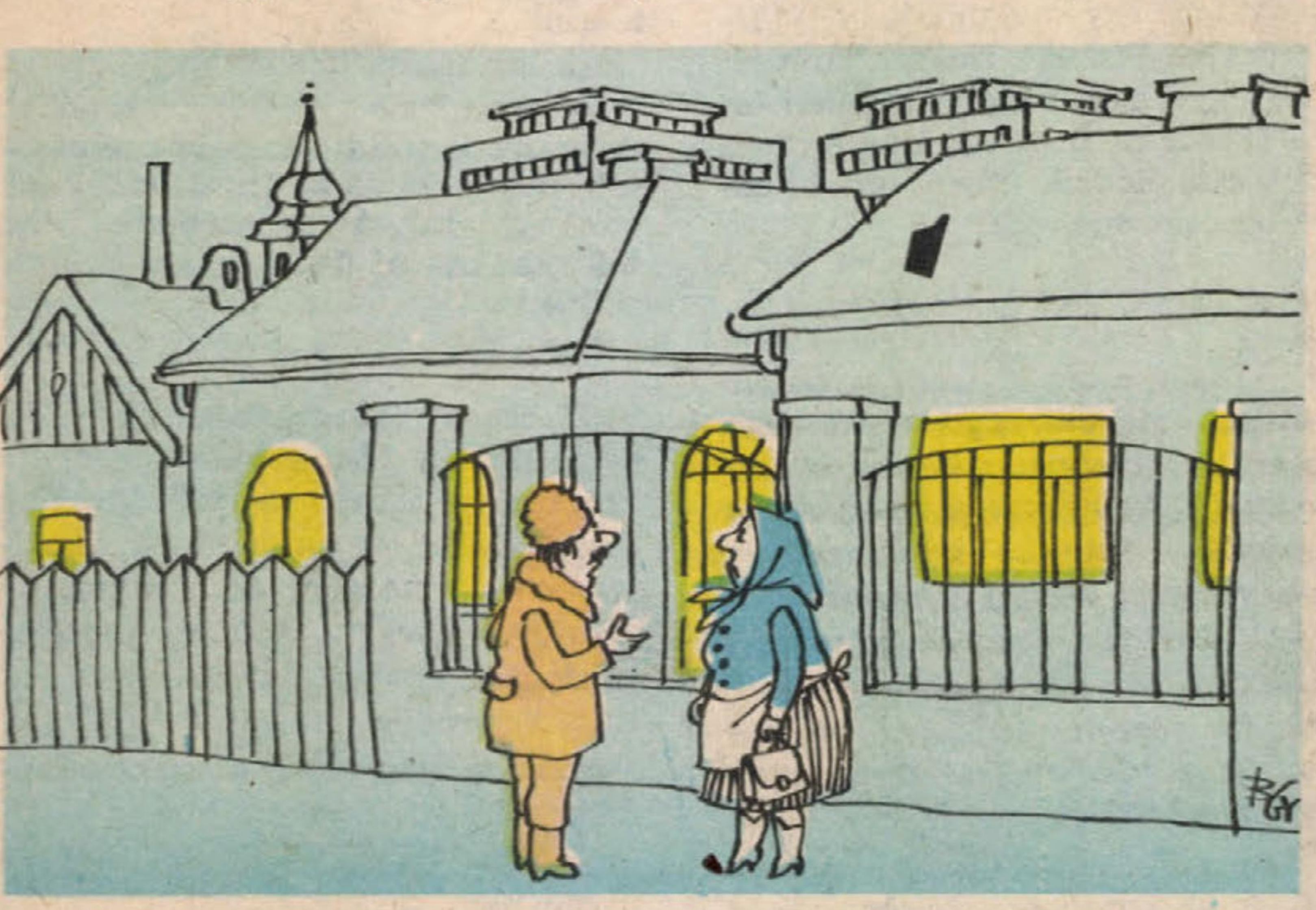

– A smogtól van ilyen spleenje, szomszédasszony?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Igaz, hogy Jean tegnap beleesett egy vermutos hordóba?

— Igaz.

— Belefulladt?

— Dehogy! Két hörpintésre kiitta az egészet.

SZILÁNKOK

NYŰG

— Én néha már nyűgnek érzem ezt a házasságot. Pedig nem is az enyém, hanem a Kovácséké.

AJÁNDÉK

— Iréntől kaptam egy hajasbabát. Olyan, mintha játék lenne, pedig valódi.

PÁLYA

— Ön pályát tévesztett ember — mondták a váltóőrnek, aki rossz pályára irányította a közeledő gyorsvonatot.

HIÚSÁG

— Mester, egy fényképet szeretnék csináltatni, de ígérje meg, hogy nem lesz élethű.

TEHETSÉGTELEN ASZFALTBETYÁR

— Életemben egyszer szólítottam le egy nőt az utcán. Az is a feleségem lett.

FELJELENTÉS

A betörőt saját felesége jelentette fel. A sunyi tekintetű férfi elkeseredetten panaszkodott a bíróságon:

— Ki gondolta volna a feleségemről? Olyan becsületes képe volt, amikor elvettem.

ÁLLATBARÁT

— Az állatok hálásak. A lóversenyen egy lóra tettem a télikabátomat és a paci nyert nekem nyolcezer forintot.

LÉGY

X. még egy légynek sem tud ártani. S ez baj, mert légypapírt gyárt.

ABSZOLÚT TITKOS

— A telefonszámom olyan titkos, hogy még nekem sem árulja el a posta.

NOVELLA

A remete immár harminc esztendeje élt a Bakony ősrengetegében. Egy óriási tölgy odvában lakott és erdei vadgyümölcsön, gombán, gyógyfüveken élt. Csendes elmélkedéssel töltötte napjait. Egy bonyolult filozófiai kérdést akart éppen megoldani, amikor megrezzent az avar. A remete feszülten figyelt. Határozott kopogást hallott a fán. Egy viharkabátos nő köszönt rá hangosan:

— Jó napot!

A remete régen hallott emberi hangot, összerezzent:

— Mit keresel itt, te lány, az erdők rejtekén? Talán valamelyik újságtól jöttél és riportot akarsz készíteni velem?

A nő szemében diadalmas fények égtek:

— Nem ismersz meg, Béla? Én vagyok a feleséged!

A remete szemei elhomályosultak:

— Jolán?! Te vagy az? Nem sokat változtál. Fiatal vagy és szép. Mi van a gyerekünkkel, Fricikével? Mikor elhagytam, még nem volt haja.

— Most már nincs haja. Egyébként egyetemi magántanár.

— Tehát már nem kell gyerektartást fizetnem?

A nő pajkosan megcsiklandozta a remete szakállát:

— Már nem, Béluska.

— Akkor elég volt a remeteéletből! Menjünk haza a Rottenbiller utcába. Ma este a kedvenc ételemet főzöd, Jolán. Harminc év alatt te is hiányoztál, de legjobban a káposztástészta...

FORMASÁG

— A kérvényt elutasítjuk, de mindjárt fellebbezhet, s megsúgom, az újabb döntés pozitív lesz.

Galambos Szilveszter

VIZSGAIDŐSZAK

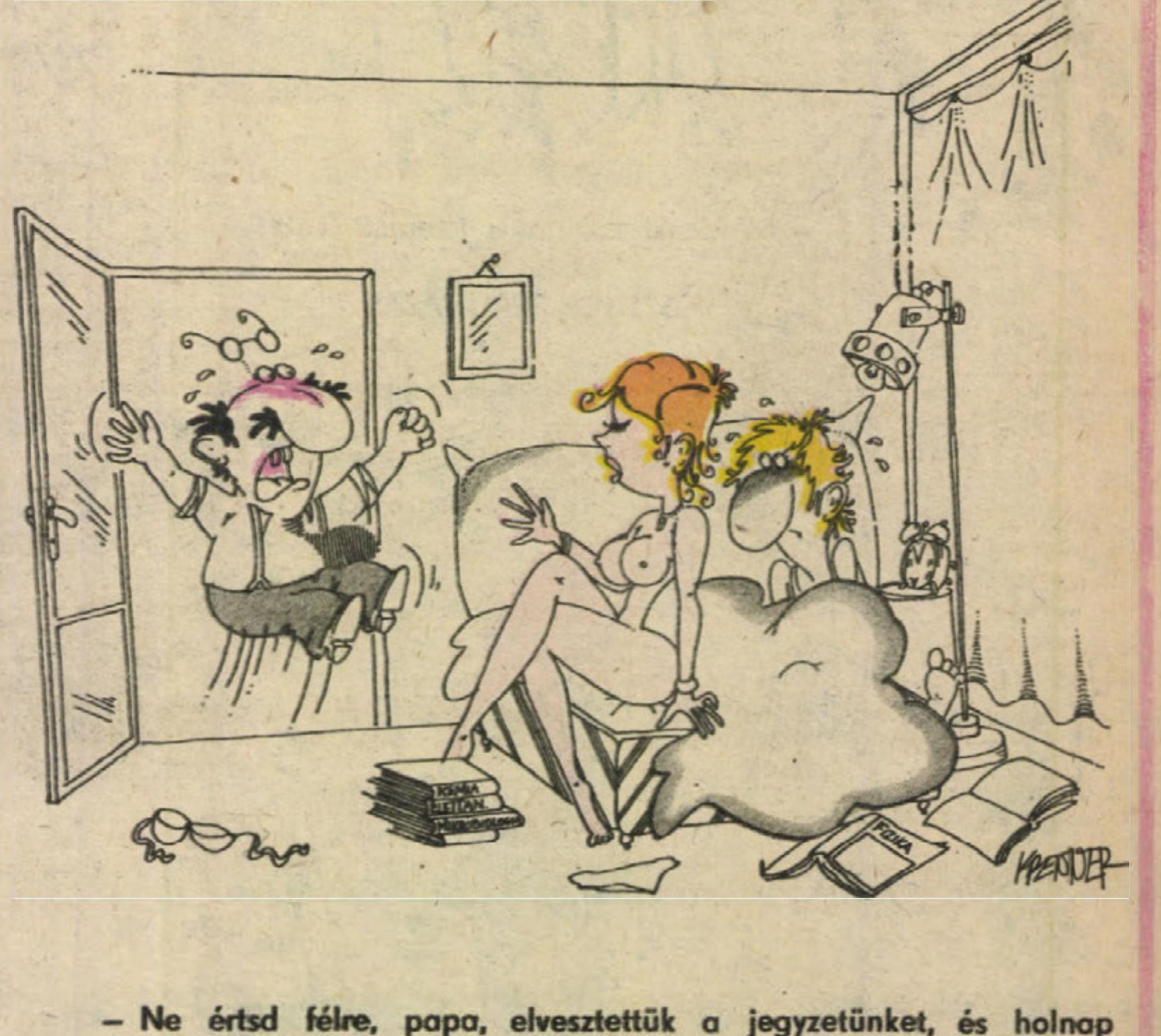

– Ne értsd félre, papa, elvesztettük a jegyzetünket, és holnap vizsgázunk anatómiából...!

SEGÍTŐKÉSZ JÁRÓKELŐ

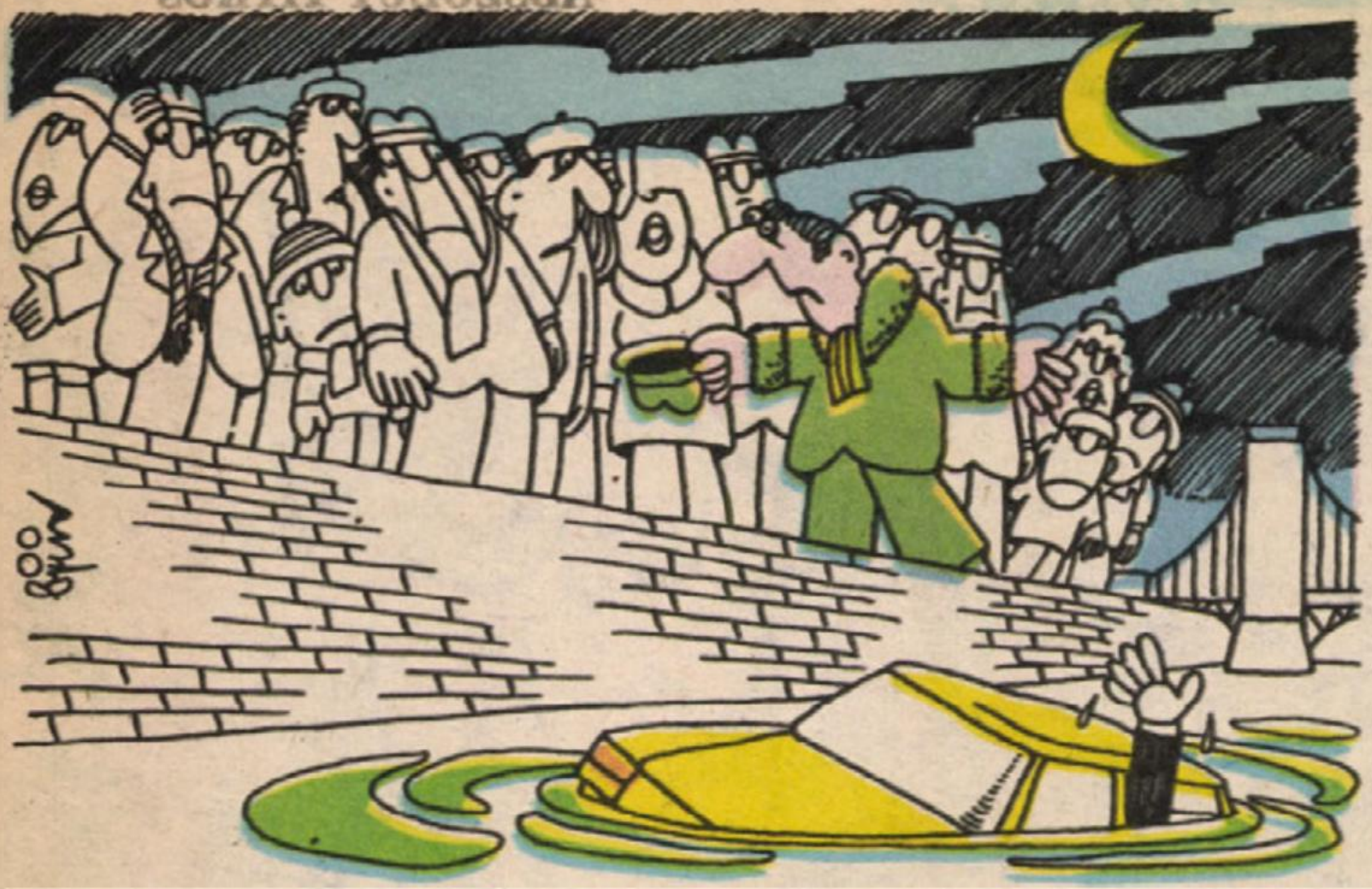

KÖNYVTÁRBAN

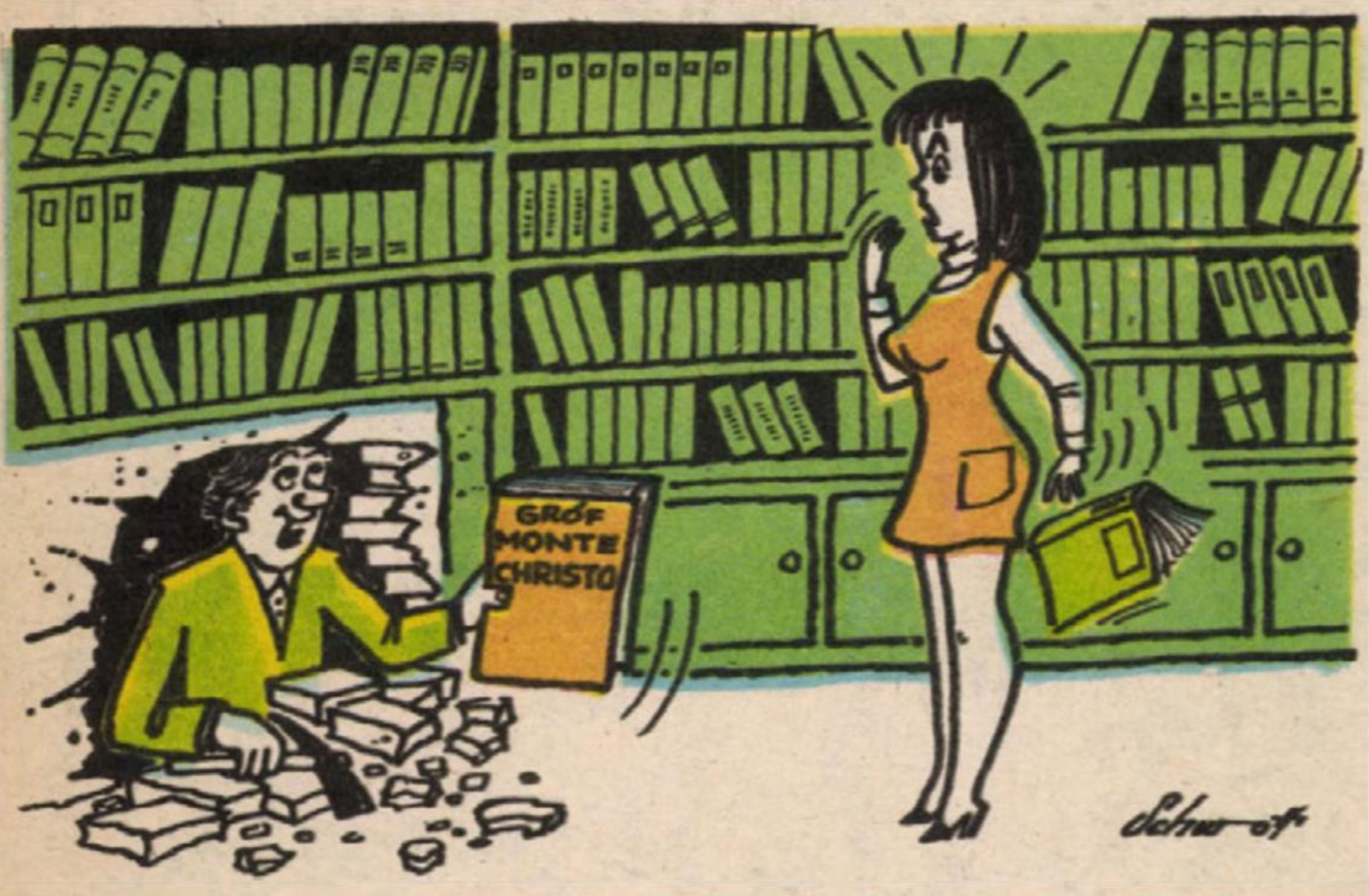

– Visszahoztam, köszönöm, nagyon izgalmas volt!

KRIMIN NEVELKEDNEK

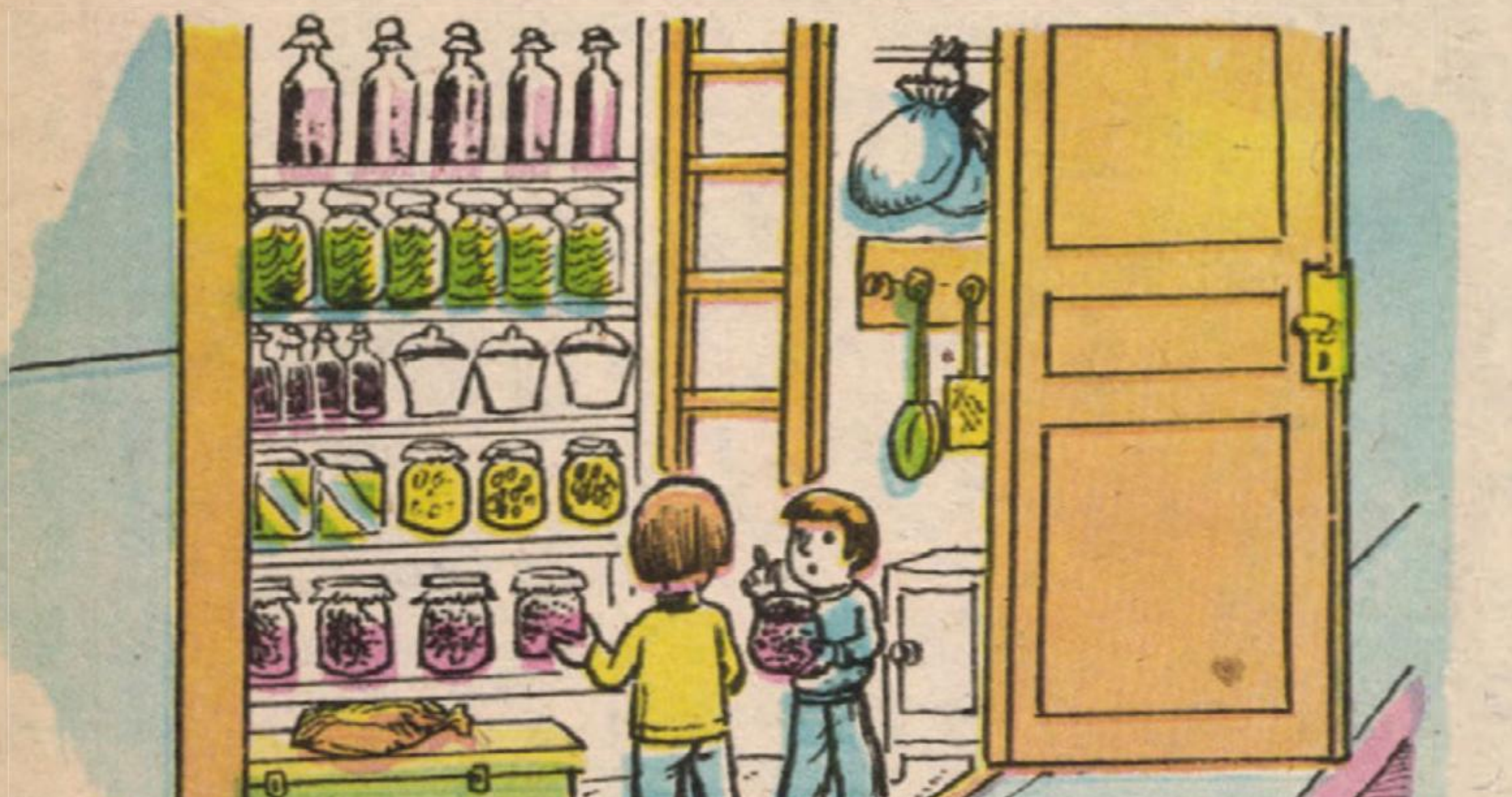

– Vigyázz, nehogy ujjlenyomatot hagyjál!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy kis korzikai faluban megjelenik a tűzoltófelügyelő.

— Tettek már önök valamit a tűzveszély elkerülése érdekében?

— Hogyne. Már megvettük a tűzoltóegyenruhákat. Jövőre pedig szivattyút veszünk.

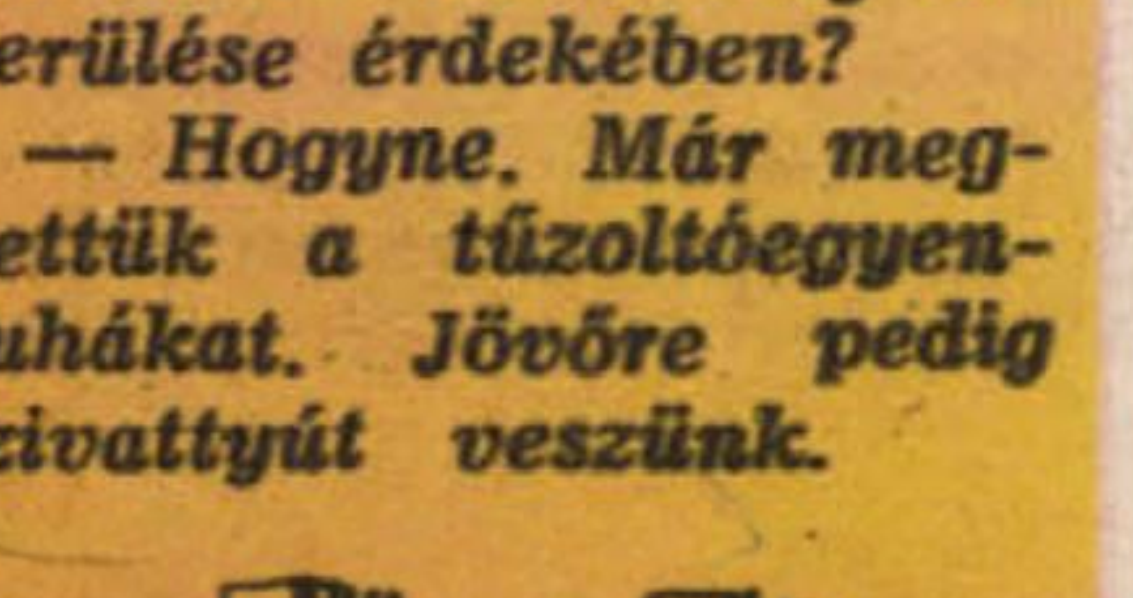

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-04 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

TALÁLÓS KÉRDÉS

Rejtvényünk vízszintes 1 sorában találós kérdés van, s e kérdésre a helyes válasz a függőleges 1-ben található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 29-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

11. Üzlet, kereskedés
12. Folytonossági hiány
13. Hunyadi János egyik nagy csatájának színhelye
15. Ügyeskedő csíny — ismert idegen szóval
17. A hajdani társadalombiztosító
18. Kerek szám a fordítottja
20. Kicsodák?
21. Puccini keresztneve
24. Páros szám
25. Leszűri a tanulságot
27. A hacacáré vége
28. Indulatszó
29. Z. L. A.
30. A tagadás szava
31. A villámhárító feltalálója
34. . . ropolisz
35. Jugoszláviai folyó
36. Szájaskodik, feleseI
38. O. T.
39. Legyilkolja
40. Ami nem következhet be
44. Vetíthető fotó
46. Éghajlat
47. M. Ö.
48. Európai főváros
49. A hét vezér egyike
50. Finomtollú magyar író és költő (1884—1953)
54. 501 — római számmal
55. Szódavíz előállítására szolgál
56. Megkülönböztető szó családnevek előtt
57. A visszavonuló ellenség
58. Ilyen eszköz a kanál

FÜGGŐLEGES

2. Nyúlós massza, állítólag edzi a fogakat
3. A leghatékonyabb robbanóanyagok egyike
4. Bebalzsamozott tetem
5. Férfinév
6. Gyomnövény
7. Az argon jele
8. Nagy veszedelem
9. A vallásos ember
10. Tetszetősebbnek tüntet fel valamit
14. A Szovjetunió egyik népe
16. Csokonai szerelme
19. . . ipso
22. Minden oroszok hajdani uralkodója
23. Kikötőváros Algériában
26. Hímezni-hámozni
28. Az autóbusz-utasok jegyeit kéri
31. Aki légvárakat épít
32. Az első magyar színtársulat szervezője (László, 1760—1814)
33. Ipari növény a fordítottja
37. Tengeri fürdőhely Velence közelében
41. Partokat köt össze
42. M
43. Humoros, vicces
45. Ma: ipari tanuló
48. Fémből készült fedeles edény
51. Műemlékéről híres veszprémi helység
52. Az Osztrák—Magyar Monarchia hadikikötője volt
53. Színvonal
55. Széles csík
57. Csapadék
58. Indulatszó, fejcsóválás mellé

1 M	É	2 R	3 T	4 M	5 É	6 G	Y	7 A	8 V	9 I	L	10 L	Á	M
E	■	11 Á	R	U	D	A	■	12 R	É	S	■	A	■	C
13 R	I	G	Ó	M	E	Z	14 Ő	■	15 S	T	I	K	16 L	I
T	■	17 O	T	I	■	■	18 R	19 E	Z	E	■	20 K	I	K
G	■	21 G	I	A	22 C	23 O	M	O	■	24 N	Y	O	L	C
25 O	26 K	U	L	■	27 Á	R	É	■	28 É	H	■	29 Z	L	A
30 N	E	M	■	31 F	R	A	N	32 K	L	I	33 N	■	34 A	K
35 D	R	I	N	A	■	36 N	Y	E	L	V	E	37 L	■	K
38 O	T	■	■	U	■	■	■	39 L	E	Ő	L	I	■	B
40 L	E	41 H	42 E	T	E	43 T	L	E	N	■	■	44 D	45 I	A
46 K	L	I	M	A	■	R	■	47 M	Ő	■	48 B	O	N	N
49 O	N	D	■	50 S	51 Z	É	52 P	E	R	53 N	Ö	■	A	■
54 D	I	■	55 S	Z	I	F	O	N	■	56 I	D	Ő	S	B
i	■	57 H	Á	T	R	A	L	■	58 É	V	Ő	■	■	■
K	H	O	V	A	C	S	A	P	J	O	N	B	E	■

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Mert egész éjjel azon fog bánkódni, hogy mért nem ment a másikba."

200—200 forintot nyert:

Bíró József, Debrecen, Bercsényi u. 33. 4029
Varga János, Bp. VI., Révai köz 15/d. 1065
Wolf Sándorné, Bp., Zichy J. u. 35. 1066

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

SAJDIK

HASZNOS TETOVÁLÁSOK

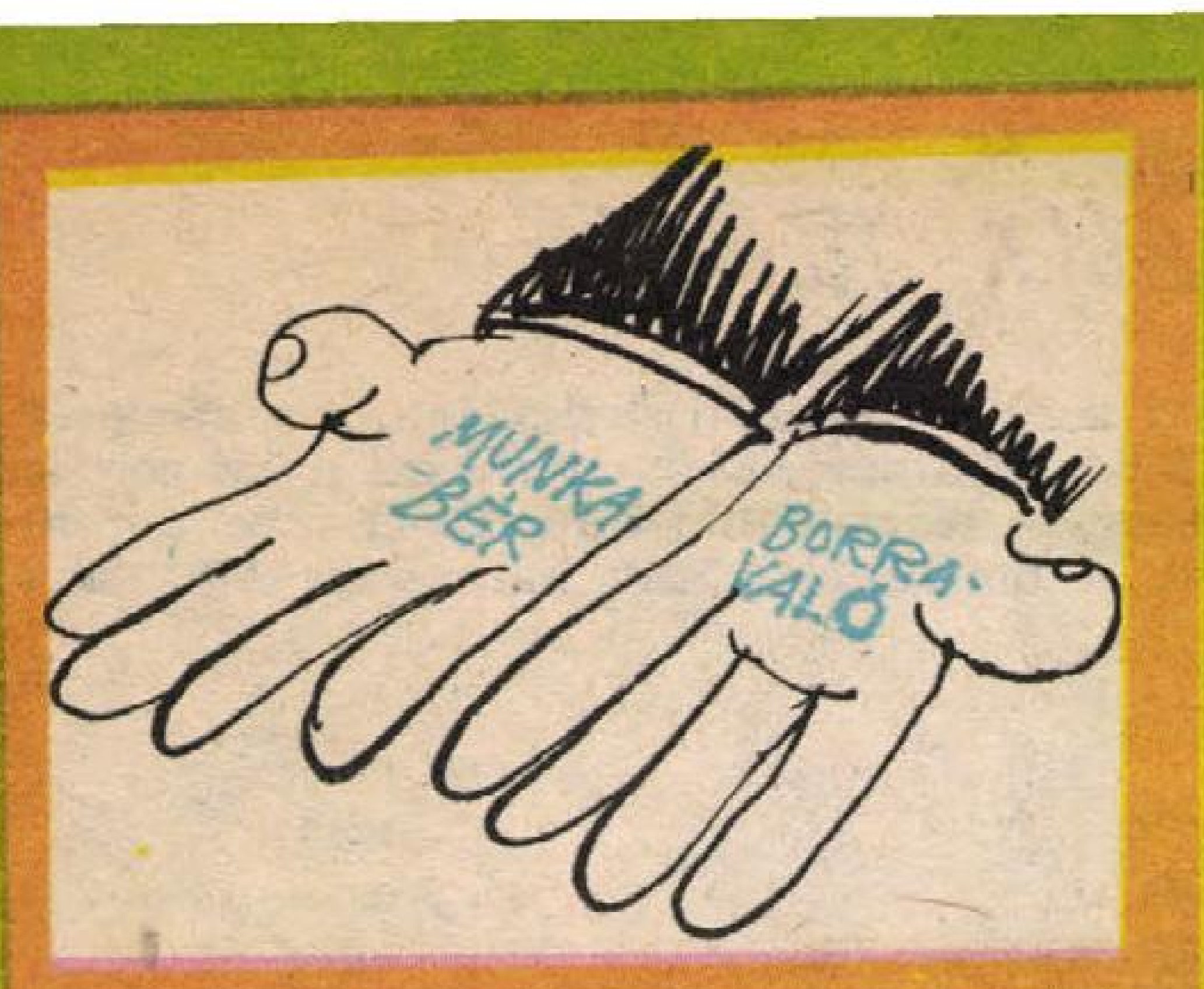
MUNKABÉR
BORRAVALÓ

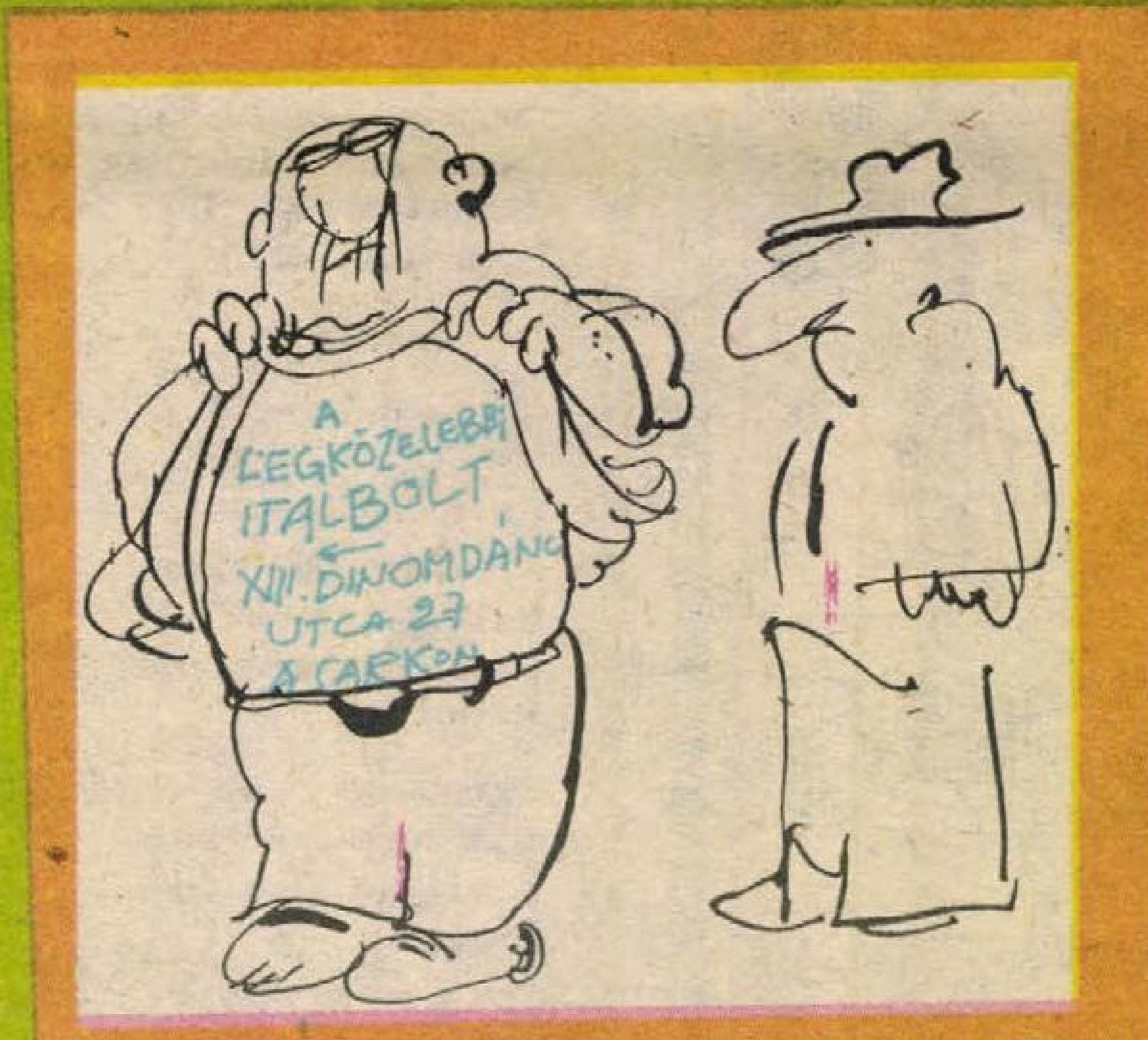
A LEGKÖZELEBBI ITALBOLT
←
XIII. DINOMDÁNG UTCA 27
A SARKON

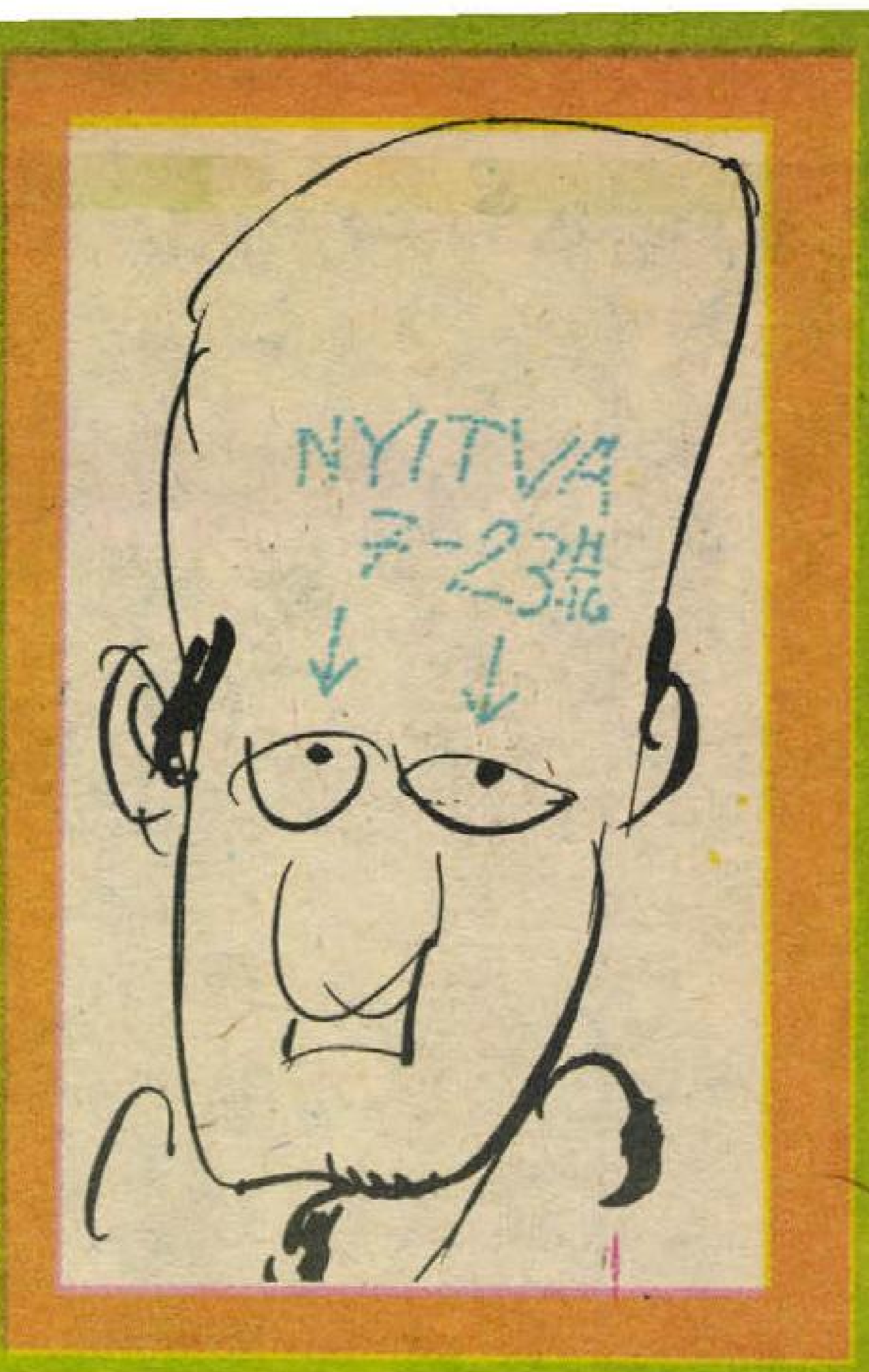
NYITVA
7-23H-16
↓ ↓

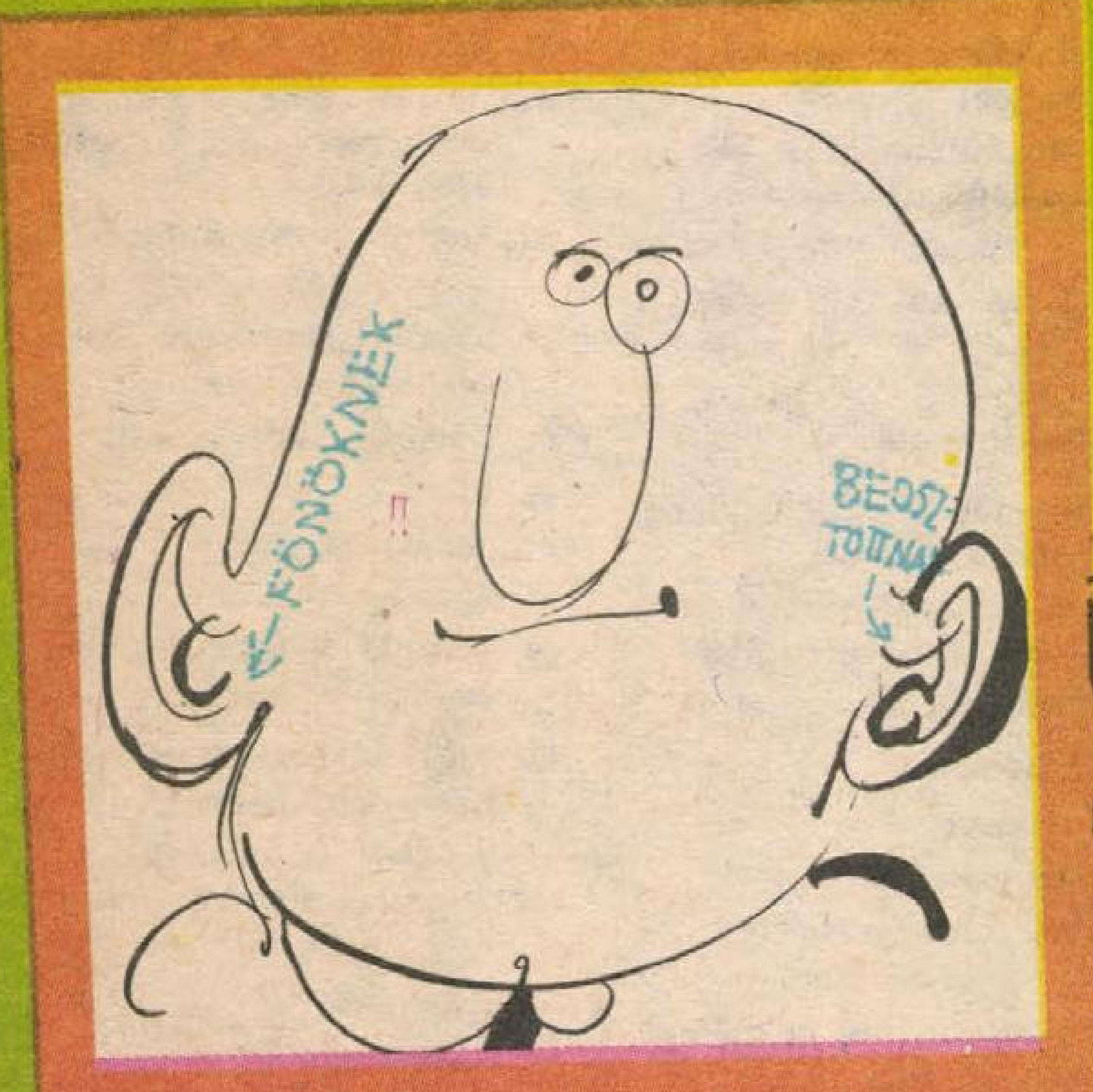
← FŐNÖKNEK
BEOSZTOTTNAK
↓

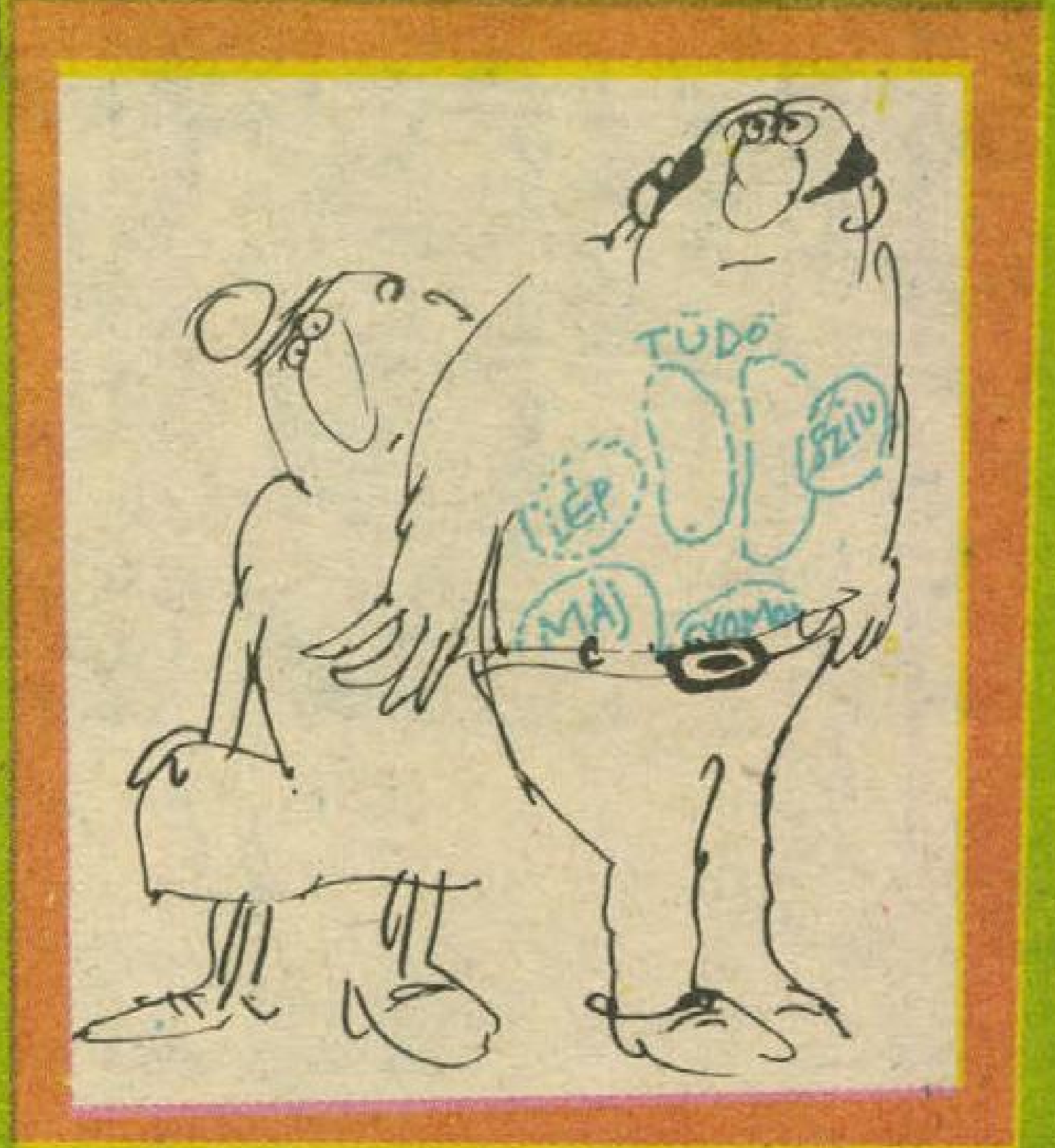
TÜDŐ
LÉP
SZÍV
MÁJ
GYOMOR

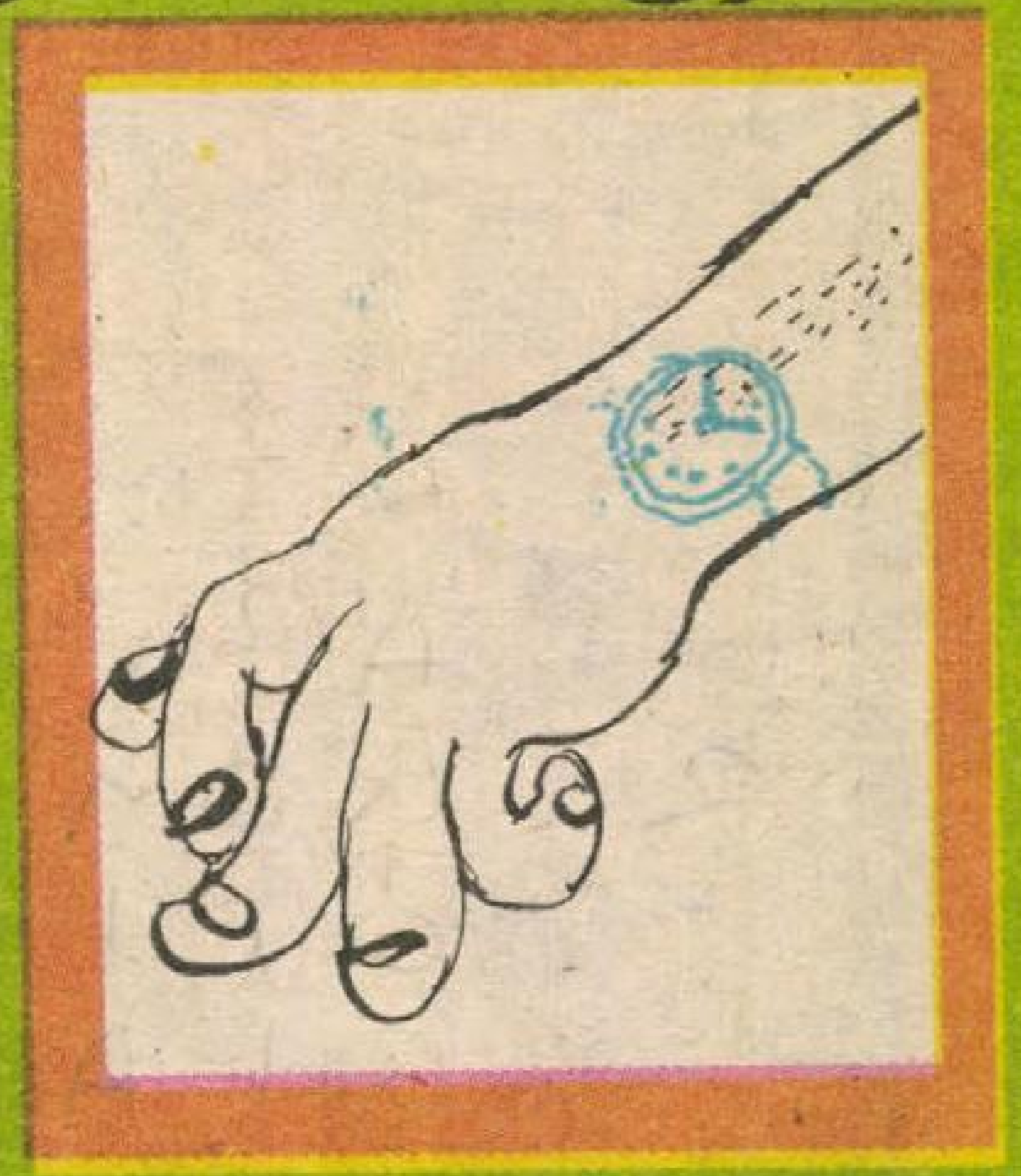

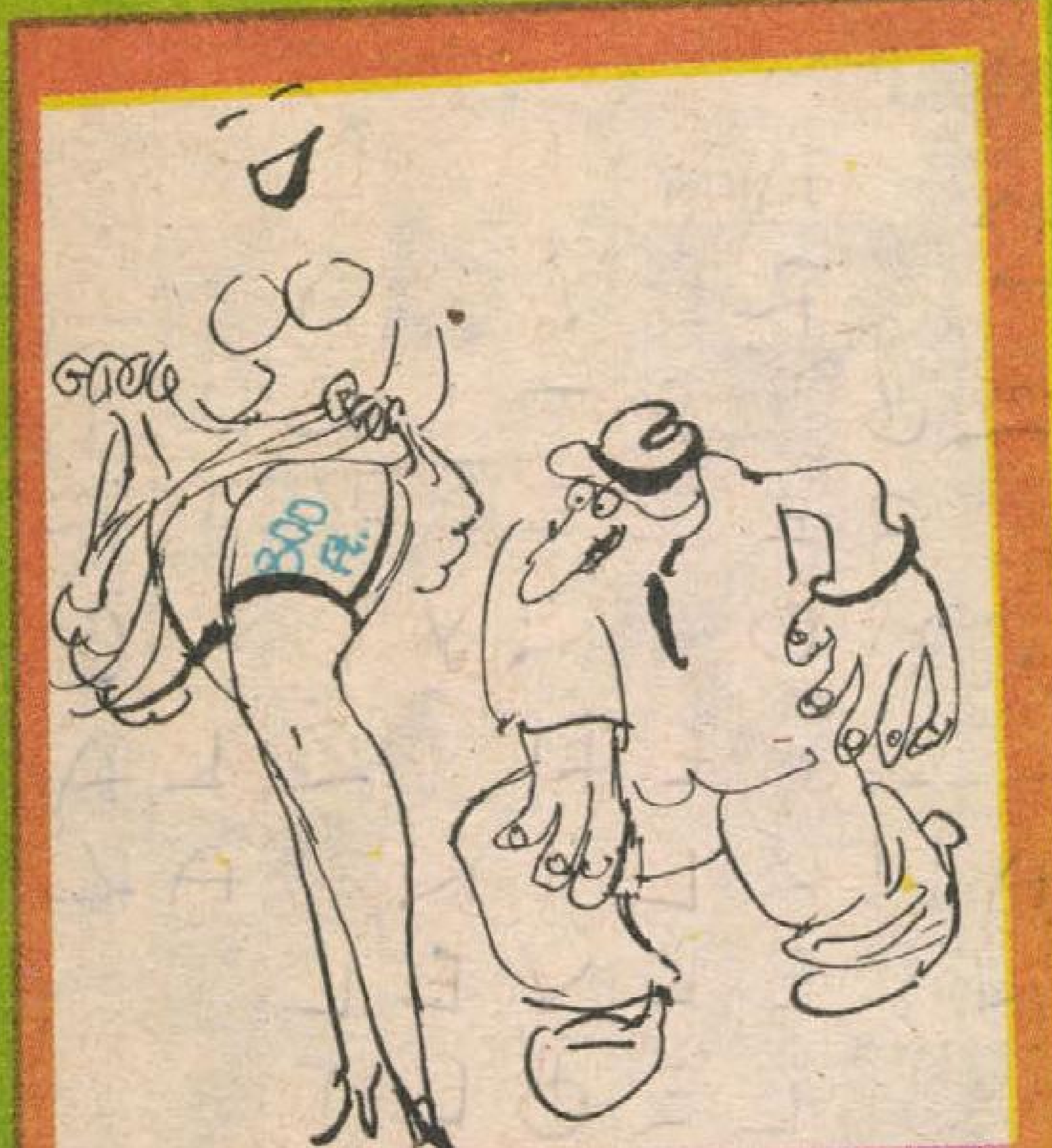

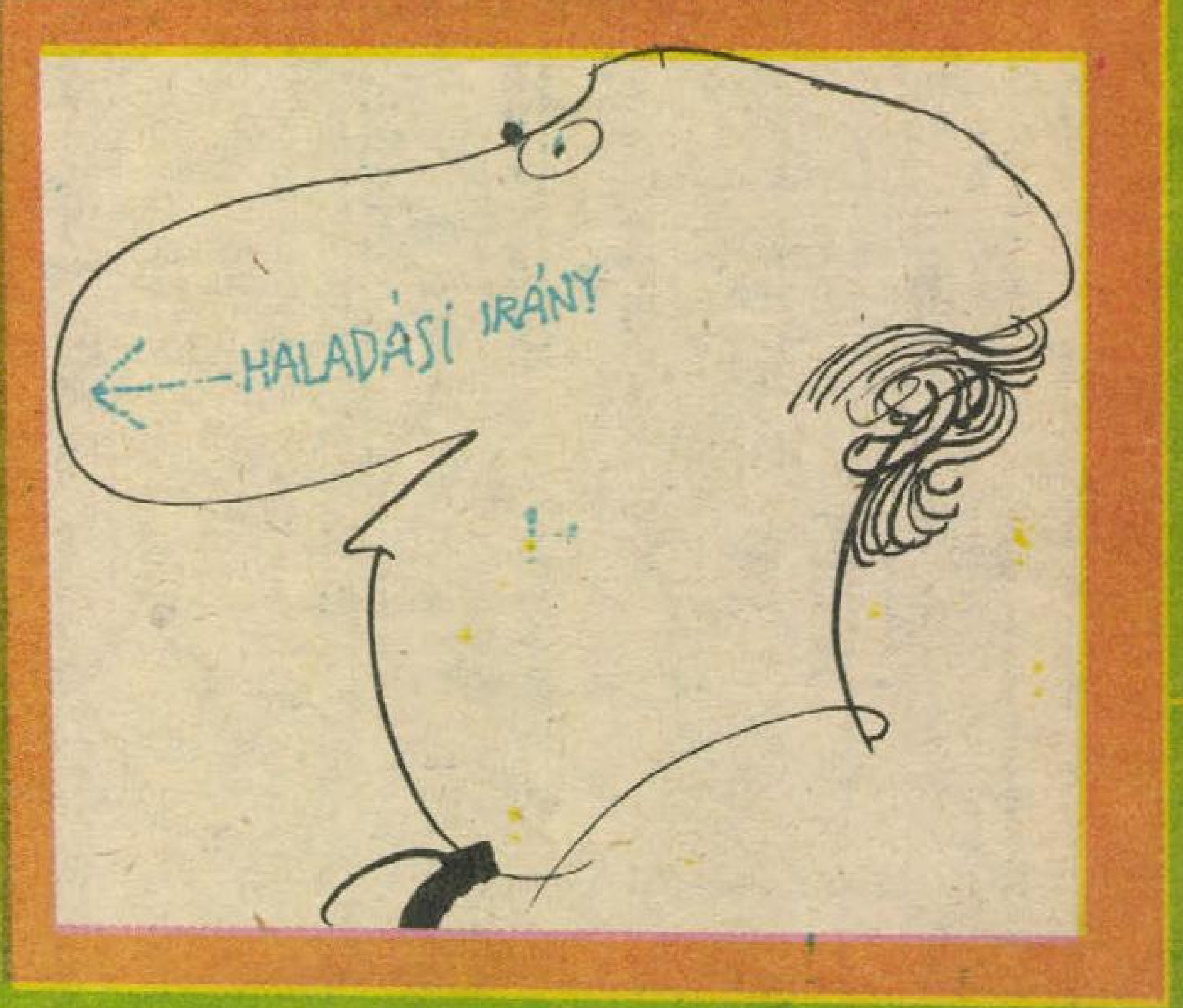
←---HALADÁSI IRÁNY

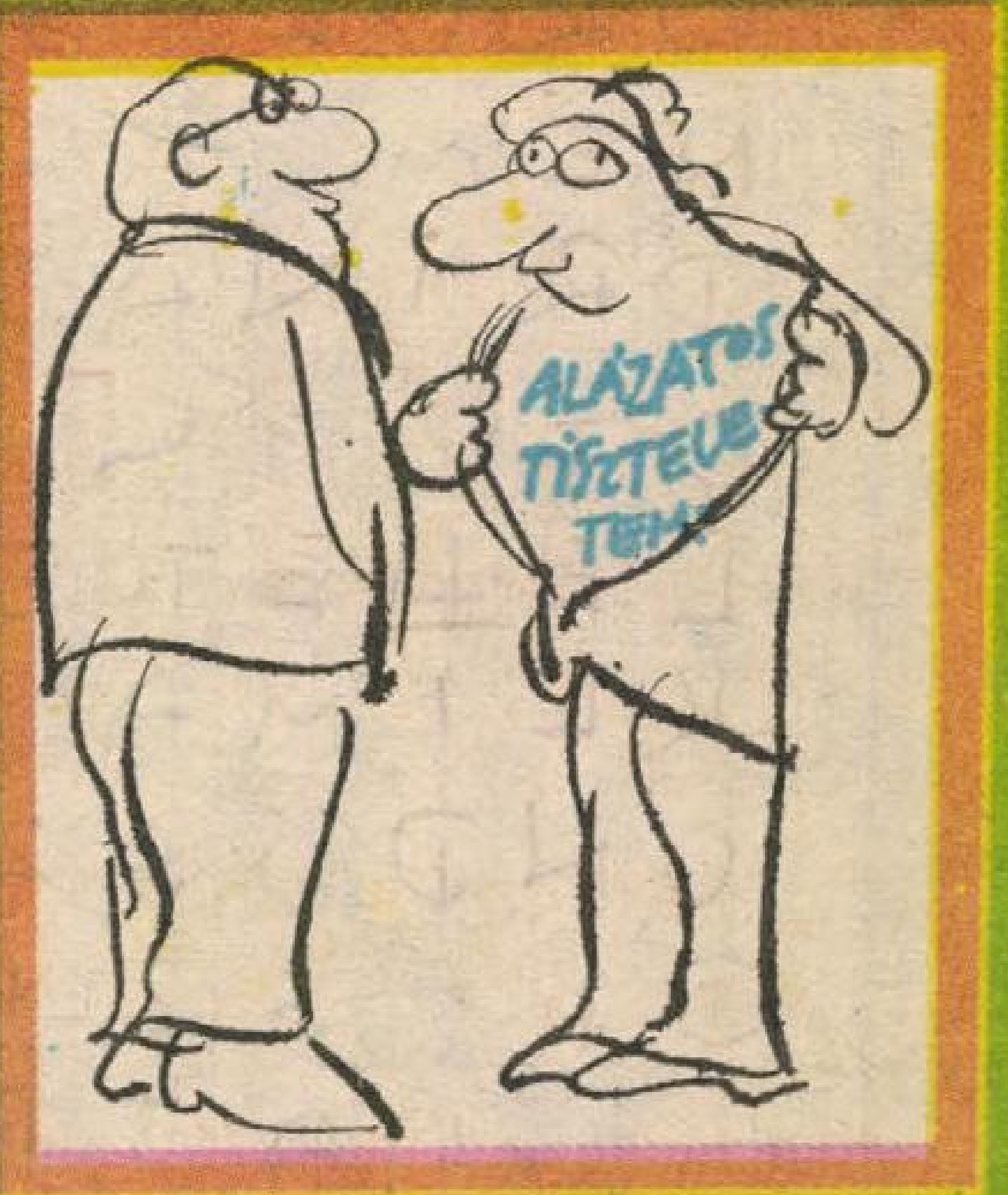
ALÁZATOS TISZTELETTEL TEM

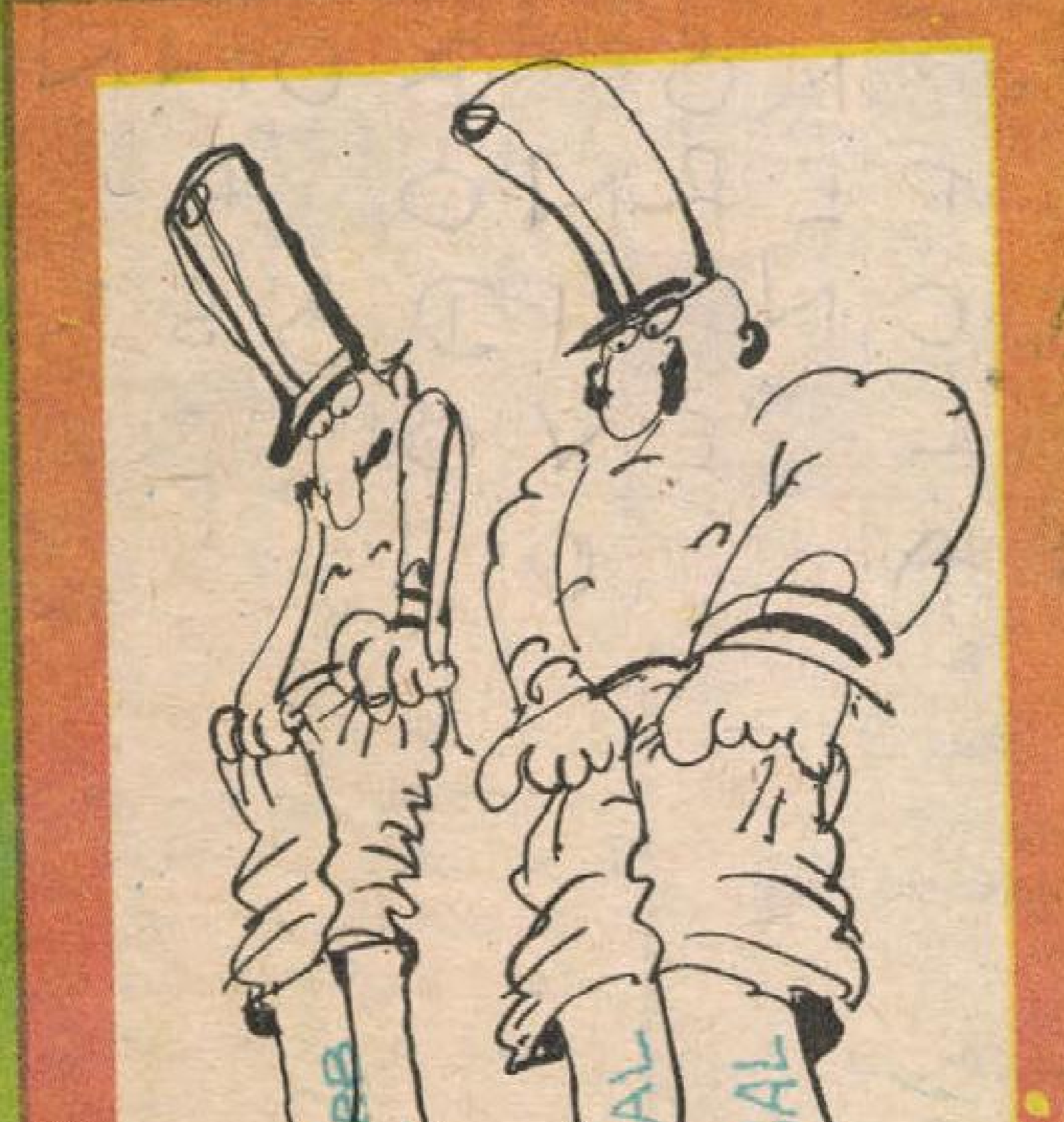
JOBB
BAL
BAL
BAL

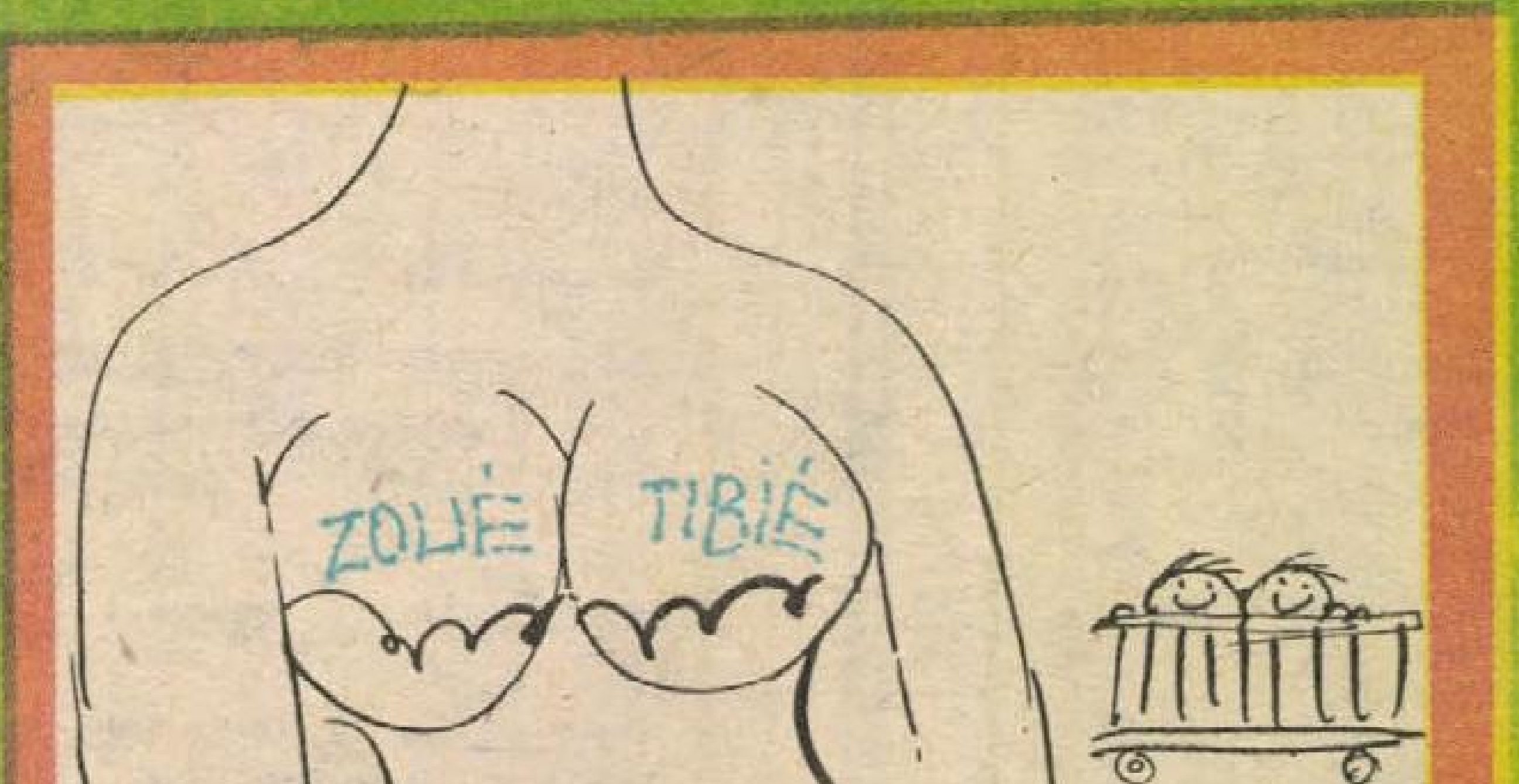
ZOLIÉ
TIBIÉ

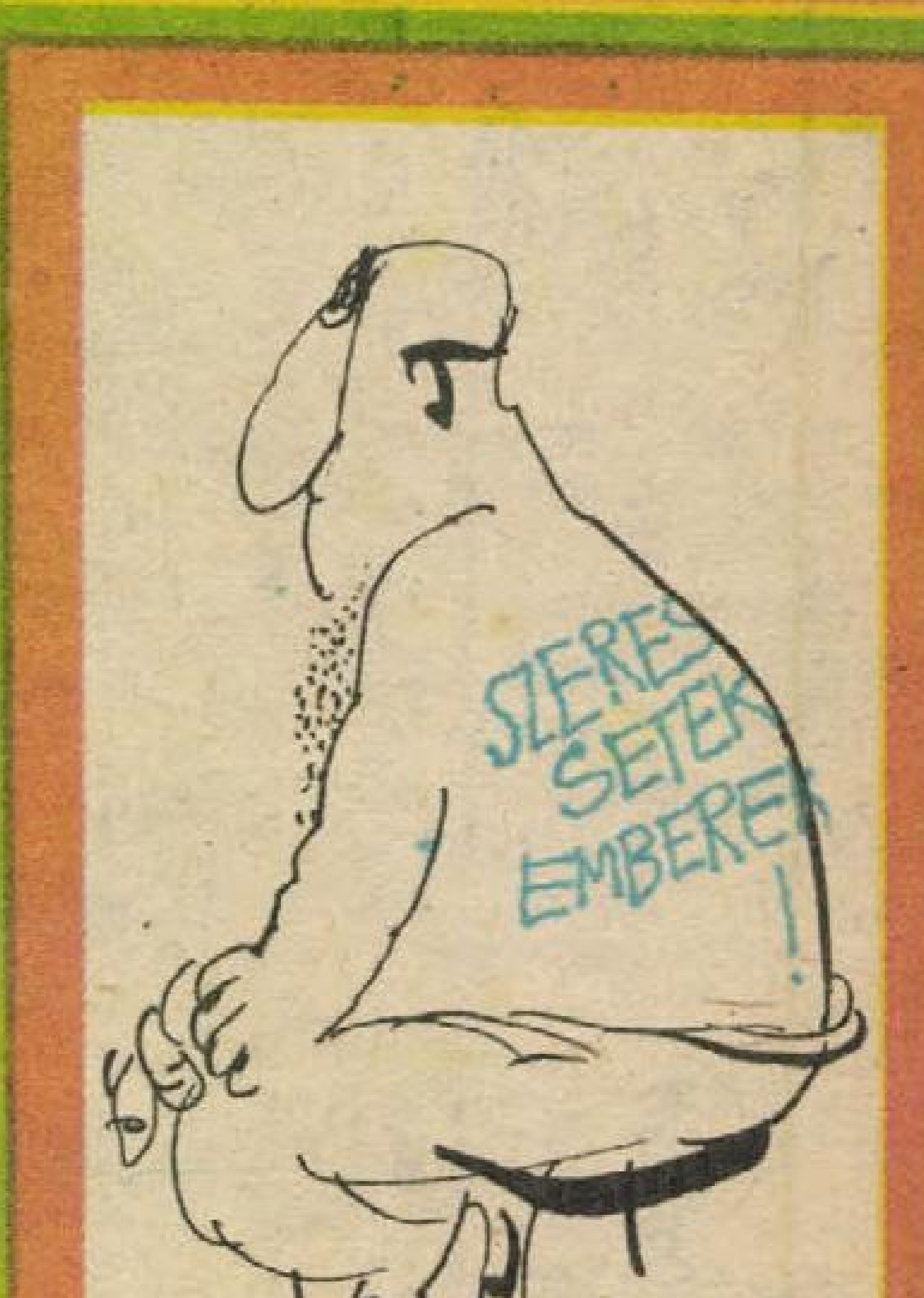
SZERESSÉTEK EMBEREK !